การเปรียบเทียบความสูงสูงสุดของชั้นเอฟสองของชั้นบรรยากาศ ไอโอโนสเฟียร์ (hmF2) ที่ได้จากไอโอโนซอนด์กับแบบจำลอง IRI-2016 บริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

COMPARISON OF IONOSPHERIC F2-LAYER PEAK HEIGHT DERIVED BY IONOSONDE WITH IRI-2016 MODEL OVER SOUTHEAST ASIA

ศักรภพน์ เชื่องสตุ่ง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2564 ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การเปรียบเทียบความสูงสูงสุดของชั้นเอฟสองของชั้นบรรยากาศ ไอโอโนสเฟียร์ (hmF2) ที่ได้จากไอโอโนซอนด์กับแบบจำลอง IRI-2016 บริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นงานวิจัยที่เกิดจากการค้นคว้าและวิจัย ขณะที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ใน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนั้นงานวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถือเป็น ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และข้อความต่าง ๆ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้า ขอรับรองว่าไม่มีการคัดลอกหรือนำงานวิจัยของผู้อื่นมานำเสนอในชื่อของข้าพเจ้า

This thesis consists of research materials conducted at the Faculty of Engineering, Rajamangala University of Technology Thanyaburi and hence the copyright owner. I hereby certify that the thesis does not contain any forms of plagiarism

otorsus isorrof

(นายศักรภพน์ เชื่องสตุ่ง)

COPYRIGHT © 2020 FACULTY OF ENGINEERING RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2564 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบความสูงสูงสุดของชั้นเอฟสองของชั้น เพียร์ (hmF2) ที่ได้จากไอโอโนซอนด์กับแบบจำลอง IF ตะวันออกเฉียงใต้	มบรรยากาศไอโอโนส N-2016 บริเวณเอเชีย
	Comparison of Ionospheric F2-Layer Peak Heig	ht (hmF2) Derived
	by Ionosonde with IRI-2016 Model Over South	east Asia
ชื่อ – นามสกุล	นายศักรภพน์ เชื่องสตุ่ง	
สาขาวิชา	วิศวกรรมไฟฟ้า 👝	
อาจารย์ที่ปรึกษา ปีการศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นริเสฏฐ์ วิชัยพาณิชย์, วศ.ด. 2564	
คณะกรรมการสอบวิท	ยานิพนธ์	
	5158	A SUSSALOSSALOSS
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ เคนพันค้อ, วศ.ด	נו העננהגו ספנט ו.)
	5024.	กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ รักเหลือ, วศ.ด.)	
	อนปฏ ๛ ค.ค. (อาจารย์วิเซียร อูปแก้ว, Ph.D.)	กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรเสฏฐ์ วิชัยพาณิชย์, วศ.	กรรมการ ด.)
9	รายนายายายายายายายายายายายายายายายายายาย	
คณะวัศวกร	รมศาสตร มหาวทยาลยเทคเนเลยราชมงคลธญบุร อนุมตร 	ทยานพนอฉบบนเป็น
สวนหนงของการศกษา	เด เทพยุเนี้ดเวกวรกิรกิ เทพ เกรรลดด	

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์สรพงษ์ ภวสุปรีย์, Ph.D.) วันที่ 29 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2565

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบความสูงสูงสุดของชั้นเอฟสองของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ (hmF2) ที่ได้จากไอโอโนซอนด์กับแบบจำลอง IRI-2016 บริเวณเอเชียตะวันออก เฉียงใต้
	Comparison of ionospheric F2-layer peak height (hmF2) derived by
	ionosonde with IRI-2016 model over Southeast Asia
ชื่อ – นามสกุล	นายศักรภพน์ เขื่องสตุ่ง 👝
สาขาวิชา	วิศวกรรมไฟฟ้า
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรเสฏฐ์ วิชัยพาณิชย์, วศ.ด.
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้นำเสนอการเปรียบเทียบค่าความสูงสูงสุดของชั้นเอฟสองของชั้นบรรยากาศไอโอโนส เฟียร์ (hmF2) กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกได้แก่ BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 บริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยทำการเก็บข้อมูลจากสถานีไอโอโนซอนด์ 3 สถานีได้แก่ สถานีเซียงใหม่ สถานีชุมพร ประเทศไทยและ สถานีโกโตตาบัง ประเทศอินโดนีเซีย

ข้อมูล hmF2 ที่วัดได้จริงจากสถานีทั้ง 3 ตั้งแต่เดือนมกราคมปี ค.ศ. 2010 ถึงเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2018 ถูกเปรียบเทียบกับแบบจำลองทั้ง 3 ตัวเลือก (BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015) ของ แบบจำลอง IRI-2016 เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงแบบรายชั่วโมง รายวัน รายฤดูกาล รายปี รวมถึงความ แตกต่างระหว่างปฏิกิริยาจากพระอาทิตย์ที่มีค่าต่ำ (ปี ค.ศ. 2010) และสูง (ปี ค.ศ. 2015)

จากการวิเคราะห์ผลที่วัดได้จริงจาก 3 สถานีเทียบกับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกพบว่ามี แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ hmF2 มีค่าเพิ่มขึ้นในช่วงพระอาทิตย์ขึ้น (06.00 น.) จน มีค่าสูงสุดในช่วงเวลาประมาณเที่ยงวัน จากนั้นระดับความสูงค่อย ๆ ลดต่ำลงเรื่อย ๆ จนถึงระดับต่ำสุดใน ช่วงเวลาก่อนพระอาทิตย์ขึ้นแล้วกลับมามีค่าเพิ่มขึ้นในวันถัดไป นอกจากนี้แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกแสดงให้เห็นว่าแบบจำลอง IRI-2016 ทำนายค่าต่ำไปในช่วงเวลากลางวันและทำนายค่าสูงไปใน ช่วงเวลากลางคืน ตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุดในการทำนายค่า hmF2 ของสถานีทั้ง 3 สถานีคือ ตัวเลือก SHU-2015 และ BSE-1979 ในขณะที่ตัวเลือก AMTB-2013 ให้ค่า hmF2 คลาดเคลื่อนจากข้อมูลที่วัดได้ทั้ง 3 สถานี โดยเฉพาะในเดือนธันวาคมของปี ค.ศ. 2010-2018

คำสำคัญ: ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ ไอโอโนซอนด์ แบบจำลอง IRI-2016

Thesis Title	Comparison of ionospheric F2-layer peak height (hmF2) derived by
	ionosonde with IRI-2016 model over Southeast Asia
Name-Surname	Mr. Sakkrapop khuangsatung
Program	Electrical Engineering
Thesis Advisor	Assistant Professor Noraset Wichaipanich, D.Eng.
Academic Year	2021

ABSTRACT

This thesis presents the comparison of ionospheric F2 layer peak height (hmF2) with 3 options of the IRI-2016 model, including the BSE-1979 option, the AMTB-2013 option, and the SHU-2015 option, over Southeast Asia. The collected data from 3 ionosode stations, namely Chiang Mai and Chumphon stations, Thailand and Kototabang station, Indonesia.

The observed hmF2 data from 3 ionosonde stations during January 2010 to December 2018 are compared with 3 options (BSE-1979, AMTB-2013, SHU-2015) of the IRI-2016 model to analyze the hourly, daily, seasonally, yearly variations including the difference between low (2010) and high (2015) solar activity.

An analysis of the observed values from the 3 stations compared with the IRI-2016 model for all 3 options revealed similar trends of change in that the hmF2 increases during sunrise (06:00) to peak around midday. Then the elevation gradually decreased to the lowest level at pre-sunrise hours and then returns to increase the next day. Additionally, the 3 options of the IRI-2016 model showed that the IRI-2016 model predicted hmF2 values underestimate during daytime and overestimate during nighttime. The optimal choice for predicting hmF2 for the three stations is the SHU-2015 and BSE-1979 options, while the AMTB-2013 option gave hmF2 discrepancies from the data measured at all three stations, particularly in December of the year 2010-2018.

Keywords: Ionosphere, Ionosonde, IRI-2016 model

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือและความอนุเคราะห์ของ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ นรเสฏฐ์ วิชัยพาณิชย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้จัดทำ วิทยานิพนธ์ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เคนพันค้อ ประธานกรรมการสอบ และ กรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ รักเหลือ และ ดร.วิเชียร อูปแก้ว ที่ได้ให้ความกรุณาให้ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ รวมทั้งเสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็น กรรมการสอบในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ (NICT) ประเทศญี่ปุ่นและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประเทศไทย สำหรับ อุปกรณ์ และการสนับสนุนข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ผ่านโครงการของ SEALION

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ เพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้องและคณะครูบาอาจารย์ทุกท่านในภาควิชา อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่สนับสนุน เป็นกำลังใจ และ ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ สุดท้ายนี้

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจ หากการจัดทำ วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้มีข้อบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์ประการใด ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์ขอกราบขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ศักรภพน์ เขื่องสตุ่ง

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	
กิตติกรรมประกาศ	
สารบัญ	
สารบัญตาราง	
สารบัญรูป	
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.	
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	
1.3 ขอบเขตการทำวิจัย	
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	<u>/ GN & G</u>
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้	jot
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้ 2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยาก	ม้อง าศโลก
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้ 2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยาก 2.2 ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง	ม้อง
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้ 2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยาก 2.2 ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง 2.3 ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์	ม้องาศโลก
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้ 2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยาก 2.2 ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง 2.3 ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ 2.4 วัฏจักรสุริยะ	ม้อง าศโลก
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้ 2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยาก 2.2 ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง 2.3 ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ 2.4 วัฏจักรสุริยะ 2.5 การแบ่งฤดูกาล	ม้อง าศโลก
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้ 2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยาก 2.2 ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง 2.3 ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ 2.4 วัฏจักรสุริยะ 2.5 การแบ่งฤดูกาล 2.6 เทคนิคไอโอโนซอนด์	ม้องาศโลก
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้ 2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยาก 2.2 ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง 2.3 ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ 2.4 วัฏจักรสุริยะ 2.5 การแบ่งฤดูกาล 2.6 เทคนิคไอโอโนซอนด์ 2.7 แบบจำลอง IRI	ม้องาศโลก
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้ 2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยาก 2.2 ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง 2.3 ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ 2.4 วัฏจักรสุริยะ 2.5 การแบ่งฤดูกาล 2.6 เทคนิคไอโอโนซอนด์ 2.7 แบบจำลอง IRI	ม้องาศโลก
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้ 2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยาก 2.2 ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง 2.3 ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ 2.4 วัฏจักรสุริยะ 2.5 การแบ่งฤดูกาล 2.6 เทคนิคไอโอโนซอนด์ 2.7 แบบจำลอง IRI บทที่ 3 วิธีการศึกษาผลการวิจัย	ม้อง

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1.2 สายอากาศ	36
3.1.3 คอมพิวเตอร์ที่ใช้บันทึกข้อมูลภาพไอโอโนแกรม	36
3.1.4 สถานีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	36
3.2 วิธีเก็บค่าพารามิเตอร์จากไอโอโนแกรม	38
3.2.1 ตัวอย่างการเก็บค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2	39
3.3 วิธีการใช้โปรแกรม Special Scaling	44
3.4 วิธีเก็บข้อมูล IRI	47
3.5 การวิเคราะห์ผลโดยโปรแกรม MATLAB	48
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลการเปลี่ยนแปลงของคาพารามิเตอร์ความถี่สูงสุดที่สามารถใช้งานได้ ระยะทาง 3,000 กิโลเมตร และความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของชั้นบรรยากาศไอ โอโน เฟียร์เทียบกับแบบจำลอง IRI-2016 4.1 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของชั้นบรรยากาศไอโอ	50
โนสเฟียร์	51
4.1.1 สถานีเชียงใหม่ 4.1.1.1 เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายชั่วโมง สถานี	51
เชียงใหม่	51
4.1.1.2 เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายวัน สถานีเชียงใหม่	54
4.1.1.3 เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบเดือน สถานีเชียงใหม่	56
4.1.1.4 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงพารามิเตอร์ hmF2 แบบราย	
ฤดูกาล สถานีเชียงใหม่	57
4.1.1.5 เปรียบเทียบความแตกตต่างระหว่างค่าที่สังเกตได้ hmF2 กับ	
แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีเชียงใหม่	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.1.1.6 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยรายปีระหว่างค่าที่สังเกตุ ได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถาบีเซียงใหม่	63
4.1.1.7. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มี	05
ปฏกรยาจากดวงอาทตยตาและสูง ระหวางคาทสงเกตุโด hmF2 กบ	
แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีเชียงใหม่	64
4.1.2 สถานีชุมพร	65
4.1.2.1 เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายชั่วโมง สถานีชุมพร	65
4.1.2.2 เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายวัน สถานีชุมพร	67
4.1.2.3 เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบเดือน สถานีชุมพร	69
4.1.2.4 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงพารามิเตอร์ hmF2 แบบราย	
ฤดูกาล สถานีชุมพร	71
4.1.2.5 เปรียบเทียบความแตกตต่างระหว่างค่าที่สังเกตได้ hmF2 กับ	
แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีชุมพร	76
4.1.2.6 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยรายปีระหว่างค่าที่สังเกต	
ได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีเชียงใหม่	77
4.1.2.7 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มี	
ปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำและสูง ระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับ	
แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีเชียงใหม่	78
4.1.3 สถานีโกโตตาบัง	79
4.1.3.1 เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายชั่วโมง	
สถานีโกโตตาบัง	79
4.1.3.2 เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายวัน	
สถานีโกโตตาบัง	81

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.1.3.3 เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบเดือนสถานีโกโตตาบัง	83
4.1.3.4 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงพารามิเตอร์ hmF2 แบบราย	
ฤดูกาลสถานี โกโตตาบัง	85
4.1.3.5 เปรียบเทียบความแตกตต่างระหว่างค่าที่สังเกตได้ hmF2 กับ	
แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีโกโตตาบัง	90
4.1.3.6 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยรายปีระหว่างค่าที่สังเกต	
ได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีเชียงใหม่	91
4.1.3.7. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มี	
ปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำและสูง ระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับ	
แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีเชียงใหม่	92
4.2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของ	
ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ทั้ง 3 สถานีแบบรายปี	93
4.3 สรุป	94
	95
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยแลข้อเสนอแนะ	
บรรณานุกรม	97
ภาคผนวก	101
ภาคผนวก ก.ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่	102
ประวัติผู้เขียน	107

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	สถานีไอโอโนซอนด์และตำแหน่งที่ตั้งบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	21
ตารางที่ 2.2	รายชื่อคณะสมาชิกทั้งหมด	22
ตารางที่ 2.3	เหตุการณ์สำคัญของการปรับปรุง (RI	24
ตารางที่ 2.4	การประชุมเชิงปฏิบัติการณ์ของ IRI และสิ่งตีพิมพ์ IRI	26
ตารางที่ 3.1	พารามิเตอร์ต่าง ๆ ของการสังเกตโดยไอโอโนซอนเด สถานีชุมพร	33
ตารางที่ 4.1	ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานี เชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010	60
ตารางที่ 4.2	ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานี เชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2015.	61
ตารางที่ 4.3	แสดงผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาสูงและต่ำของ สถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010 และปี ค.ศ. 2015	64
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีชุมพร าี ค.ศ. 2010	74
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีเสถานี ชมพรในปี ค.ศ. 2015	75
ตารางที่ 4.6	รุง แสดงผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาสูงและต่ำของ สถานีชมพร ในปี ค.ศ. 2010 และปี ค.ศ. 2015	78
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีโกโตตา บังปี ค.ศ. 2010	88
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีเสถานี โฏโตตารั้นใหญ่ ๑.ศ. 2015	00
ตารางที่ 4.9	แสดงผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาสูงและต่ำของโก โตตาบังในปี ค.ศ. 2015และปี ค.ศ. 2015	09 92

สารบัญรูป

		ห
รูปที่ 2.1	ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์(Ionosphere)	
รูปที่ 2.2	แสดงขบวนการ ไอออไนเซชัน	
รูปที่ 2.3	บวนการรวมตัวกันใหม่	
รูปที่ 2.4	เส้นรุ้งแม่เหล็กบนแผนที่ตำแหน่งพิกัดทางภูมิศาสตร์	1
รูปที่ 2.5	การเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นอิเล็กตรอนในชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์	1
รูปที่ 2.6	ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ในเวลากลางวันและเวลากลางคืน	
รูปที่ 2.7	จุดดับบนดวงอาทิตย์	
รูปที่ 2.8	วัฏจักรสุริยะปี 1995-2020	
ร รูปที่ 2.9	แบ่งฤดูกาลโดยยึดตำแหน่งดวงอาทิตย์	
รู รูปที่ 2.10	ภาพจำลองการส่งคลื่นไปสะท้อนชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ของเทคนิคไอโอโน	
0	ซอนด์	
รูปที่ 2.11	พารามิเตอร์ที่อ่านได้จากไอโนแกรม	
รูปที่ 2.12	บริเวณที่ตั้งสถานี Ionosonde ทั่วโลก	
รูปที่ 2.13	สถานีไอโอโนซอนด์ในบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	-
รูปที่ 3.1	ตำแหน่งสถานีไอโอโนซอนด์	
ร รูปที่ 3.2	เครื่องส่งและเครื่องรับรุ่น SKI-96029 FM/CW Radar	
รูปที่ 3.3	สายอากาศชนิดโฟเด็ดไดโพล	
รูปที่ 3.4	สายอากาศที่สถานีชุมพร ประเทศไทย	
รูปที่ 3.5	แผนที่โลกที่ทำการติดตั้งบริเวณ EIA	
รูปที่ 3.6	ภาพจำลองพารามิเตอร์จากไอโอโนแกรม	
- รูปที่ 3.7	ภาพจำลองของ M แฟคเตอร์สไลเดอร์	
- รูปที่ 3.8	ภาพจำลองการใช้งานของ M แฟคเตอร์สไลเดอร์	
รูปที่ 3.9	ภาพจำลองของไอโอโนแกรมในการวัดค่าพารามิเตอร์ MUF(3000)F2 แบบต่าง ๆ	

รูปที่ 3.10	ลักษณะหน้าตาของโปรแกรม Special scaling
รูปที่ 3.11	การเลือกค่าพารามิเตอร์ h F, foF2 และ MUF(3000) F2 จากโปรแกรม Special
	scaling
รูปที่ 3.12	การเลือกสถานที่ทำการวัดค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ จากโปรแกรม Special scaling
รูปที่ 3.13	การเลือกวัน เดือน และปีทำการเก็บพารามิเตอร์จากโปรแกรม Special scaling
รูปที่ 3.14	การเก็บวัดค่าพารามิเตอร์โดยโปรแกรม Special scaling
รูปที่ 3.15	เว็บไซต์เก็บข้อมูล IRI
รูปที่ 4.1	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$
	แบบรายชั่วโมงของสถานีเซียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010
รูปที่ 4.2	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$
	แบบชั่วโมงงของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2015
รูปที่ 4.3	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$
	แบบรายวันของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010
รูปที่ 4.4	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$
	แบบรายวันของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2015
รูปที่ 4.5	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$
	แบบรายเดือนของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ .2010
รูปที่ 4.6	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ hmF2 _{obs} กับค่าพารามิเตอร์ hmF2 _{iRi}
	แบบรายเดือนของสถานีเซียงใหม่ในปี ค.ศ. 2015
รูปที่ 4.7	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$
	แบบรายฤดูกาลของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010
รูปที่ 4.8	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$
	แบบรายฤดูกาลของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2015

		หน้า
รูปที่ 4.9	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์	
	$hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$ ตัวเลือก BSE-1979 ของสถานีเชียงใหม่	62
รูปที่ 4.10	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์	
	$hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$ ตัวเลือก AMTB-2013 ของสถานี	
	เชียงใหม่	63
รูปที่ 4.11	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์	
	hmF2 _{0BS} กับค่าพารามิเตอร์ hmF2 _{IRI} ตัวเลือก SHU-2015 ของสถานี	
	เชียงใหม่	63
รูปที่ 4.12	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์	
	hmF2 _{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ hmF2 _{IRI} ตัวเลือก ทั้ง 3 ของสถานีเชียงใหม่	64
รูปที่ 4.13	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายชั่วโมงของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2010	66
รูปที่ 4.14	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบชั่วโมงงของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2015	67
รูปที่ 4.15	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายวันของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2010	68
รูปที่ 4.16	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายวันของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2015	69
รูปที่ 4.17	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายเดือนของสถานีชุมพรในปี ค.ศ .2010	70
รูปที่ 4.18	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายเดือนของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2015	71
รูปที่ 4.19	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายฤดูกาลของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2010	72

		หน้า
รูปที่ 4.20	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายฤดูกาลของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2015	73
รูปที่ 4.21	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์	
	$hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$ ตัวเลือก BSE-1979 ของสถานีชุมพร	76
รูปที่ 4.22	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์	
	$hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$ ตัวเลือก AMTB-2013 ของสถานีชุมพร.	77
รูปที่ 4.23	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์	
	$hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$ ตัวเลือก SHU-2015 ของสถานีชุมพร	77
รูปที่ 4.24	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์	
	hmF2 _{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ hmF2 _{IRI} ตัวเลือก ทั้ง 3 ของสถานีชุมพร	78
รูปที่ 4.25	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายชั่วโมงของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2010	80
รูปที่ 4.26	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบชั่วโมงงของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2015	81
รูปที่ 4.27	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายวันของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2010	82
รูปที่ 4.28	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายวันของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2015	83
รูปที่ 4.29	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายเดือนของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ .2010	84
รูปที่ 4.30	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายเดือนของสถานีโกโตตาบังปี ค.ศ. 2015	85
รูปที่ 4.31	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายฤดูกาลของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2010	86

		หน้า
รูปที่ 4.32	ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$	
	แบบรายฤดูกาลของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2015	87
รูปที่ 4.33	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์	
	$hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$ ตัวเลือก BSE-1979 ของสถานีโกโตตา	
	บัง	90
รูปที่ 4.34	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์	
	hmF2 _{0BS} กับค่าพารามิเตอร์ hmF2 _{IRI} ตัวเลือก AMTB-2013 ของสถานีโกโต	
	ตาบัง	91
รูปที่ 4.35	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์	
	hmF2 _{0BS} กับค่าพารามิเตอร์ hmF2 _{IRI} ตัวเลือก SHU-2015 ของสถานีโกโตตา	
	บัง	91
รูปที่ 4.36	เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์	
	hmF2 _{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ hmF2 _{IRI} ตัวเลือก ทั้ง 3 ของสถานีโกโตตา	
	บัง	92
รูปที่ 4.37	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของชั้นบรรยากาศ	
	ไอโอโนสเฟียร์ทั้ง 3 สถานีแบบรายปี	93

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

CCIR	The International Radio Consultative Committee
CMU	Chiang Mai
COSPAR	Committee On SPAce Research
COPEX	Conjugate Point Equatorial Experiment
CPN	Chumphon
EIA	Equatorial Ionization Anomaly
foE	ความถี่วิกฤตสามัญของชั้น E
foEs	ความถี่วิกฤตสามัญของชั้น Es
foF1	ความถี่วิกฤตสามัญของชั้น F1
foF2	ความถี่วิกฤตสามัญของชั้น F2
fxF1	ความถี่วิกฤตวิสามัญของชั้น F1
fxF2	ความถี่วิกฤตวิสามัญของชั้น F2
h'E	ความสูงของชั้น E
h'F1	ความสูงของชั้น F1
h'F2	ความสูงของชั้น F2
hmF2	ความสูงสูงสุดของชั้น F2
HF	High Frequency
IRI	The International Reference Ionosphere
KTB	Kototabang
LB	ขอบเขตอ้างอิงด้านล่าง
URSI	The International Union of Radio Science
M(3000)F2	ความถี่สูงสุดที่สามารถใช้งานได้ที่ระยะทาง 3,000 กิโลเมตรของชั้น F2
NICT National	Institute of Information and Communications Technology
Obs	Observe
SEALION	South East Asia Low-latitude Ionospheric Network

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ชั้น F คือความหนาแน่นของอิเล็กตรอนสูงสุด (105 ซม.⁻³ถึง 106 ซม.⁻³) และเป็นชั้นที่สูงที่สุด (140 กม. ถึง 1,000 กม. หรือมากกว่า) ของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ [1] โดยแยกออกเป็นชั้น F1 และ F2 ในเวลากลางวัน และรวมกันเป็นชั้น F ในเวลากลางคืนชั้น F2 เป็นชั้นที่สำคัญที่สุดสำหรับการสื่อสาร คลื่นความถี่วิทยุ (HF) เนื่องจากระดับความสูงช่วยให้มีเส้นทางการสื่อสารที่ยาวที่สุดและมีอยู่ ตลอด 24 ชั่วโมงและสามารถหักเหความถี่ในการแพร่กระจายคลื่นความถี่วิทยุ (HF) อย่างไรก็ตาม ความแปรปรวนของชั้น F2 นั้นขึ้นอยู่กับเวลา สถานที่ และกิจกรรมแสงอาทิตย์ ดังนั้น การกำหนดลักษณะ เฉพาะที่แม่นยำของชั้น F2 จึงจำเป็นต่อความเข้าใจเกี่ยวกับไอโอโนสเฟียร์และการออกแบบการสื่อสารและ ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับไอโอโนซอนด์

ไอโอโนซอนด์เป็นระบบเรดาร์พิเศษที่ใช้ในการวัดระดับความสูงและความถี่ของชั้น E, F1 และ F2 เทคนิคนี้ใช้เครื่องรับส่งสัญญาณวิทยุเพื่อส่งและรับในคลื่นเหตุการณ์ใกล้แนวตั้ง (NVIS) คลื่นความถี่แบบ มอดูเลต คลื่นต่อเนื่อง (FM/CW) ไอโอโนซอนด์เป็นตัวรับส่งสัญญาณประเภทหนึ่งที่ส่งสัญญาณความถี่วิทยุ อย่างต่อเนื่องจาก 2 MHz ถึง 30 MHz โดยเพิ่มความถี่เป็น 100 kHz/s ทุก ๆ 5 นาที สัญญาณจะสะท้อน ถึงชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์และส่งกลับไปยังเครื่องรับ เรียกว่า ไอโอโนแกรม (Ionogram) ภาพไอโอโนแกรมแสดงระดับความสูง (h') ความถี่วิกฤต (fo) และความถี่พิเศษ (fx) ของชั้น E, F1 และ F2 พารามิเตอร์จำนวนมากที่ได้รับจากไอโอโนแกรมถูกใช้อย่างกว้างขวางเพื่อตรวจสอบแบบจำลองไอโอโนส เพียร์ เช่น ความถี่วิกฤตของชั้น E (foE) และความถี่วิกฤตระดับ F2 (foF2) ปัจจัยการแพร่กระจายที่ ระยะทาง 3,000 กม. (M(3000)F2) , จุดสูงสุดของชั้น F2 (hmF2) เป็นต้น

International Reference Ionosphere (IRI) เป็นหนึ่งในแบบจำลองเชิงประจักษ์เกี่ยวกับ ไอโอโนสเฟียร์ที่ได้รับการแนะนำอย่างกว้างขวางที่สุดเป็นแบบจำลองมาตรฐานที่ได้รับการสนับสนุนจาก คณะกรรมการวิจัยอวกาศและสหภาพวิทยาศาสตร์วิทยุระหว่างประเทศ (URSI) [2] จะทำการพัฒนาเวอร์ ชั่นทุกปีซึ่งเวอร์ชั่นล่าสุดเกิดขึ้นในปี 2016 เรียกว่า แบบจำลอง IRI-2016 แบบจำลองนี้มี 3 แบบจำลองใน การทำนายจุดสูงสุดของชั้น F2 ประกอบด้วยตัวเลือก BSE-1979 ตัวเลือก AMTB-2013 และตัวเลือก SHU-2015 การศึกษาที่ผ่านมาได้เปรียบเทียบข้อมูลไอโอโนสเฟียร์ที่สังเกตได้กับการคาดการณ์แบบจำลอง IRI และแสดงให้เห็นว่าค่าจุดสูงสุดของชั้น F2 ที่ทำนายโดยแบบจำลอง IRI แตกต่างจากข้อมูลที่สังเกตได้ใน สถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ความผิดปกติของไอออไนซ์ในเส้นศูนย์สูตร (EIA) ซึ่งอยู่ประมาณ 15° พื้นที่เหนือและใต้ของละติจูดแม่เหล็ก สาเหตุอาจเป็นเพราะรุ่นดั้งเดิมได้รับการพัฒนาโดยใช้เครือข่าย ไอโอโนซอนทั่วโลกซึ่งส่วนใหญ่ติดตั้งไว้ที่บริเวณละติจูดกลางและสูง อย่างไรก็ตาม ข้อมูลไอโอโนสเฟียร์ใน พื้นที่ไอออไนซ์ในเส้นศูนย์สูตร (EIA) ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้เพื่อสร้างแบบจำลอง IRI ทำให้แบบจำลอง IRI มักจะ ล้มเหลวในการทำนายพารามิเตอร์ไอโอโนสเฟียร์อย่างแม่นยำในพื้นที่ไอออไนซ์ในเส้นศูนย์สูตร (EIA)

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 มีการติดตั้งไอโอโนโซนคลื่นความถี่แบบปรับความถี่ต่อเนื่อง (FM/CW) จำนวน 6 แห่งทั่วเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ สถานีชุมพรและสถานีเชียงใหม่ติดตั้งที่ประเทศไทยและ สถานีโคโตตาบัง ติดตั้งในประเทศอินโดนีเซีย 2 สถานีติดตั้งในเวียดนามและสถานีหนึ่งในฟิลิปปินส์ ได้ ทำการศึกษาสถานีเชียงใหม่และสถานีชุมพรตั้งอยู่ใกล้กับยอดเหนือใกล้กับเส้นศูนย์สูตรแม่เหล็ก และ สถานีโกโตตาบังตั้งอยู่ด้านใต้ใกล้กับเส้นศูนย์สูตรแม่เหล็ก ไอโอโนซอนเหล่านี้ใช้ในโครงการเครือข่ายไอโอ โนสเฟียร์ละติจูดต่ำในเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ (SEALION) ที่สนับสนุนโดยสถาบันเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารแห่งชาติ (NICT) ประเทศญี่ปุ่น SEALION เป็นเครือข่ายการสังเกตการณ์แบบไอโอโนสเฟียร์ซึ่งมี Conjugate Point Equatorial Experiment (COPEX) ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ COPEX ประกอบด้วย ซีกโลกเหนือและใต้ และรอบเส้นศูนย์สูตรแม่เหล็ก COPEX อีกแห่งอยู่ในบราซิล ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้น ไปที่การวิเคราะห์ความแปรผันของพารามิเตอร์ hmF2 ตลอดจนการประยุกต์ใช้โครงข่ายประสาทเทียม เพื่อทำนายค่า hmF2 ที่สถานีไอโอโนซอนสามแห่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ชุมพร เชียงใหม่ และ โกโตตาบัง

ในช่วงปี 2007-2016 Zhao et al. [3] ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบระหว่างค่าความสูงสูงสุด ของชั้น F2 (hmF2) ที่สังเกตได้ที่มาจากสถานี ionosonde 3 แห่งในประเทศจีน ได้แก่ Mohe, Beijing, Sanya และ Wuhan เปรียบเทียบกับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกได้แก่ BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 ในปี 1987-1990 Oyekola et al. [4] ได้เสนอแบบจำลอง IRI-hmF2 สามตัวเลือกได้แก่ BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 โดยเปรียบเทียบกับ hmF2 ที่สังเกตได้จากสถานีวากาดูกูตั้งอยู่ ละติจูดเส้นศูนย์สูตรในบูร์กินาฟาโซ ข้อมูลที่ใช้ตั้งแต่มกราคมถึงพฤษภาคม 1986 ถึง 1990 ในช่วงปี 2000–2007 Thu et al. [5] ได้ศึกษาข้อมูล foF2 และ hmF2 จากสถานีไอโอโนซอน 2 แห่งในเวียดนาม ได้แก่ Phu Thuy และ Bac Lieu เปรียบเทียบกับแบบจำลอง IRI-hmF2 (AMTB-2013 และ SHU-2015) สองรุ่นในช่วงกิจกรรมแสงอาทิตย์ที่สูงสุด (2000) และต่ำ (2007) แม้ว่าข้อมูล hmF2 เทียบกับแบบจำลอง IRI ในประเทศไทยจะเสนอโดย Wichaipanich et al.[5] อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับรุ่น IRI-2007 ในขณะที่ขาดรุ่น IRI-hmF2 2016 สามรุ่นดังนั้น hmF2 ที่ได้รับจาก ionosonde เมื่อเทียบกับแบบจำลอง IRI-hmF2 2016 สามรุ่นจึงถูกจัดทำขึ้นในงานวิจัยในครั้งนี้ M(3000)F2 และ hmF2 ที่มีความเกี่ยวข้องกับ คุณลักษณะของชั้นบรรยากาศไอโอโนเฟียร์ รวมถึงการเปรียบเทียบระหว่างค่า hmF2 ที่ได้จากการวัดได้จริง กับ ค่าที่ทำนายได้จากแบบจำลองของ IRI (International Reference Ionosphere) ส่วนงานวิจัย เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ในไทย ส่วนมากจะทำการ วิเคราะห์ค่า F และ การเกิดสเปรด-เอฟ เท่านั้น ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ที่วัดได้จริงกับค่าที่ ค่า M(3000)F2 และ hmF2 รวมถึงการเปรียบเทียบค่า hmF2 ที่วัดทำนายได้จากแบบจำลองของ IRI

ดังนั้นวิทยานิพนธ์นี้นำเสนอการศึกษาและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ประกอบด้วยพารามิเตอร์ hmF2 ซึ่งพารามิเตอร์ มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา ฤดูกาล ตำแหน่งเส้น ศูนย์สูตรแม่เหล็ก และปริมาณจุดดับบนดวงอาทิตย์ โดย ทำการเก็บข้อมูลจาก สถานีชุมพร,สถานีเชียงใหม่และสถานีโกโตตาบัง ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณเส้นศูนย์สูตร แม่เหล็กโดยใช้ไอโอโนซอนเดเทคนิคในการทำการเก็บวัดข้อมูลค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ภายในปี 2010 ถึง ปี 2018 ซึ่งเป็นช่วงที่มีค่าปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์มีค่าต่ำ (Low solar activity) นอกจากนี้ ได้ทำการ เปรียบเทียบระหว่างค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่วัดได้จริงกับค่าที่ทำนายได้จาก แบบจำลองของ IRI-2016 ด้วย ตัวเลือก BSE-1979 ตัวเลือก AMTB-2013 และตัวเลือก SHU-2015 โดยผลที่ได้จากการเปรียบเทียบจะถูก นำไปใช้ในการปรับปรุงแบบจำลองของ IRI ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้นำเสนอการศึกษา และวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ คุณลักษณะของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ ประกอบด้วยพารามิเตอร์ M(3000)F2 และ hmF2 โดยทำ การเก็บข้อมูลที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยา เขตชุมพร ประเทศไทย ซึ่งอยู่ในบริเวณละติจูด โดยใช้ไอโอโนซอนเดเทคนิคในการเก็บวัด ข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือน อันวาคม พ.ศ. 2552 เพื่อทำการวิเคราะห์การ เปลี่ยนแปลงแบบรายวัน รายเดือน ตามฤดูกาล และรายปี ของพารามิเตอร์แต่ละตัว นอกจากนี้ได้ ทำการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่ทำการวัดได้จริงกับ ค่าที่ทำนายได้จากแบบจำลองของ International Reference Ionosphere (IRI) นี้มีการอัปเดตทุกปีและ เวอร์ชั่นล่าสุดเกิดขึ้นในปี 2016 เรียกว่าโมเดล IRI-2016 โมเดลนี้มี 3 ตัวเลือกในการทำนายค่า hmF2 ประกอบด้วยตัวเลือก BSE-1979 ตัวเลือก AMTB-2013 และตัวเลือก SHU-2015 ตัวเลือก BSE-1979 โดยผลที่ได้จากการเปรียบเทียบนี้จะถูกนำไปใช้ในการปรับปรุง แบบจำลองของ IRI ต่อไป

1.3 ขอบเขตการทำวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาความแปรผันของ hmF2 สถานีคือ สถานีเชียงใหม่ สถานีชุมพร ประเทศไทย และสถานีโกโตตาบัง ประเทศ อินโดนีเซีย

1.3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของพารามิเตอร์ hmF2 รายวัน รายฤดูกาล รายปีและเปรียบเทียบแบบจำลอง IRI-2016

1.3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเปรียบเทียบระหว่าง hmF2 ที่สังเกตได้และ 3 ตัวเลือก (BSE-1979, AMTB-2013, SHU-2015) ของแบบจำลอง IRI-2016

1.3.4 เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ hmF2 เก็บข้อมูลตั้งแต่ปี 2010 ถึง ปี 2016 จาก สถานีไอโอโนซอนด์ 3 สถานีคือ สถานีเชียงใหม่ สถานีชุมพร ประเทศไทย และสถานีโกโตตาบัง ประเทศ อินโดนีเซีย

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลปรับปรุงและประยุกต์การใช้งานในระบบสื่อสารวิทยุคลื่นความถี่สูง

1.4.2 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลปรับปรุงการใช้งานในระบบสื่อสารวิทยุ

1.4.3 นำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนาฐานข้อมูลของแบบจำลอง IRI

บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ประกอบด้วยพารามิเตอร์ hmF2 ซึ่งพารามิเตอร์ มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา ฤดูกาล ตำแหน่งเส้น ศูนย์สูตรแม่เหล็ก และปริมาณจุดดับบนดวงอาทิตย์

2.1 ลักษณะทั่วไปของชั้นบรรยากาศโลก

ชั้นบรรยากาศของโลกแบ่งออกเป็น 2 ประเภทเบื้องต้น คือ ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง (Neutral Atmosphere) และชั้นบรรยากาศที่เป็นไอออไนซ์ (Ionized atmosphere) หรือเรียกอีกซื่อว่า ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ (Ionosphere) ดังแสดงในรูปที่ 2.1 โดยโครงสร้างของชั้นบรรยากาศที่เป็น กลางสามารถจัดกลุ่มได้โดยใช้โพรไฟล์อุณหภูมิในขณะที่ชั้นบรรยากาศที่เป็น ไอออไนซ์สามารถแบ่งลักษณะ ได้โดยใช้ค่าความหนาแน่นอิเล็กตรอน

ร**ูปที่ 2.1** ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ (lonosphere) [1]

2.2 ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลาง

ชั้นบรรยากาศที่เป็นกลางสามารถแบ่งได้โดยใช้โพรไฟล์อุณหภูมิ โดยแบ่งออกเป็น 4 ชั้น ใหญ่ ๆ ประกอบด้วยชั้นบรรยากาศโทรโพสเพียร์ หรืออาจเรียกว่า Boundary layer ซึ่งเป็นชั้นบรรยากาศที่เราใช้ ดำรงชีวิตอยู่ โดยมีระยะความสูงเมื่อเทียบกับพื้นดินประมาณ 1-10 กิโลเมตร โดยในชั้นบรรยากาศนี้จะ ประกอบไปด้วยก้าซชนิดต่าง ๆ รวมไปถึงฝุ่นละอองและมลภาวะที่มา จากแหล่งต่าง ๆ ตลอดจนเมฆฝนไอ น้ำ หมอก และหิมะ โดยในชั้นบรรยากาศโทรโพสเพียร์อุณหภูมิของชั้นบรรยากาศในระยะแรกจะลดลง ผกผันกับความสูงที่เพิ่มขึ้นด้วยอัตรา 7° C/km [1] และที่ระดับความสูงประมาณ 10 กิโลเมตร (ที่ตำแหน่งโทรโพพอส: Tropopause) หรือที่จุดเริ่มต้นของชั้นบรรยากาศสตราโตสเพียร์ อุณหภูมิจะมี แนวโน้มแปรตามความสูง โดยการเพิ่มของอุณหภูมิไปตามความสูงนี้ เนื่องจากโอโซนมีการดูดซับรังสี UV บางส่วนที่แผ่จากดวงอาทิตย์ ในระดับความสูงดังกล่าว ลักษณะเช่นนี้จะปรากฏจนถึงระดับความสูงที่ 50 กิโลเมตร (หรือที่ตำแหน่งสตราโตพอส Stratopause) อุณหภูมิก็จะเริ่มลดลงซึ่งแปรผกผันกับความสูงที่ เพิ่มขึ้นของชั้นบรรยากาศมีโซสเพียร์อีกครั้งและที่ระดับความสูงประมาณ 80 กิโลเมตร อุณหภูมิจะมีกทร ลดลงอย่างฉับพลันและลดลงจนถึงระดับต่ำสุดที่ประมาณ 92° C หลังจากจุดต่ำสุดของอุณหภูมิ (หรือหลังจากตำแหน่งมีโซพอส: Mesopause) นี้แล้วอุณหภูมิจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจนมีค่าที่คงที่ที่ ประมาณ 1,200° C ณ ที่ระดับความสูงของชั้นบรรยากาศเตอร์โมสเพียร์

ที่ระดับความสูงเหนือกว่าตำแหน่งมีโซพอสนั่นโมเลกุลของออกซิเจนจะถูกทำให้แตกตัวด้วย รังสี UV ที่มีขนาดความยาวคลื่นสั้นกว่า 175.9 mm ซึ่งขบวนการนี้มีความไวมากทำให้สภาวะที่มีความ แปรปรวน (Turbulence) ไม่สามารถรักษา 0 หรือให้ออกซิเจนอะตอม (0) รวมตัวกันได้ ดังนั้นจำนวนความ หนาแน่นของออกซิเจนอะตอมจะเพิ่มขึ้นจนถึงที่ระดับความสูงประมาณ 150 กิโลเมตร ดังนั้นที่ความสูง เหนือ 150 กิโลเมตรขึ้นไปชั้นบรรยากาศส่วนนี้จึงมีอะตอมของออกซิเจนเป็นส่วนประกอบหลักจึงถูกเรียกว่า ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์

2.3 ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์

ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์เป็นชั้นที่ประกอบไปด้วยกลุ่มพลาสมา (Plasma) ที่เกิดการ ไอโอไนซ์รวมตัวกันจนมีความหนาแน่นพอที่จะสะท้อนคลื่นวิทยุในความถี่ที่ต่ำกว่าย่าน HF มีขอบเขต ประมาณ 50 กิโลเมตร ถึง 2,000 กิโลเมตร เหนือพื้นโลกมีความหนาแน่นของอิเล็กตรอนในชั้นอยู่ที่ 10¹⁰-10¹²อิเล็กตรอนต่อลูกบาศก์เมตรโดยมีโมเลกุลเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นที่ถูกไอออไนซ์และพบว่ายังคงมี โมเลกุลที่เป็นกลางจำนวนมากเหลืออยู่ในชั้นที่อยู่สูงกว่าชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์คือ ชั้นพลาสมาสเฟียร์ (Plasmasphere) หรือโปรโตโนสเพียร์ (Protonosphere) ซึ่งยังคงมีปริมาณอิเล็กตรอนอิสระอยู่อย่าง ชัดเจนซึ่งอิเล็กตรอนเหล่านี้ คือ สนามแม่เหล็กของโลกที่ ทำหน้าที่ต่อต้านลมสุริยะ (Solar wind) นั่นเอง ส่วนขบวนการไอออไนเซชัน (Ionization) เกิดจากการที่อะตอมของก๊าซออกซิเจน (Atomic oxygen) ทำปฏิกิริยากับแสงอาทิตย์ (Solar EUV Flux) แล้วเกิดการแยกตัวระหว่างไอออนบวก (Positive ion) กับ อิเล็กตรอนอิสระ (Free electron) ซึ่งเรา เรียกปฏิกิริยาที่ว่าการไอออไนซ์จากแสงอาทิตย์ (Photo ionization) โดยการไอออไนซ์นี้จะเกิดไม่เท่ากันแล้วแต่ช่วงเวลาและระดับความสูงอีกทั้งยังขึ้นอยู่กับสภาวะ ที่อำนวยต่อการเกิดขบวนการไอออไนซ์ เช่น ความหนาแน่นของอิเล็กตรอน ปริมาณการชนกันของ อิเล็กตรอนที่เคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว การแผ่รังสีอัลตราไวโอเลต (Ultraviolet) รังสีคอสมิก (Cosmic) โดยเมื่อรังสีแพร่เข้าถึงชั้นบรรยากาศจะทำให้จำนวนอนุภาคบางส่วนของอากาศนั้นกลายเป็นอนุภาคที่ถูก ไอออไนซ์รูปที่ 2.2 แสดงขบวนการไอออไนซ์น

จากรูปที่ 2.3 สามารถอธิบายได้ว่าโมเลกุลของออกซิเจนอะตอม (0) ที่เป็นส่วนประกอบหลัก จะ ถูกไอออไนซ์โดยโฟตอน (*hv*) จากการแผ่รังสีดวงอาทิตย์สามารถแสดงได้ดังสมการ

$$O+hv \longrightarrow O^+ + e^- \tag{2.1}$$

โดยผลผลิตที่ได้คือ อิเล็กตรอนอิสระ และโมเลกุลซึ่งสูญเสียอิเล็กตรอนหนึ่งตัวหลุดออกไปทำให้ กลายเป็นไอออนประจุบวก (โมเลกุลที่ได้รับอิเล็กตรอนไปก็จะกลายเป็นไอออน ประจุลบ) ไอออนเหล่านี้ เปลี่ยนแปลงได้ง่ายภายใต้แรงทางไฟฟ้า เช่น แรงดูด หรือแรงผลัก โดยปกติแล้วอิเล็กตรอน และอะตอม ต่าง ๆ ของก๊าซจะเคลื่อนที่ไปมาตลอดจึงมีการชนเกิดขึ้น ดังนั้น จึงมีขบวนการการรวมตัวกันใหม่ (Process of recombination) เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ดังแสดงในรูปที่ 2.3

จากรูปที่ 2.3 อธิบายได้ว่าไอออนที่เกิดจากการบวนการไอออไนซ์ชนกับโมเลกุลที่เป็นกลาง (N₂) จะเกิดปฏิกิริยาการถ่ายโอนพลังงาน หรือการแลกเปลี่ยนประจุและรวมตัวใหม่กับอิเล็กตรอนแตกตัวได้เป็น โมเลกุลที่เป็นกลาง ดังนี้

$$O^+ + N \longrightarrow NO^+ + N \tag{2.2}$$

$$NO^{+} + e^{-} \longrightarrow N + O \tag{2.3}$$

ดังนั้นโมเลกุลหนึ่งโมเลกุลที่ถูกไอออไนซ์จะไม่คงความเป็นอนุภาคที่ถูกไอออไนซ์ตลอดไป โดยในส่วนของขั้นบรรยากาศโลกที่ต่าง (ความกดดันสูง) จะมีการชนกันของอนุภาค มากจึงมีโอกาสเกิด ขบวนการรวมตัวกันใหม่มาก ดังนั้นโมเลกุลของอากาศจะคงความเป็นอนุภาค ที่ถูกไอออไนซ์ในระยะเวลา สั้นกว่าชั้นบรรยากาศส่วนบน นอกจากนี้แล้วรังสีอัลตราไวโอเลต จากดวงอาทิตย์ได้ถูกดูดไปเป็นจำนวนมาก แล้วโดยชั้นบรรยากาศส่วนบน ดังนั้นในบริเวณที่ ความสูงต่ำกว่า 50 กิโลเมตร จะมีการไอออไนซ์เกิดขึ้น น้อยมาก ในทางกลับกันที่ความสูง มากกว่า 400 กิโลเมตรนั้นมีอนุภาคของอากาศที่เบาบาง ทำให้ความ หนาแน่นของการไอออไนซ์ ค่ามากถึงแม้ว่าจะได้รับรังสีจากดวงอาทิตย์มากก็ตาม ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ขั้นบรรยากาศใน ระดับความสูงในช่วง 50-400 กิโลเมตร ซึ่งก็คือระดับการวางตัวของชั้นบรรยากาศ ไอโอโนสเฟียร์ นั้นจะมีปริมาณอนุภาคของอากาศ สภาวะความกดดันอากาศ และการแผ่รังสีอัลตราไวโอเลต ของดวงอาทิตย์เป็นไปอย่างเหมาะสมเอื้ออำนวยให้เกิดการไอออไนซ์ขึ้น ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ณ ความสูง ในช่วงนี้มีความหนาแน่นของปริมาณอิเล็กตรอนสูงสุด

การแผ่รังสีแม่เหล็กไฟฟ้าจากดวงอาทิตย์จะไปทำการไอโอโนซอนด์ภาคในชั้นบรรยากาศ งดความรุนแรงของการไอออไนซ์ เป็นฟังก์ชั่นผกผันกับระยะจากดวงอาทิตย์ไปยังชั้นบรรยากาศโลกหรือพูด อีกนัยหนึ่งคือเป็นฟังก์ชั่นกับมุมซีนิธ (Zenith angle) ของดวงอาทิตย์กับโลก ซึ่งอธิบายได้ว่าเมื่อมุมซีนิธ น้อยลงระยะทางจากดวงอาทิตย์ก็จะเข้าใกล้โลกมากขึ้นและทำให้การไอออไนซ์เกิดรุนแรงยิ่งขึ้นด้วย ดังนั้นอนุภาคที่ถูกไอออไนซ์มากที่สุดจะอยู่รอบ ๆ เส้นศูนย์สูตรแม่เหล็กของโลกรวมถึงบริเวณละติจูดด้วย แต่เนื่องจากแกนแม่เหล็กของโลกชิพท์ไปจากแกนหมุนของโลกเป็นมุมประมาณ 120 องศา จึงทำให้เส้น ศูนย์สูตรแม่เหล็กจะไม่ตรงกันกับเส้นศูนย์สูตร ทางภูมิศาสตร์ ดังแสดงในรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 เส้นรุ้งแม่เหล็กบนแผนที่ตำแหน่งพิกัดทางภูมิศาสตร์ [7]

รูปที่ 2.5 การเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นอิเล็กตรอนในชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ [8]

ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์สามารถแบ่งเป็นชั้นย่อยหลักๆ ได้ 3 ชั้น คือชั้น D, E และ F ตามระดับความสูง และความหนาแน่นของอิเล็กตรอนภายในชั้น ดังแสดงในรูปที่ 2.5 โดยเริ่มจาก ชั้น D ซึ่ง เป็นชั้นที่มีความสูงจากพื้นโลกต่ำที่สุด มีขอบเขตอยู่ระหว่าง 50 ถึง 90 กิโลเมตร ซึ่งจะ ปรากฏให้เห็นได้ เฉพาะเวลากลางวัน และหายไปในเวลากลางคืน เนื่องจากการรวมตัวกันใหม่ ของอนุภาคมีค่าสูงสุด โดยมี ค่าความหนาแน่นในการไอออไนซ์จะมีค่าสูงสุดในช่วงเวลากลางวัน และค่าความหนาแน่นอิเล็กตรอนอยู่ ในช่วงจาก 10⁸ และ 10¹⁰ อิเล็กตรอนต่อลูกบาศก์เมตรเป็นชั้นที่มีบทบาทต่อการแพร่กระจายคลื่นวิทยุ คือ จะดูดกลืนพลังงานจากคลื่นที่ความถี่ MF MF, HF และ VHF และมันยังสะท้อนสัญญาณในช่วงความถี่ LF และ VLF เนื่องจากความหนาแน่น มีไม่เพียงพอ (ประมาณ 10⁹ el/m³) และมีความถี่ในการชนกันของ อิเล็กตรอน อิเล็กตรอนในชั้นนี้มีไม่เพียงพอ และอนุภาคที่เป็นกลางที่อัตราที่สูง (ประมาณ 10⁶ ครั้งต่อนาที) จึงไม่สามารถส่งผลกระทบต่อคลื่นวิทยุให้เลี้ยวเบนได้ ดังนั้นจึงมีผลกระทบแค่การลดทอนของคลื่นสัญญาณ เมื่อเดินทางผ่านชั้นนี้ และเนื่องจากความหนาแน่นอิเล็กตรอนนี้ทำให้ไม่สามารถศึกษาได้ด้วยวิธี ไอโอโนซอนด์แต่ใช้เทคนิคอื่นได้ เช่น การกระจัดกระจายไม่ร่วมใน (Incoherent scatter) การวัดโดยใช้ จรวด Wave interaction และอื่น ๆ

ชั้นถัดมาคือชั้น E วางตัวอยู่เหนือชั้น D ที่ความสูง 90 ถึง 140 กิโลเมตร มีความหนาแน่น อิเล็กตรอนมากที่สุดที่ระดับความสูง 110 กิโลเมตร พบเห็นในเวลากลางวันเนื่องจากมีการไอออน ค่อนข้างมากส่วนในเวลากลางคืนมีการไอโอไนซ์ที่น้อยมาก โดยความหนาแน่นของอิเล็กตรอนในชั้นนี้อยู่ ในช่วงประมาณ 10⁵ ถึง 4.5 × 10⁵ el/m³ ในช่วงเวลากลางวัน และมีค่าประมาณ 5×10⁵ el/m³ ในช่วงเวลากลางคืน ค่าความหนาแน่นอิเล็กตรอนจะเพิ่มขึ้นตามการ เพิ่มขึ้นของปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ซึ่ง ชั้น E นี้จะมีผลเพียงเล็กน้อยกับการสะท้อนของคลื่น HF ในเวลากลางวัน บางครั้งมีปรากฏการณ์การไอออ ในซ์ที่ผิดปกติในชั้น E เรียกว่า Sporadic-E แทนด้วยสัญลักษณ์ Es โดยเกิดจากการแทรกสอดอย่างรุนแรง ของคลื่นย่าน VHF และเป็นการ เกิดขึ้นเพียงชั่วคราวเท่านั้น โดยปกติจะมีรูปแบบคล้ายก้อนเมฆมีลักษณะ เป็นหย่อมๆ และจะเปลี่ยนแปลงขนาดตั้งแต่ 1 กิโลเมตร จนถึงหลาย ๆ ร้อยกิโลเมตร การเกิดขึ้นและความ เข้มของการไอออไนซ์จะไม่มีความสัมพันธ์กับการแผ่รังสีของดวงอาทิตย์ โดยการเกิดขึ้นนี้ไม่สามารถทำนาย ได้ และยังสามารถพบได้ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน หรือในฤดูใด ๆ ก็ได้ชั้น Es E เป็นชั้นที่บางมากแต่มี ความหนาแน่นของการไอออไนซ์สูง (ความหนาแน่นอิเล็กตรอนมีค่าเกือบ 10 เท่า ของชั้น E ปกติ) และจะ ปรากฏที่ใดก็ได้ในระยะความสูงตั้งแต่ 90-120 กิโลเมตร ซึ่งชั้น Es นี้มีความสำคัญในการสะท้อนคลื่นวิทยุ ในย่านความถี่ต่ำกว่า 100 เมกกะเฮิรตซ์ ชั้นต่อมาคือชั้น F ซึ่งเป็นชั้นย่อยบนสุดของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์มีการไอออไนซ์มากที่สุด และเป็นเพียงชั้นเดียวที่รักษาการไอออไนซ์โดยไม่ขึ้นกับวันหรือฤดูกาลใด ๆ ชั้น F เป็น ชั้นที่อำนวย ต่อการแพร่กระจายคลื่นวิทยุในระยะทางไกลได้แม้ในยามกลางคืน การปรากฏขึ้นได้ ของชั้น F ในเวลา กลางคืนเนื่องมาจากว่าชั้น F เป็นชั้นบนสุดที่มีการไอออไนซ์สูงมาก ดังนั้นจึงมีอนุภาคที่ถูกไอออไนซ์แล้ว เหลืออยู่แม้ไม่ได้รับแสงจากดวงอาทิตย์แล้วก็ตามและอีกเหตุผลหนึ่งก็คือค่าความหนาแน่นในการไอออไนซ์ มีค่าสูงในขณะที่ค่าความหนาแน่นของอากาศมีไม่มากนัก ณ ความสูงระดับนี้ ดังนั้นโมเลกุลเกือบทั้งหมด ในชั้นนี้จึงเป็นโมเลกุลที่ถูกไอออไนซ์โดยอนุภาคที่ถูกไอออไนซ์ในการก่อตัวขึ้นเป็นชั้นนี้คืออะตอมของ ออกซิเจน

ในช่วงเวลากลางวันชั้น F จะแยกออกเป็น 2 ชั้นคือชั้น F1 และ F2 โดยปรากฏการณ์นี้จะ พบ ตลอดปี ในบริเวณละติจูด และปรากฏเฉพาะฤดูร้อนเท่านั้นในบริเวณละติจูดสูง โดยชั้น F1 จะวางตัวอยู่ใน ระดับความสูงประมาณ 140 ถึง 250 กิโลเมตร โดยมีค่าระดับความสูงเฉลี่ยคือ 220 กิโลเมตร ส่วนชั้น F2 เป็นชั้นที่วางตัวอยู่บนสุดโดยมีระดับความสูงอยู่ที่ 250 ถึง 400 กิโลเมตร โดยในช่วงเวลากลางวัน ค่าความหนาแน่นอิเล็กตรอนในชั้น F2 นี้จะมีค่ามากที่สุดในบรรดาชั้น ย่อยอื่น ๆ ทั้งหมดของชั้นบรรยากาศ ไอโอโนสเพียร์ ส่วนในช่วงเวลากลางคืนชั้น F1 และ F2 จะ รวมตัวกันเป็นชั้น F และมีระดับความสูง ประมาณ 300 กิโลเมตร โดยการเปลี่ยนแปลงความสูง และความหนาแน่นของชั้น F2 นี้จะขึ้นอยู่กับปัจจัย หลายอย่างเช่น เวลา อุณหภูมิเฉลี่ยของชั้น บรรยากาศ และรอบวัฏจักรสุริยะ เป็นต้น

ชื่อของชั้น D, E, F1, F2 และอื่น ๆ นั้นถูกตั้งโดย Sir E. Appleton ผู้ซึ่งได้ทำงานวิจัย ทางด้านนี้ ไว้เป็นอันมาก จึงเป็นที่ทราบกันว่านอกจากเรียกว่าชั้น F แล้วยังสามารถเรียกว่า "Appleton layer" ส่วนชื่อของชั้น E นั้นเรียกได้อีกชื่อคือ "Kenelly Heaviside layer" โดยชื่อ เหล่านี้ถูกตั้งขึ้นหลังจากที่พวก เขาได้เป็นผู้ค้นพบนั่นเอง

2.4 วัฏจักรสุริยะ

วัฏจักรสุริยะก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการการเกิดไอออไนซ์ในชั้นบรรยากาศ เกิดจากจุดดับ บนดวงอาทิตย์ที่หมุนรอบไปตามการหมุนของดวงอาทิตย์ ถูกกำหนดด้วยความเข้มของสนามแม่เหล็กมี ค่า 0.4 เทสลา (4,000 G) และจุดดำนี้ จะเกิดเป็นคู่ที่มีขั้วตรงข้ามกัน ทำให้เกิดการไหลเวียนของ สนามแม่เหล็ก บริเวณผิวของดวงอาทิตย์ โดยการเปลี่ยนแปลงนี้มีลักษณะเป็นคาบ (Solar cycle) ซึ่งจุดดับ บนดวงอาทิตย์ (Sunspot) เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นบนพื้นผิวดวงอาทิตย์ มีลักษณะเป็นจุดดำมีขนาดเล็ก หรือใหญ่ขึ้นอยู่ กับการรวมตัวกัน หากพิจารณาที่จุดดำจะพบว่ามีลักษณะซ้อนกัน 2 ชั้น ชั้นใน (Umbra) จะเป็นสีดำเข้ม ส่วนชั้นนอก (Penumbra) จะมีลักษณะที่จางกว่าชั้นใน บริเวณจุดดำชั้นนอกเป็นบริเวณที่มี การไหลเวียนของแก๊สจากจุดดำชั้นในไปยังบริเวณจุดดำชั้นนอก เมื่อแก๊สไหลผ่านออกจากจุดดำชั้นนอกจะ เปลี่ยนทิศพุ่งขึ้นตั้งฉากกับผิวของดวงอาทิตย์ หลังจากนั้นจะย้อนพุ่งเข้ากลับจุดดำชั้นในเป็นวัฏจักรต่อไป ดัง รูปที่ 2.7

รูปที่ 2.7 จุดดับบนดวงอาทิตย์ [9]

เนื่องจากจุดดำบนดวงอาทิตย์ไม่ได้เกิดขึ้นตลอดเวลาบางช่วงเวลาอาจเกิดจุดดาขึ้นเป็นจำนวน มากแต่บางช่วงเวลาอาจไม่มีเลยแม้แต่จุดเดียวการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นวัฏจักร มีคาบเวลาของการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสม่ำเสมออยู่ใช่ช่วง 8 ปี ถึง 16 ปี มีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลง ประมาณ 11.1 ปี คาบการเปลี่ยนแปลงนี้เรียกว่า วัฏจักรของดวงอาทิตย์ (Solar cycle) หรือวัฏจักรของ. จุดดำ (Sunspot cycle) ถ้านำข้อมูลการเกิดจุดดำบนดวงอาทิตย์มาเขียนแผนภูมิแสดงความสัมพันธ์จำนวน จุดดำบนดวงอาทิตย์กับเวลาจะได้ภาพกราฟที่ได้คล้ายกับคลื่นรูปฟันเลื่อย โดยช่วงขึ้นจะชันกว่าช่วงลง เล็กน้อย ดัง รูปที่ 2.8

จากการสำรวจดวงอาทิตย์ของนักดาราศาสตร์อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานนักดาราศาสตร์ยังได้ พบว่า ปรากฏวัฏจักรที่ยาวประมาณ 80 ปีซ้อนอยู่บนคาบ 11.1 ปีนี้อีกด้วย นอกจากนี้วัฏจักรของจุดดำบน ดวงอาทิตย์ก็ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอมาตลอด ในปี ค.ศ. 1645 ถึง 1715 วัฏจักรของดวงอาทิตย์ ได้หยุดชะงักไปนานถึง 70 ปี เป็นช่วงที่รู้จักกันในชื่อของ ช่วงต่ำสุดมอนเดอร์ (Maunder mininum) ซึ่งใน ช่วงเวลาดังกล่าวแทบจะไม่มีจุดดำเกิดขึ้นเลย

Solar Cycle progression - Sunspot number

รูปที่ 2.8 วัฏจักรสุริยะปี 1995-2020 [9]

การเปลี่ยนแปลงค่าต่าง ๆ ของสุริยะมีผลต่อชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ทั้งสิ้น กล่าวได้ว่าความ เข้ม ของแสงอาทิตย์มีผลต่อค่าความหนาแน่นของอิเล็กตรอนในชั้นบรรยากาศและส่งผลกระทบต่อ ้ชั้นบรรยากาศย่อยในชั้นไอโอโนสเพียร์ ปฏิกิริยาของดวงอาทิตย์จะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงกับชั้น F1 และ F2

2.5 การแบ่งฤดูกาล

ฤดูกาลเกิดขึ้นจากการโคจรรอบดวงอาทิตย์ของโลก โลกจะเคลื่อนที่รอบดวงอาทิตย์ตลอดเวลา ขณะเดียวกันโลกก็หมุนรอบตัวเอง โดยหมุนจากตะวันออกไปตะวันตก โดยที่แกนของโลกเอียงทำ มุม 23.5° องศาตลอดเวลา การโคจรรอบดวงอาทิตย์ของโลกทำให้บริเวณต่าง ๆ ได้รับแสงสว่างและความ ้ร้อนไม่เท่ากัน ทำให้เกิดฤดูกาลสับกันไปในเวลา 1 ปี หรือ 365 วัน เมื่อรอบโลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ ครบ 1 รอบ

โลกของเราจะหมุนรอบตัวเองใช้เวลา 1 วัน ในขณะที่หมุนรอบตัวเองนั้น ก็จะหมุนรอบ ดวงอาทิตย์ด้วยซึ่งใช้เวลา 365 วัน ในการหมุนรอบดวงอาทิตย์ 1 รอบ แกนของโลกเรานั้นไม่ได้ตั้งตรง แต่จะเอียงทำมุมกับวงโคจรของมันเอง ด้วยเหตุนี้ในขณะที่โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์อยู่ตามวงโคจรนั้น เมื่อโลกโคจรไปอยู่ในตำแหน่งแต่ละแห่ง ส่วนของโลกที่หันเข้าหาดวงอาทิตย์จะใช้เวลาที่แตกต่างกัน และนี่ก็ คือสาเหตุที่ทำให้เกิด ฤดูกาลขึ้นมา เช่น ในฤดูร้อนส่วนของโลกที่หันเข้าหาดวงอาทิตย์จะเป็นช่วงที่ยาวที่สุด (กลางวันนาน) และใน เวลากลางคืนน้อยที่สุดส่วนฤดูใบไม้ร่วงกลางคืนจะยาวกลางวัยจะสั้นที่สุด ในเขตอบอุ่นและเขตหนาว แบ่งออกเป็น 4 ฤดู ได้แก่

 March Equinox (มีนาคม เมษายน) หรือ วสันตวิษุวัต (อีควินอกซ์ ฤดูใบไม้ผลิ) ประมาณ วันที่ 20-21 มีนาคม ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก และตกทางทิศตะวันตกพอดี ทำให้กลางวัน และกลางคืนยาวนานเท่ากัน พอย่างเข้าฤดูหนาวดวงอาทิตย์จะเคลื่อนที่ไปอยู่ในซีกฟ้าเหนือมาก ขึ้นใต้แต่ละวัน

 June Solstice (พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม) หรือครีษมายัน (โซลสทิส ฤดู ร้อน) ประมาณวันที่ 20-21 มิถุนายน ดวงอาทิตย์อยู่ค่อนไปทางทิศเหนือมากที่สุด ดวงอาทิตย์ ขึ้นเร็วและ ตกช้าทำให้ซีกโลกเหนือกลางวันยาวนานกว่ากลางคืน หลังจากนั้นดวงอาทิตย์จะ เคลื่อนที่ไปทางเส้นศูนย์สูตรฟ้า

 September Equinox (กันยายน ตุลาคม) หรือศารทวิษุวัต (อีควินอกซ์ ฤดูใบไม้ร่วง) ประมาณวันที่ 22-23 กันยายน ดวงอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันออกและตกทางทิศตะวันตกพอดี อีกครั้ง กลางวันและกลางคืนยาวนานเท่ากัน พอย่างเข้าฤดูหนาวดวงอาทิตย์จะ เคลื่อนที่ไปอยู่ใน ซีกฟ้าใต้มากขึ้นในแต่ละวัน

 December Solstice (พฤศจิกายา ธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์) หรือ เหมายัน (โซลสทิส ฤดูหนาว) ประมาณวันที่ 20-21 ธันวาคม ดวงอาทิตย์อยู่ค่อนไปทางทิศใต้มากที่สุดดวง อาทิตย์ขึ้นช้าและตกเร็วทำให้ซีกโลกเหนือกลางคืนยาวนานกว่ากลางวัน

ร**ูปที่ 2.9** แบ่งฤดูกาลโดยยึดตำแหน่งดวงอาทิตย์ [10]

2.6 เทคนิคไอโอโนซอนด์ (Ionosonde)

เทคนิคไอโอโนซอนด์ หรือ Ionospheric sounder เป็นเทคนิคที่ใช้ในการตรวจสอบ ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ถูกใช้อย่างกว้างขวางโดยมีหลักการคล้ายกับเรดาร์คือ การคำนวณระยะของ ตำแหน่งวัตถุจากการสะท้อนของคลื่นที่ส่งออกไป โดยเทคนิคไอโอโนซอนด์จะใช้ย่านความถี่ HF (High Frequency) สามารถรับคลื่นสะท้อนชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์มายังสายอากาศรับได้ในช่วงความถี่ 2-30 เมกะเฮิตรซ์ โดยการส่งและรับคลื่นจะเกิดอย่างต่อเนื่อง การมอดูเลชั่นจะใช้เทคนิคการมอดูเลชั่นคลื่น อย่างต่อเนื่อง โดยเพื่อความถี่แบบเชิงเส้นตามเวลาคลื่นที่ส่งขึ้นไปจะไปสะท้อนกับอิเล็กตรอนในชั้น บรรยากาศไอโอโนสเฟียร์กลับลงมายังสายอากาศรับดังรูปที่ 2.10 และส่งวางกันเป็นรูปกากบาทกันเป็นโดม หลังจากนั้นจะคำนวณเวลาหน่วงในการเดินทางของคลื่น และทำการพล็อตภาพเป็นไอโอโนแกรม

รูปที่ 2.10 ภาพจำลองการส่งคลื่นไปสะท้อนชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ของเทคนิคไอโอโนซอนด์ [11]

รูปที่ 2.11 พารามิเตอร์ที่อ่านได้จากไอโอโนแกรม [11]
ไอโอโนแกรม (Ionogram) คือรูปที่ใช้แสดงการสะท้อนกลับของคลื่นที่ส่งไปยังชั้นบรรยากาศ ไอโอโนสเฟียร์ด้วยเทคนิคไอโอโนซอนด์ ไอโอโนแกรมสามารถแบ่งวิธีการวัดได้ 2 วิธีคือ วิธีที่ทำการวัดจาก ข้างล่างขึ้นข้างบน (Bottomside) และวิธีการวัดจากข้างบนลงข้างล่าง (Topside) ซึ่งวิธีส่วนมากที่ใช้กัน เป็น Bottomside คือจะส่งคลื่นความถี่ 2-30 เมกะเฮิรตซ์ ขึ้นไปสะท้อนกับชั้นบรรยากาศและคำนวณ ค่าหน่วงเวลา เช่นเดียวกับ Topside แต่จะเป็นยังส่งคลื่นความถี่จากดาวเทียมแทน ซึ่งไอโอโนแกรมใช้ใน การบ่งบอกโครงสร้างของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ โดยเราสามารถอ่านค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ได้ดังรูปที่ 2.7 แสดงค่าพารามิเตอร์ที่อ่านได้ภาพไอโอโนแกรมแสดงระดับความสูง (h') ความถี่วิกฤต (fo) และความถี่ พิเศษ (fx) ของชั้น E, F1 และ F2 [2] พารามิเตอร์จำนวนมากที่ได้รับจากไอโอโนแกรมถูกใช้อย่างกว้างขวาง เพื่อตรวจสอบแบบจำลองไอโอโนสเพียร์ เช่น ความถี่วิกฤตของชั้น E (foE) และความถี่วิกฤตระดับ F2 (foF2) ปัจจัยการแพร่กระจายที่ระยะทาง 3,000 กม. (M(3000)F2), จุดสูงสุดของชั้น F2 (hmF2) เป็น ต้น

2.6.1 สถานีไอโอโนซอนด์

สถานีไอโอโนซอนด์ (Ionsonde station) เป็นสถานีที่ใช้ในการติดตั้งอุปกรณ์เพื่อเก็บค่าของ พารามิเตอร์และศึกษาการรบกวนของอิเล็กตรอนในชั้นบรรยากาศ โดยได้มีการติดตั้งสถานีไว้ทั่วโลกส่วน ใหญ่จะอยู่ในบริเวณละติจูดสูงและละติจูดกลาง

รูปที่ 2.12 บริเวณที่ตั้งสถานี Ionosonde ทั่วโลก [12]

ส่วนในพื้นที่บริเวณเอเซียตะวันออกเซียงใต้ได้มีการติดตั้งสถานี ionosonde ทั้งหมด 6 สถานี ภายใต้โครงการ SEALION (South East Asia Low-latitude Ionospheric Network) เป็นโครงการที่ได้ สนับสนุนจากสถาบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ (NICT) ประเทศญี่ปุ่นและได้รับ ความร่วมมือกับสถาบันและมหาลัยที่เป็นมิตรในภูมิภาคอาเซียน ในปี ค.ศ 2003 เพื่อวัตถุประสงค์ในการ ตรวจสอบและการศึกษาการรบกวนของอิเล็กตรอนบริเวณเส้นศูนย์สูตรแม่เหล็กโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริเวณเหนือและใต้เส้นศูนย์สูตรแม่เหล็กประมาณ 10-15 องศา หรือเรียกว่าบริเวณ EIA (Equatorial Ionization Anomaly) สำหรับทั่วโลกมีเพียงอเมริกาใต้ในบราซิลและภูมิภาคเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ เท่านั้นที่สามารถว่างอุปกรณ์เพื่อการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของไอโอสเฟียร์ในบริเวณนี้ได้

รูปที่ 2.13 สถานีไอโอโนซอนด์ในบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [13]

d	du s s	٢ o		d	ง สุดข	
ตารางที่ 2.1 เ	สถานีโอโอโนซอ	เนด์และต้า	แหน่งที่ตั้งบริเว	าณเอเชียตะ [,]	วันออกเฉียงใต้	[13]

Site(ID)	Lat.	Lon	Dip Lat.*	Country	Method
Chiang Mai	18.76	98.93	12.7	Thailand	lonosonde(FMCW)
					GPS-TEC
					All-Sky Imager
Bangkok (KMI)	13.73	100.78	6.7	Thailand	GPS-TEC
Chumphon (CPN)	10.72	99.37	3.0	Thailand	Ionosonde(FMCW)
					GPS-TEC
	Land Surger				
Phuket (PKT)	8.09	98.32	-0.2	Thailand	Magnetometer
Phuket (PTC)	7.90	98.39	-0.4	Thailand	GPS-TEC
Kototabang (KTB)	-0.20	100.32	-10.1	Indonesia	Ionosonde(FMCW)
Phu Thuy (PHT)	21.03	105.96	15.6	Vietnam	lonosonde(FMCW)
					GPS-Scintillation
Bac Lieu (BCL)	9.30	105.71	1.5	Vietnam	Ionosonde(FMCW)
Hainan (HAN)	19.53	109.13	13.7	China	GPS-Scintillation
Cebu (CEB)	10.35	123.91	3.09	Philippines	lonosonde(FMCW)

2.7 แบบจำลอง IRI

The International Reference Ionosphere (IRI) คือแบบจำลองมาตรฐานที่ใช้สำหรับวิเคราะห์ ข้อมูลของตัวแปรต่าง ๆ ของขั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์ เช่น ความหนาแน่นของอิเล็กตรอนและ อุณหภูมิ ของชั้นต่าง ๆ โดย IRI ได้รับการรับรองเป็นมาตรฐานสากลใช้กันอย่างแพร่หลายและยังใช้ในด้านการศึกษา และวิศวกรรมแบบจำลอง IRI สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดตามความแตกต่างของชุดคำสั่ง คือ แบบจำลองที่ถูกพัฒนาและรับรองโดย The International Radio Consultative Committee (CCIR,1966) และ แบบจำลองที่ถูกพัฒนาและรับรองโดย The International Union of Radio Science(URSI,1989) แบบจำลองที่ถูกพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดย IRI ได้ถูกรับรองเป็น มาตรฐานสากลโดย The Committee On SPAce Research (COSPAR) และ International Union of Radio Science (URSI) โดย Szuszczewics และคณะได้ทำการพัฒนาจนได้แบบจำลอง IRI ที่สมบูรณ์ที่สุด ในปี ค.ศ. 1999 URSI ได้รับรองให้แบบจำลอง IRI เป็นมาตรฐานสากลสำหรับชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์ และได้พัฒนาพารามิเตอร์ตัวเลือกรูปแบบใหม่สำหรับพารามิเตอร์โปรไฟล์ด้านล่าง

การรวมกลุ่มของ COSPAR และ URSI ประกอบไปด้วยทีมผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการอธิบาย ความแตกต่างในแต่ละประเทศ ความแตกต่างในแต่ละเทคนิคที่ทำการวัดและความแตกต่างของปัญหาที่เกิด จากแบบจำลอง โดยปัจจุบันมีทะเบียนรายชื่อของคณะสมาชิกทั้งหมด 43 คณะ ดังตารางที่ 2.1 ที่ แพร่กระจายทั่วโลกของการรวมกลุ่มระหว่าง COSPAR และ URSI บนแบบจำลอง IRI แบบจำลองมีการ ปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่องแบบจำลอง IRI ที่ปรับปรุงข้อมูลครั้งล่าสุดคือ IRI-2016 โดยระหว่างปรับปรุงได้ มีเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 2.2 และยังมีการจัดประชุมเชิงวิชาการแสดงดังตารางที่ 2.2 เพื่อ แลกเปลี่ยนความเห็นและปรับปรุงแบบจำลอง โดยมีสิ่งพิมพ์การประชุมเชิงปฏิบัติการลงตีพิมพ์ครั้งแรกใน หนังสือ Space Research และ ต่อมาใน Advance in Space Research

	6h5556.00°/
ประเทศ (Country)	รายชื่อสมาชิกตามประเทศ (Members by Country)
Argentina	R. Ezquer, M. Mosert de Gonzalez
Australia	B. Ward, P. Wilkinson
Austria	M. Friedrich
Brazil	M. Abdu

			2	
a 1		4	9 0	
mngn 991	22	รายผ่าดถ	10/201000000000000000	127
	1.1			1/10
		0.10.00110		L 1

ประเทศ (Country)	รายชื่อสมาชิกตามประเทศ (Members by Country)
Bulgaria	1. Kutiev
Canada	D. Themens
China	Jiankui Shi, W. Wan, ML. Zhang
Czech Republic	D. Buresova, L. Triskova, V. Truhlik
Cyprus	H. Haralambous
France	D. Alcayde, P. Coisson, R. Hanbaba
Germany	C. Stolle, W. Singer
India	P.K. Bhuyan, S.P. Gupta, KK Mahajan
Italy	B. Nava, M. Pezzopane, S. Radicella, B. Zolesi
lvory coast	O. Obrou
Japan	K. Igarashi, K. Oyama, S. Watanabe
Nigeria	J. Adeniyi, E. Oyeyemi
Poland	A. Krankowski, H. Rothkaehl, I. Stanislawska
Russia	A Danilov, Ratovsky, V. K. Depuev, T, Gulyaeva, A Mikhailov, S.
	Pulinets, K.G Ratovsky,
	1.Zakharenkova
South africa	L-A. McKinnell, A. Poole
South korea	K. Min
Spain	D. Altadill
Taiwan	JY. (Tiger) Liu, SY. Su
Thailand	P. Kenpankho, P. Supnithi
ประเทศ (Country)	รายชื่อสมาชิกตามประเทศ (Members by Country)
Turkey	F. Arikan
Zambia	P. Sibanda
Uganda	J.B. Habarulema

ตารางที่ 2.2 รายชื่อคณะสมาชิกทั้งหมด (ต่อ)

ประเทศ (Country)	รายชื่อสมาชิกตามประเทศ (Members by Country)
U.k.	L.R. Cander, M. Rycroft
Ukraine	I.Chemniak
Usa	D. Anderson, E. Araujo-Pradere, D. Bilitza, M. Codrescu, T. Fuller-
	Rowell, C. Mertens, B. Reinisch, L. Scherliess, J. Sojka, V. Wickwar,
	S-R Zhang, I. Galkin

ตารางที่ 2.2 รายชื่อคณะสมาชิกทั้งหมด (ต่อ)

โดยมีงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นจำนวนมากเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระหว่างค่าที่ทำการวัด ได้จริงกับค่าที่ทำนายได้จากแบบจำลองของ IRI แต่การศึกษาและเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงใน ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์บริเวณประเทศไทยถือว่ายังมีน้อยอยู่

ปี (ค.ศ.)	เหตุการณ์	รายละเอียด	สื่อกลาง
1968	COSPAR ก่อตั้ง IRI WG	โดยมี Karl Rawer ดารงตำแหน่ง ประธาน	
1969	URSI เข้าร่วมกลุ่ม		
1972	ทำการสร้างตารางใน ขั้นต้น	ตัวแปรต่าง ๆ ของ IRI ในแต่ละ สถานที่ที่เลือก	รายงาน
1973	COSPAR จัด ประชุมสัมมนาที่ Konstanz ประเทศ เยอรมนี	แนะนำข้อมูลที่ต้องใช้สาหรับ แบบจำลองของชั้น D	
1978	รายงานพิเศษของ URSI (IRI-79)	การครอบคลุมทั่วโลกสาหรับความ หนาแน่นแผนที่ของ CCIR สาหรับ foE, foF1, foF2 และ M(300)F2	รานงานรหัส ALGOL และ FORTRAN บน แถบบันทึกเสียงและ บัตรรายการ

ตารางที่ 2.3 เหตุการณ์สำคัญของการปรับปรุง IRI

ปี (ค.ศ.)	เหตุการณ์	รายละเอียด	สื่อกลาง
1986	IRI-86 บนแผ่นดิสก์ สา หรับใช้บน คอมพิวเตอร์	ครอบคลุมทั่วโลกสำหรับอุณหภูมิที่ ตั้งอย่บน AE-C. DE และข้อมล	แผ่นดิสก์เกี่ยวกับ โปรแกรมทำงานของ
	ส่วนตัว รายงานของ National	AEROS-A, -B	DOS การกู้ข้อมูลจาก เอกสาร สำคัญของ NSSDC ด้วยวิธี ftp
1990	Space Science Data Center (NSSDC)	แผนที่ URSI สาหรับ foF2	นวนามและเข ประโยชน์สาหรับการ เชื่อมต่อการคำนวณ ใน ส่วนของการ ออนไลน์ ข้อมูลของ NSSDC และ บริการ ข่าวสาร (NODIS)
1995	IRI-95 ออนไลน์(IRI Web)	การปรับปรุงที่ละติจูดแม่เหล็กต่าง ๆ	IRI-Web ทำการ คำนวณ และพล๊อตตัว แปรต่าง ๆ ของ IRI บนอินเตอร์เน็ต
1999	มติของ URSI	IRI ได้รับการยอมรับเป็นมาตราฐาน สากลสำหรับชั้นไอโอโนสเฟียร์	
2001	IRI-2001 เกี่ยวกับการ ปรับปรุงต่าง ๆ และตัว แปรใหม่	การปรับปรุงชั้น D และ F1 รวมถึง พายุและแบบจำลองจักรวาลตัวแปร ใหม่ได้แก่ F1, prob, equat,vert, iondrift	

ตารางที่ 2.3 เหตุการณ์สำคัญของการปรับปรุง IRI (ต่อ)

ปี (ค.ศ.)	สถานที่จัด	หัวข้อ	สิ่งตีพิมพ์
1971 ⁺	Seattle, USA		Space Res. XII, 1229-
			1335, 1972
1973	Konstanz, FRG	Measurements and Results of Lower	Akademie-Verlag,
		Ionosphere	Berlin, 1974
1974+	Sao Paulo,		Space Res. XV, 295-
	Brazil		334, 1975
1980+	Budapest,	IRI-79	WDC-A-STP,UAG-90,
	Hungary		1984
1982+	Ottawa,	The Upper Atmosphere of the earth	Adv.Space Res.(ASR)
	Canada	and planets	2(10) 1982
.983	Stara Zagora,	Towards an improve IRI	(ASR) 4(1) 1984
	Bulgaria		
.984+	Graz, Austria	Models of the atmosphere and	(ASR) 5(7) 1985
		Ionosphere	
1985	Louvain,	IRI – status 1985/86	(ASR) 5(10) 1985
	Belgium		
1987	Novgorod,	lonosphere Informatics	(ASR) 8(4) 1988
	Russia	S. COS S	
1988+	Espoo,	Ionosphere Informatics and Empirical	(ASR) 10(8) 1990
	Finland	Modeling	
1989	Abingdon, UK	Development of IRI-90	(ASR) 10(11) 1990
1990+	The Hague,	Enlarged Space and Ground data base	(ASR) 11(10) 1991
	Netherland	for	

ตารางที่ 2.4 การประชุมเชิงปฏิบัติการณ์ของ IRI และสิ่งตีพิมพ์ IRI [15]

ปี (ค.ศ.)	สถานที่จัด	หัวข้อ	สิ่งตีพิมพ์
1992 ⁺	Washington,	Ionospheric Models	(ASR) 13(3) 1993
	DC, USA		
1993	Trieste, Italy	Off Median Phenomena and IRI	(ASR) 14(12) 1994
1994 ⁺	Hamburg, FRG	The High Latitudes in the IRI	(ASR) 16(1) 1995
1995	New Delhi,	Low and Equat. Latitude in IRI	(ASR) 18(6) 1996
	India		
1996+	Birmingham,	Descript. Of lonospheric Strom Effects	(ASR) 20(9) 1997
	UK	and Irregularities	
1997	Kuhlungsborn,	New Develops. In Ionospheric Modeling	(ASR) 22(6) 1998
	Germany	and Prediction	
1998 ⁺	Nagoya, Japan	Lower lonosphere: Measurements and	(ASR) 25(1) 2000
		Models	
1999	Lowell, MA,	IRI- Workshop 1999	(ASR) 27(1) 2001
	USA		
2000+	Warsaw,	Modeling the Topside Ionosphere and	(ASR) 29(6) 2002
	Poland	Plasmasphere	
2001	Soa Jose Dos	Description of the Low Latitude	(ASR) 31(3) 2003
	Campos,	Ionosphere in the IRI	
	Brazil	ัง ^ภ ูภิญิลยีรา ⁰ ้	
2002+	Houston,	Improved Ionosphere Specification and	ASR in press
	Texas, USA	Forecast	

ตารางที่ 2.4 การประชุมเชิงปฏิบัติการณ์ของ IRIและสิ่งตีพิมพ์ IRI (ต่อ)

+ แสดงการประชุมของ IRI ในช่วงการรวมกลุ่มของคณะกรรมการบน Space Research การปรับปรุงแบบจำลอง IRI อาศัยการเก็บข้อมูลตามสถานีต่าง ๆ บนโลกมาประมวลผลออกมา เป็นแบบจำลอง ซึ่งมีงานวิจัยมากมายเป็นตัวสนับสนุนในการพัฒนาแบบจำลอง พารามิเตอร์ของ hmF2 ก็เช่นเดียวกัน จากงานวิจัยจะเห็นได้ว่าแบบจำลอง IRI จะหาค่าพารามิเตอร์ hmF2 ได้จากสูตรสมการของ Shimasaki [14] ดังสมการต่อไปนี้

hmF2=
$$\left[\frac{1490}{M(3000)F2}\right] - 176$$
 (2.4)

โดยที่ค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 (hmF2) เป็นบริเวณที่มีความหนาแน่นของอิเล็กตรอนสูงสุด สามารถคำนวณมาจากการแพร่กระจายคลื่นของคลื่นวิทยุที่สะท้อนชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์ M(3000)F2 จะถูกวัดแบบแมนนวลจากไอโอโนแกรมที่บันทึกโดยไอโอโนซอนด์ เพราะฉะนั้น hmF2 เป็น หนึ่งในเครื่องมือที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุดในการทำความเข้าใจและสร้างแบบจำลองไอโอโนสเฟียร์ข้อมูล จากแบบจำลอง IRI ที่ได้ปรับปรุงขึ้นนอกจากพารามิเตอร์ hmF2 แล้ว ยังมีค่าพารามิเตอร์อื่นอีก เช่น hmD, NmD, foD, hmF1, NmF1, foF1, hmF2, M(3000)F2, NmF2, สามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้จากเว็บไซต์ [15]

โดยความสำคัญของแบบจำลองในการทำนายค่าพารามิเตอร์ hmF2 แต่ละตัวเลือกได้แก่ ตัวเลือก BSE-1979, AMTB-2013 และ ตัวเลือก SHU-2015 ซึ่งที่มาของแต่ละตัวเลือกมีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1.ตัวเลือก BSE-1979 [16] แบบจำลอง CCIR ขึ้นอยู่กับค่ามัธยฐานรายเดือนของ foF2, hmF2 และ M(3000)F2 ที่ได้รับจากเครือข่ายไอโอโนซอนด์ทั่วโลก (ประมาณ 150 สถานี) ในช่วงปี ค.ศ 1954 ถึง ค.ศ. 1958 รวมข้อมูลประมาณ 10,000 สถานีต่อเดือน ชุดข้อมูลแรกจะแสดงด้วยอนุกรมเวลาฟูริ-เยร์พร้อม สัมประสิทธิ์ที่ใช้กับรูปแบบพิเศษของฟังก์ชัน Legendre (ในละติจูดทางภูมิศาสตร์ ลองจิจูด และละติจูดจุ่ม ที่แก้ไข) แนะนำให้ใช้โมเดลนี้สำหรับพื้นที่ภาคพื้นทวีป

hmF2 =
$$\left[\frac{1490}{M(3000)F2 + \Delta M}\right]$$
 - 176, (2.5)

โดยที่คำนวณ **∆**M คำนวณได้จาก

$$\Delta M = f_1 \bullet f_2 / (f_0 F_2 / f_0 E_- f_3) + f_4, \qquad (2.6)$$

$$f_1 = 0.00232 \bullet \text{Rz}_{12} + 0.222, \tag{2.7}$$

$$f_2 = 1 - \text{Rz}_{12} / 150 \bullet \exp(-(\psi / 40^\circ)^2), \qquad (2.8)$$

$$f_3 = 1.2 - 0.0116 \cdot \exp(\text{Rz} 12/41.84),$$
 (2.9)

$$f4 = 0.096 \bullet (\text{Rz}12\text{-}25)/150, \tag{2.10}$$

โดยที่ ψ คือละติจูดแม่เหล็ก และ Rz12 คือค่าเฉลี่ยรายปีของจุดบอดบนดวงอาทิตย์

แบบจำลอง IRI สามารถใช้ได้ 3 วิธีการดังนี้ (1) บนเว็บแอปพลิเคชันที่ http://omniweb.gsfc. nasa.gov/vitmo/iri_vitmo.html (2) ซอร์สโค้ด FORTRAN ที่ ftp://nssdcftp.gsfc.nasa.gov/models/ (3) PC window รุ่นที่พัฒนาโดยมหาวิทยาลัย Mass Lowell ศูนย์วิจัยบรรยากาศ (UMLCAR) มีการใช้ IRI เวอร์ชันล่าสุด (IRI-2012) ซึ่งมีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต การศึกษานี้ได้ศึกษาละติจูดทางภูมิศาสตร์ ลองจิจูด ทางภูมิศาสตร์ แบบรายชั่วโมง แบบรายวัน และรายปี ถูกใช้เป็นอินพุตของแบบจำลองในการคำนวณการ ทำนายพารามิเตอร์ไอโอโนสเฟียร์ (เช่น foF2, hmF2 และ M(3000)F2)

แม้ว่าแบบจำลอง IRI จะขึ้นอยู่กับแหล่งข้อมูลทั่วโลก ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับการติดตั้งไว้ที่บริเวณ ละติจูดกลางและสูง แต่ข้อมูลไอโอโนสเฟียร์ในภูมิภาคเอเซียตะวันออกเฉียงใต้จะไม่ถูกนำมาใช้ในการผลิต แบบจำลอง IRI การคาดคะเนของ IRI มีความแม่นยำน้อยกว่าในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นเขตละติจูด ของเส้นศูนย์สูตร ดังนั้นการทำนายที่แม่นยำของพารามิเตอร์ไอโอโนสเพียร์จึงมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากต้องใช้ความพยายามจำนวนมากในการนำเทคนิคโครงข่ายประสาทเทียม (NN) ไปใช้เพื่อทำนาย พารามิเตอร์ไอโอโนสเฟียร์อย่างแม่นยำ โดยเฉพาะค่า foF2 และ hmF2

2. ตัวเลือก AMTB-2013 [17] สำหรับรูปแบบการทดลองภายใต้สภาวะที่เงียบสงบของ hmF2 และ Hm เป็นที่ทราบกันดีว่าการแปรผันของคุณลักษณะไอโอโนสเพียร์เหนือสถานีเฉพาะนั้นจำกัดอยู่ที่ ละติจูดทางภูมิศาสตร์และการแปรผันเหล่านี้มีความไวต่อสนามแม่เหล็กโลก ดังนั้นเราจึงวิเคราะห์ความแปร ผันของเวลาพื้นที่ที่จัดเรียงแหล่งข้อมูลของสถานีตามระบบพิกัดที่แตกต่างกัน: Geodetic, geomagnetic (กำหนดโดยการทำให้เข้าใจง่ายโดยสมมติว่าเป็นสนามขั้วสองขั้วเท่านั้น), การจุ่มแม่เหล็ก (ซึ่งนำมา พิจารณาความโน้มเอียงของแม่เหล็กที่ "แท้จริง") ปลายแม่เหล็ก (ซึ่งอยู่ในแนวเดียวกับเส้นสนามแม่เหล็ก โลก) และละติจูดที่ปรับแก้ (โมดิปซึ่งเข้าใกล้ความลาดเอียงของสนามแม่เหล็กโลกที่ละติจูดต่ำและเข้าใกล้ ละติจูด geodetic เมื่อละติจูดเพิ่มขึ้น) รายละเอียดของระบบพิกัดต่างๆ สามารถพบได้ใน Parkinson (1983), Rawer (1963) และ Richmond (1995) IRI ในปัจจุบันใช้ละติจูด modip เพื่อจำลองลักษณะไอโอ โนสเพียร์ (เช่น Bilitza, 2001) จากผลลัพธ์ของเรา (ไม่ได้แสดงไว้ที่นี่) ระบบละติจูด modip เป็นหนึ่งใน

ตัวเลือกที่ดีที่สุดเพื่อให้พอดีกับรูปแบบการทดลองของ hmF2 และ Hm นั่นคือเหตุผลที่การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการสร้างแบบจำลองที่นำเสนอต่อไปนี้จะอ้างอิงถึงระบบพิกัดโมดิป

$$f(\theta,\varphi,T) = \sum_{n=0}^{N} \sum_{n=0}^{N} P_n^m(\cos\theta) \{g_n^m(t)\cos(m\varphi) + h_n^m(t)\sin(m\varphi)\}$$
(2.11)

โดยที่ θ คือระบบพิกัดทรงกลม, φ คือละติจูดร่วมและเส้นแวง T หมายถึงเวลาในหน่วยใด ๆ P_n^m คือฟังก์ชันเลอร์ซ๊องดร์ g_n^m คือฮาร์โมนิกทรงกลม และ h_n^m ค่าสัมประสิทธิ์ของเกาส์ ซึ่งสามารถเป็น ฟังก์ชันของเวลา (T) เทคนิค SH ต้องมีการกระจายแหล่งข้อมูลที่ดีเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ของแบบจำลองที่ดีไม่ใช่ ในชุดข้อมูลของเรา ซึ่งเรามีการกระจายละติจูดที่ค่อนข้างดีของสถานีเท่านั้นเราได้ใช้การประมาณที่อธิบาย ไว้ใน Altadill et al (2009) เพื่อแก้ปัญหานี้ โดยสมมติว่าความแตกต่างของเวลาท้องถิ่นในลักษณะไอโอโนส เพียร์จะเท่ากับความแตกต่างของเส้นแวงสำหรับสภาวะเวลาเงียบสงบ เราได้กำหนดสถานีสมมติ 24 สถานี โดยกระจายลองจิจูด 15° แยกจากกันรอบ ๆ เส้นขนานเหนือแต่ละสถานีเดิมที่วาง ตำแหน่งละติจูดทาง ภูมิศาสตร์ที่กำหนดความคล้ายคลึงกันของสถานีเดิมนั้นถูกจำกัดอยู่กับการเลือกระบบพิกัดที่เหมาะสมกับ ความแปรผันของขนาดไอโอโนสเฟียร์ที่กำลังศึกษาอยู่

3.ตัวเลือก SHU-2015 [18] เทคนิคการสร้างแบบจำลองเชิงประจักษ์หนึ่งคือการแยกตัวของค่า มัธยฐาน hmF2 เป็นอนุกรมฟังก์ชั่นมุมฉากโดยเลือกค่าสัมประสิทธิ์เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์กำลังสองน้อย ที่สุด โดยทั่วไปแล้ว ฮาร์โมนิกทรงกลมถูกใช้เป็นพื้นฐานโดย Jones and Gallet, (1962), Altadill et al. (2013), Brunini และคณะ (2013), Shubin และคณะ (2013) แต่ผู้เขียนบางคนเลือกฟังก์ชันมุมฉากเชิง ประจักษ์ (EOF) (Dvinskikh, 1988; Zhang et al., 2014) หรือพหุนาม (Gulyaeva et al., 2008) สำหรับ โมเดลนี้ ขั้นแรกเราได้สร้างการตัวของฮาร์โมนิกทรงกลมสำหรับการโดยจะพึ่งพาพื้นที่เหนือพื้นผิวโลกในซึ่ง จะเก็บค่าแต่ละชั่วโมงและในแต่ละเดือนแยกกันเป็น 2 ชุดข้อมูลได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้คือการสลายตัว แบบฟูริเยร์เพื่ออธิบายความแปรผันของเวลา การสลายตัวทั้งสองถูกแยกจากกันสำหรับระดับกิจกรรม แสงอาทิตย์ที่ต่ำ F10.7A ≤80 และ กิจกรรมแสงอาทิตย์ที่สูง F10.7A ≥120

การสลายตัวเชิงพื้นที่ของ hmF2 ดังสมการที่ 2.12

$$h_m F2(\lambda, \mu, UT_i) = \sum_{n=0}^N \sum_{n=0}^N \left[g_l^m(UT_i) \cdot \cos n\lambda + h_l^m(UT_i) \cdot \sin n\lambda \right] \cdot P_l^m(\cos\theta)$$
(2.12)

โดยที่ λ หมายถึงเส้นแวงทางภูมิศาสตร์, μ หมายถึงละติจูดจุ่มที่แก้ไขแล้ว, $P_n^m(\cos\theta)$ คือฟังก์ชันเลอร์ซ้องดร์, g_l^m และ h_l^m ขึ้นอยู่กับชั่วโมง UT ($UT_i, i=0,1,2....$) เช่นเดียวกับ Shubin et al. (2013) ฮาร์โมนิก M = 8 ถูกใช้สำหรับลองจิจูดและ L = 12 สำหรับละติจูดที่แก้ไข

บทที่ 3 วิธีศึกษาวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยการเปลี่ยนแปลงของพารามิเตอร์พารามิเตอร์ hmF2 ที่เชื่อมระหว่าง จุดใกล้กับเส้นศูนย์สูตรแม่เหล็กของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะได้รับการวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับ แบบจำลอง IRI-2016 กับ 3 สถานีไอโอโนซอนด์ถูกติดตั้งเกือบตลอดเส้นเมริเดียนแม่เหล็กที่ 100°E เส้นศูนย์สูตรแม่เหล็กได้แก่ สถานีชุมพร (ละติจูด 10.72°N ลองจิจูด 99.37°) และ สถานีเชียงใหม่ (ละติจูด 18.76°N ลองจิจูด 98.93°E)และโกโตตาบัง (ละติจูด 0.2°S, ลองจิจูด 100.30°E) ดังรูปที่ 3.1 การเก็บ ข้อมูลโดยใช้เครื่องส่งและรับคลื่นวิทยุย่าน HF ผ่านสายอากาศและรับคลื่นที่สะท้อนกลับมายังเครื่องรับและ เก็บข้อมูลเป็นภาพ

รูปที่ 3.1 ตำแหน่งสถานีไอโอโนซอนด์ [13]

3.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลใช้เครื่องรับส่งรุ่น SKI-96092 FM/CW Radar ตัวอย่างที่สถานีชุมพร ดังรูปที่ 3.2 ทำการส่งและรับคลื่นในย่าน 2-30 เมกะเฮิรตซ์ ผ่านสายอากาศชนิดไดโพล 2 ชิ้นวางตัดขวาง กันเป็นโดม ความสูงของเสาที่ยึดสายอากาศสูง 27 เมตร เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งกีดขวาง เช่น ต้นไม้ อาคารสูงเป็น ต้นดังรูปที่ 3.3 สายอากาศชิ้นที่ทำการส่งคลื่นขึ้นไปยังชั้นไอโอโนสเฟียร์จะวางตั้งฉากกับเสาอากาศชิ้นที่ ทำ การรับคลื่นที่สะท้อนลงมายังโลกโดยส่งความถี่แบบต่อเนื่อง (Continuous wave) และมีการเพิ่มอัตรา ความถี่ที่ส่งขึ้นไปทุก ๆ 100 กิโลเฮิรตซ์ต่อวินาที ซึ่งใน 1 รอบของการทำงานจะใช้เวลาทั้งหมด 5 นาที จากนั้นจะส่งข้อมูลเป็นภาพไอโอโนแกรมไปบันทึกที่คอมพิวเตอร์ แล้วจะทำการปรับสัญญาณนาฬิกาของ เครื่องใหม่ในทุก ๆ รอบของการทำงาน โดยงานวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์ทุก ๆ 1 ชั่วโมงและนำภาพ ไอโอโนแกรมที่ได้เข้าโปรแกรม Special scaling เพื่อเลือกเก็บข้อมูลของพารามิเตอร์ hmF2 กล่าวในหัวข้อ ที่ 3.3 จากนั้นนำข้อมูลทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม MATLAB ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อที่ 3.5 ต่อไป

ระบบ	Frequency Modulated-Continuous Wave (FM-CW) with
	pseudo-
	random Tx/Rx switching
เครื่องรับและเครื่องส่งคลื่น	SKI-96092 FM/CW Radar
กำลังสูงสุดของเครื่องส่ง	20 วัตต์
กำลังเฉลี่ยของเครื่องส่ง 🛛 🗧	10 วัตต์ (C)
ย่านความถึ่	2 ถึง 30 เมกะเฮิรตซ์
อัตราการเพิ่มความถี่	100 กิโลเฮิรตซ์ ต่อ วินาที
รอบการทำงาน	5 นาที่ 1911 ออีเรา ชื่อ
เสาอากาศ	สูง 27 เมตร
ชนิดสายอากาศ	Folded Dipole 2 ชิ้น มีโพลาไรซ์ตั้งฉากต่อกัน
ตำแหน่งของสถานี	เส้นรุ้ง 10.7 องศาเหนือ เส้นแวง 99.37 องศาตะวันออก เส้นรุ้งแม่เหล็ก
	3.22 องศาเหนือ

ตารางที่ 3.1 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ของการสังเกตโดยไอโอโนซอนด์ สถานีชุมพร [19]

โดยรายละเอียดของอุปกรณ์ที่ใช้ในการวัดค่าพารามิเตอร์ hF, foF2 และ M(3000)F2 สามารถ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย (1) ชุดเครื่องส่งและเครื่องรับ (2) สายอากาศ และ (3) คอมพิวเตอร์ที่ใช้ บันทึกข้อมูลภาพไอโอโนแกรม โดยสามารถแสดงรายละเอียดต่าง ๆ ได้ดังนี้

รูปที่ 3.4 สายอากาศที่สถานีชุมพร ประเทศไทย [19]

3.1.2 สายอากาศ

เป็นสายอากาศชนิดโฟลเด็ดไดโพล (Folded dipole) 2 ชิ้น วางตัดขวางกันเป็นโดมโดยใช้เสาที่มี ความสูง 27 เมตรเป็นตัวยึดสายอากาศ (รูปที่ 3.3) ซึ่งที่ต้องใช้เสาที่มีความสูง 27 เมตร เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งกีดขวาง เช่น ต้นไม้ เป็นต้น โดยเสานี้ยังมีความสูงมากก็จะยิ่งดีแต่เนื่องจากที่สถานีชุมพร นั้นอยู่ใกล้กับสนามบินจึงทำการติดตั้งเสาสูงเพียง 27 เมตรเท่านั้น เพื่อไม่ให้กีดขวางทางขึ้น-ลงของ เครื่องบินส่วนสายอากาศชิ้นที่ทำการส่งคลื่นขึ้นไปยังชั้นไอโอโนสเฟียร์จะวางตั้งฉากกับสายอากาศชิ้นที่ทำ การรับคลื่นที่สะท้อนลงมายังพื้นโลก

3.1.3 คอมพิวเตอร์ที่ใช้บันทึกข้อมูลภาพไอโอโนแกรม

คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลมีจำนวน 2 เครื่อง โดยเครื่องแรกทำการติดตั้งไว้ที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร ซึ่งเป็นสถานที่ติดตั้ง สถานีไอโอโนซอนด์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากเครื่องรับมาทำการคำนวณเวลาหน่วงของคลื่นที่สะท้อนกลับมายัง เครื่องรับที่ทำการบันทึกค่าทุก ๆ 15 นาที มาทำการสร้างเป็นภาพไอโอโนแกรม โดยมีการเก็บภาพเป็นไฟล์ .PNG จากนั้นใช้คอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่งที่ติดตั้งไว้ ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ในการทำการดึงข้อมูลไฟล์ภาพไอโอโนแกรมที่บันทึกได้ ณ สถานีชุมพร มาเก็บไว้ในเครื่อง เพื่อที่จะทำการเก็บและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง ค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ต้องการโดยใช้โปรแกรม Special scaling ต่อไป โดยในวิทยานิพนธ์นี้ใช้ โปรแกรม Special scaling เพื่อทำการเก็บวัดค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ จากไฟล์ภาพไอโอโนแกรมจำนวน 3 ตัว ได้แก่ hF, foF2 และ M(3000)F2 นั่นเอง

เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลไฟล์ภาพไอโอโนแกรมจากทั้ง 2 สถานที่นี้ จำเป็นต้องมี พื้นที่ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล (Hard disk) เป็นจำนวนมาก เนื่องจากไฟล์ภาพไอโอโน แกรมที่ทำการเก็บได้จะมี ขนาดใหญ่มากเมื่อทำการเก็บข้อมูลเป็นเวลาหลายๆ ปี

3.1.4 สถานีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

สถานีที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้จัดตั้งจากองค์กร National Institute of Institute of information and Communication Technology (NICT), ประเทศญี่ปุ่น โดยได้ติดตั้งสถานีในบริเวณต่าง ๆ ชื่อ SEALION is an ionospheric observation network in Southeast Asia วัตถุประสงค์เพื่อเก็บค่าการ ตรวจสอบและการศึกษาและศึกษาการรบกวนของอิเล็กตรอนในชั้นบรรยากาศในบริเวณเอเชียตะวันออก เฉียงใต้บริเวณเส้นศูนย์สูตร ซึ่งในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลจากสถานีไอโอโนซอนด์ ทั้งหมด 3 สถานี มีสถานีดังต่อไปนี้ 3.1.4.1 สถานีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร ประเทศไทย (Chumphon : CPN) ที่ตำแหน่งเส้นรุ้ง 10.7 องศาเหนือ เส้นแวง 99.37 องศาตะวันออก. และตำแหน่งเส้นรุ้งแม่เหล็ก 3.22 องศาเหนือ

3.1.4.2 สถานีมหาวิทยาลัยเซียงใหม่ จังหวัดเซียงใหม่ ประเทศไทย (Chiang Mai : CMU) ที่ตำแหน่งเส้นรุ้ง 18.76 องศาเหนือ เส้นแวง 98.93 องศาตะวันออกและตำแหน่งเส้นรุ้งเส้นแม่เหล็ก 12.7 องศาเหนือ

3.1.4.3 สถานีสถาบันการบินและอวกาศแห่งชาติ (LAPAN) โกโตตาบัง ประเทศอินโดนีเซีย (Kototabang : KTB) ที่ตำแหน่งเส้นรุ้ง -0.20 องศาเหนือ เส้นแวง 100.32 องศาตะวันออกและ. ตำแหน่งเส้นรุ้งแม่เหล็ก -10.1 องศาเหนือ

ที่ตั้ง 3 สถานีติดตั้งในบริเวณ EIA (Equatorial Ionization Anomaly) ซึ่งเป็นบริเวณที่อยู่เหนือ และใต้เส้นศูนย์สูตรแม่เหล็กประมาณ 10-15 องศา สำหรับในโลกมีพื้นที่บริเวณประเทศบราซิล และ ประเทศไทยที่สามารถวางอุปกรณ์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั้นบรรยากาศในบริเวณนี้ได้ ดังรูปที่ 3.5

ร**ูปที่ 3.5** แผนที่โลกที่ทำการติดตั้งบริเวณ EIA [21]

3.2 วิธีเก็บค่าพารามิเตอร์จากไอโอโนแกรม

หัวข้อนี้จะกล่าวถึงการเก็บค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ศึกษาคือ hmF2 จากภาพไอโอโนแกรมทั้ง 3 สถานี ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงวิธีการเก็บข้อมูลค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ได้แก่ hF, for2 และ M(3000)F2 จากไอโอโนแกรมที่ทำการบันทึกได้ ณ สถานีชุมพร โดยการเก็บค่าพารามิเตอร์ ทั้ง 3 ตัวนี้ สามารถทำได้โดยใช้โปรแกรม Special scaling ในการเก็บค่า อย่างไรก็ตามในส่วนต่อไปจะนำเสนอตัวอย่าง การเก็บค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2 โดยใช้คู่มือการอ่านค่าจากภาพไอโอโนแกรม [19] ก่อนส่วนการเก็บค่า โดยใช้โปรแกรม Special scaling จะทำการนำเสนอในหัวข้อที่ 3.3 ต่อไป

ภาพไอโอโนแกรมที่ได้จากเทคนิคไอโอโนซอนด์สามารถทำการวัดค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของ ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ได้ดังแสดงในรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 ภาพจำลองพารามิเตอร์จากไอโอโนแกรม [19]

3.2.1 ตัวอย่างการเก็บค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2

จากไอโอโนแกรม ความถี่สูงสุดที่สามารถใช้งานได้ที่ระยะทาง 3,000 กิโลเมตร ของชั้นบรรยากาศ ไอโอโนสเฟียร์ หรือที่รู้จักกันในสากลจะใช้สัญลักษณ์ M(3000) F2 โดยที่ F2 ของชั้น ค่าพารามิเตอร์ MUF(3000)F2 นี้มีความเกี่ยวข้องกับค่าพารามิเตอร์ foF2 ซึ่งค่าพารามิเตอร์ทั้ง ตัวนี้ถูกนำไปใช้ในการหา ค่าแฟคเตอร์ M(3000)F2 ดังแสดงในสมการที่ (3.1)

$$M(3000)F2 = MUF(3000)F2/foF2$$
 (3.1)

โดยที่ค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2 สามารถวัดได้จากเส้นสัมผัสที่ทาบกับส่วนโค้งของค่าความถึ่ วิกฤตของชั้น F2 จากภาพไอโอโนแกรมได้พอดี ดังแสดงในรูปที่ 3.7 และ 3.8 ตามลำดับ

รูปที่ 3.7 ภาพจำลองของ M แฟคเตอร์สไลเดอร์ [19]

ตัวอย่างของการพิจารณาค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2 ของชั้นไอโอโนสเพียร์ จากภาพไอโอโนแกรม ณ เวลาต่าง ๆ ที่สามารถพบได้บ่อยมีดังนี้

รูปที่ 3.9 ภาพจำลองของไอโอโนแกรมในการวัดค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2 แบบต่าง ๆ [19]

รูปที่ 3.9 ภาพจำลองของไอโอโนแกรมในการวัดค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2 แบบต่าง ๆ (ต่อ)

รูปที่ 3.9 ภาพจำลองของไอโอโนแกรมในการวัดค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2 แบบต่าง ๆ (ต่อ)

ภาพไอโอโนแกรมในรูปที่ 3.9 (ก) เป็นภาพไอโอโนแกรมที่เกิดขึ้นในเวลากลางวันของ ช่วงเดือน พฤษภาคม ถึงเดือนกรกฎาคม ทำให้เราสามารถทำการบันทึกข้อมูลของชั้น F1 และ F2 ได้อย่างชัดเจน. โดยนำเส้นสเกลไปทาบกับส่วนโค้งของชั้น F1 และ F2 นั่นเอง รูปที่ 3.9 (ข) แสดงภาพไอโอโนแกรมที่ถูกบด บังด้วยชั้น Es ทำให้ไม่สามารถทำการเก็บวัดค่าข้อมูลได้ โดยจะใส่สัญลักษณ์ A เพื่อเป็นที่ทราบกันว่าชั้น F1 ถูกบดบังด้วยชั้น Es นั่นเอง ในรูปที่ 3.9 (ค) แสดงภาพไอโอโนแกรมที่เกิดในช่วงเวลากลางคืน โดยในชั้น F จะพบเพียงช่วงที่เป็นความถี่สามัญพิเศษ (Extraordinary) อย่างชัดเจน ส่วนความถี่สามัญ (Ordinary) จะ สูญหายไป โดยค่า M(3000)F2 ในรูปที่ 3.9 (ง) แสดงภาพไอโอโนแกรมที่ไม่สามารถ. บันทึกค่าจากชั้น F2 ได้ โดยจากรูปเป็นร่องรอยของชั้น F1 ส่วนชั้น F2 ในที่นี้รู้จักกันในชื่อของเงื่อนไข G (G condition) โดยที่ foF2 มีค่าต่ำลง ๆ ไปจนถึงค่า foFl หรืออาจจะต่ำกว่า โดยในที่นี้จะใส่ สัญลักษณ์ G เพื่อเป็นที่ทราบ กัน รูปที่ 3.9 (จ) แสดงภาพไอโอโนแกรมที่สามารถทำการวัดค่าใน ชั้น F2 ได้ตามปกติ แต่ส่วนโค้งใน ชั้น F1 ไม่ค่อยชัดเจน โดยจะใส่สัญลักษณ์ L เพื่อเป็นที่ทราบกัน ในรูปที่ 3.9 (ฉ) เป็นภาพ ไอโอโนแกรมใน ช่วงเวลากลางคืน ซึ่งเกิดปรากฏการณ์สเปรดเอฟเกิดขึ้น โดยจะทำการวัดจากขอบด้านในของค่าความถี่ซึ่ง พอมองเห็นได้ชัดเจน โดยจะใส่ สัญลักษณ์ F ไว้ด้วย รูปที่ 3.9 (ช) คล้ายกับรูปที่ 3.9 (ฉ) แต่เปลี่ยนเป็นการ วัดจากขอบที่อยู่รอบนอกแทน โดยค่า foF2 อนุมานได้จาก fxF2 และจะมีการใส่สัญลักษณ์ J และ F ไว้ด้วย และในรูปที่ 3.9 (ซ) แสดงภาพไอโอโนแกรมที่ไม่สามารถทำการบันทึกค่าได้ที่ ความถี่สูงกว่า 16.7 เมกะเฮิรตซ์ เนื่องจากความกว้างความถี่ไม่ควรสูงเกินกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ของค่า foF2

3.3 วิธีการใช้โปรแกรม Special Scaling

หลังจากที่เราได้ทราบรูปแบบพื้นฐานการอ่านค่าพารามิเตอร์ทั้ง 3 ตัว ได้แก่ h'F, foF2 และ M(3000)F2 จากไอโอโนแกรมที่พบได้บ่อยในช่วงเวลาต่าง ๆ โดยการใช้คู่มือการอ่านค่าจากภาพ ไอโอโนแกรมในหัวข้อที่ 3.2 แล้ว ในหัวข้อนี้ทำการนำเสนอการวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ ทั้ง 3 ตัว โดยใช้ โปรแกรม Special scaling ซึ่งวิธีการใช้งานโปรแกรม Special scaling ในการเก็บค่าพารามิเตอร์ h'F, foF2 และ M(3000) F2 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1. ทำการเปิดโปรแกรม Special-100-2000-eng.exe ซึ่งติดตั้งในเครื่องคอมพิวเตอร์มี ลักษณะดังนี้

รูปที่ 3.10 ลักษณะหน้าตาของโปรแกรม Special scaling

3.3.2. ทำการเลือกพารามิเตอร์ที่ต้องการเก็บ โดยในวิทยานิพนธ์นี้ทำการเก็บค่าพารามิเตอร์. จากไอโอโนแกรมจำนวน 3 ตัวคือ h F, foF2 และ M(3000)F2 สามารถแสดงดังรูปที่ 3.10

3.3.3. ต่อจากนั้นทำการเลือกสถานี โดยในวิทยานิพนธ์นี้เครื่องวัดตั้งอยู่ที่ยกตัวอย่างโดยใช้ สถานีชุมพร ประเทศไทย ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณละติจูดต่ำ

ร**ูปที่ 3.12** การเลือกสถานที่ทำการวัดค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ จากโปรแกรม Special scaling

3.3.4. จากนั้น ทำการเลือกวัน เวลา และปีที่ต้องการเก็บ โดยจากรูปเป็นตัวอย่างการเก็บ ข้อมูลค่าพารามิเตอร์ทั้ง 3 ตัวเลือกวันที่ต้องการเก็บข้อมูล จากนั้นกด Reading เพื่อเริ่มอ่านค่า ซึ่งสามารถ แสดงดังรูปต่อไปนี้

รูปที่ 3.13 การเลือกวัน เดือน และปีทำการเก็บพารามิเตอร์จากโปรแกรม Special scaling

3.3.5. ยกตัวอย่างเริ่มทำการเก็บวัดค่าพารามิเตอร์โดยโปรแกรมจะเริ่มเก็บค่าพารามิเตอร์
M(3000)F2 แสดงดังรูปต่อไปนี้

ite:	C Syona	C Inubs		Chumphor	C Cebu	C ChiangMai	C KotoTabar	C HeChiMer	C Kokubunji		
ale:	• 2006	12 -	1 -	1			Reading	lercoding	F" South pole mode	Noise removal	
tervat	15 minutes	• •	1.01								
actor	[3000)F2	Value	3)77	requency.	6.12 MHz	Height 470	Km		A CO	Valereesdeg	
	2006/1	2/01	07:00	;00 +	0700 (CPN	att 15 d	B Rx1			
			N		27				Sign	Heatman	
				1	SH				0		
8	-		1.k								
			P	20	1			2			
			1	17	P)/9		e1'3'				
6		.,			- P 14	666	0.				
4											
1		1									
	/								Type		
2	- 1/	and and									
2.6											
									Delete	3);	
	- /	1		"							
1		5		10	15		20	25			

รูปที่ 3.14 การเก็บวัดค่าพารามิเตอร์โดยโปรแกรม Special scaling

รูปที่ 3.14 เป็นตัวอย่างการวัดค่า M(3000)F2 ของวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 2006 ในเวลา 07.00 น. จากสถานีชุมพร โดยการวัดค่า M(3000)F2 จากโปรแกรม Special สามารถทำได้โดยการนำเส้นส่วนโค้งของ โปรแกรมไปสัมผัสกับเส้นส่วนโค้งของความถี่สามัญ (อธิบายในหัวข้อ 3.2) ดังแสดงในรูปที่ 3.14 นั่นเอง ส่วน ค่า M(3000)F2 ที่วัดได้สามารถดูได้จากการทำการ บันทึกแล้วเปิดดูจาก wordpad โดยจากภาพ 3 ค่า M(3000) F2 มีค่า 17.2 เมกะเฮิรตซ์

การเปลี่ยนแปลงของภาพไอโอโนแกรมในแต่ละช่วงเวลา ในแต่ละวัน หรือแต่ละเดือน จะแตกต่าง กันออกไป ซึ่งได้ทำการยกตัวอย่างภาพไอโอโนแกรมที่พบเห็นได้บ่อยในช่วงเวลาต่าง ๆ ของค่าพารามิเตอร์ แล้วในหัวข้อที่ 3.2

ในวิทยานิพนธ์ทำการเก็บข้อมูลค่าพารามิเตอร์จากไอโอโนแกรมในช่วงทุก ๆ 15 นาที โดยใช้โปรแกรม Special scaling ในการเก็บข้อมูล ดังนั้นภายใน 1 วันจะประกอบด้วยภาพไอโอโนแกรม จำนวน 96 รูป ที่ต้องทำการเก็บข้อมูลค่าพารามิเตอร์ซึ่งได้ทำการเก็บ ข้อมูลภายในระยะเวลา 4 ปี นำค่าที่ ทำการเก็บได้ซึ่งเป็นไฟล์ awk มาทำการเขียน Macro ใน Microsoft Excel เพื่อ ดึงค่าพารามิเตอร์ออกมา ทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงแบบรายวัน รายเดือน ฤดูกาล และรายปีต่อไป ซึ่งผลการวิเคราะห์. การเปลี่ยนแปลงของพระอาทิตย์ที่มีปฏิกิริยาต่ำและการเปลี่ยนแปลงของพระอาทิตย์ที่มีปฏิกิริยาสูง พารามิเตอร์แสดงไว้ในบทที่ 4 นั่นเอง

3.4 วิธีเก็บข้อมูล IRI

IRI model (International Reference Ionosphere) คือแบบจำลองมาตรฐานที่ใช้สำหรับ วิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรต่าง ๆ ของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดตาม ความแตกต่างของชุดคำสั่ง คือ แบบจำลองที่ถูกพัฒนาและรับรองโดย The International Radio Consultative Committee (CCIR,1966) [22] และ แบบจำลองที่ถูกพัฒนาและรับรองโดย The International Union of Radio Science (URSI,1989) [2] ซึ่งจะถูกพัฒนาเวอร์ชั่นตลอดเวลาพัฒนาในปี ล่าสุดในปี 2016 ถูกเรียกว่า แบบจำลอง IRI-2016 [15] โดยสามารถเก็บข้อมูลผ่านเว็บไซต์ <u>https://ccmc.gsfc.nasa.gov/modelweb/models/iri2016_vitmo.php</u> ดังรูปที่ 3.15 เว็บไซต์จะเก็บ ข้อมูลแบบจำลอง IRI-2016 โดยที่เราเลือกเก็บข้อมูลตาม วัน เวลา สถานที่ เราไปถึงระบุขนาดของความสูง ชั้นบรรยากาศและพิกัดที่ละติจูดสูงและต่ำ จากนั้นทำการเลือกพารามิเตอร์ ที่ต้องการซึ่งที่เราต้องการคือ พารามิเตอร์ hmF2 ที่มีทั้งหมด 3 เลือกในการทำนายค่าพารามิเตอร์ hmF2 ได้แก่ BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 ซึ่งทั้ง 3 เลือกมีที่มาและความสำคัญดังหัวข้อที่ 2.7 และดาวน์โหลดข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

International Reference Ionosphere - IRI (2016) with IGRF-13 coefficients

รูปที่ 3.15 เว็บไซต์เก็บข้อมูล IRI [15]

3.5 การวิเคราะห์ผลโดยโปรแกรม MATLAB

เมื่อได้ข้อมูลจากการเก็บค่าโดยโปรแกรม special scaling และข้อมูล IRI model-2016 แล้วนั้น จะนำมาวิเคราะห์โดยโปรแกรม Matlab เป็นโปรแกรมสำหรับการคำนวณเชิงตัวเลขและ visualization ที่ มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งการทำงานภายในโปรแกรม Matlab สามารถทำงานแบบตอบโต้ซึ่งคล้ายกับภาษา C และ Pascal นอกจากนี้ยังสามารถใช้ Matlab เป็นเสมือนเครื่องคิดเลขทำการคำนวณทางคณิตศาสตร์ ระดับสูงได้อย่างรวดเร็วการใช้โปรแกรม Matlab สามารถทำได้ง่ายเมื่อเทียบกับโปรแกรมอื่น ๆ สามารถสร้างและกำหนดค่าตัวแปรได้ทันทีโดยไม่ต้องประกาศตัวแปรก่อน ข้อมูลไม่ว่าจะเป็นตัวเลขหรือ ตัวอักษร (string) จะถูกจัดเก็บในรูปแบบของแถวและหลัก หรือ array ซึ่งก็คือ matrix นั่นเอง เช่น จำนวน สเกลล่าร์ (scalar) จะถูกแทนด้วยเมตริกซ์ขนาด 1x1 ข้อมูลที่เป็นเวกเตอร์จะถูกแทนที่ด้วยเมตริกซ์ที่มีเพียง 1 แถว ในกรณีที่เป็นเวกเตอร์แบบแถว (Row vector) หรือถูกแทนที่ด้วยเมตริกซ์ที่มีเพียง 1 หลัก ในกรณีที่ เป็นเวกเตอร์แบบหลัก (Column vector) เป็นต้น การที่ Matlab ออกแบบมาให้มีการทำงานเช่นนี้ทำให้ การเขียนโปรแกรมแก้โจทย์ปัญหาที่มีลักษณะของ vector และ matrix เป็นเรื่องง่ายความสามารถ ของโปรแกรม Matlab เบื้องต้นมี ดังนี้

- Matlab เป็นโปรแกรมเพื่อการคำนวณและแสดงผลได้ทั้งตัวเลขและรูปรูปที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถทำการเขียนกราฟได้ทั้งทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- สามารถควบคุมการทำงานของ Matlab ด้วยชุดคาสั่ง (command line) และยังสามารถรวบรวม ชุดคำสั่งเป็นโปรแกรม (script file) ได้ด้วย
- ลักษณะการเขียนโปรแกรมใน Matlab จะใกล้เคียงการเขียนสมการในคณิตศาสตร์ จึงง่ายกว่าการ เขียนโปรแกรมด้วยภาษา C, Pascal, Fortran และอื่น ๆ
- Matlab มีฟังก์ชั่นสำเร็จรูป (built-in function) เพื่อทำงานเฉพาะทางมากมาย นอกจากนี้ผู้ใช้ยัง สามารถเขียนฟังก์ชั่นขึ้นมาใหม่โดยใช้ประโยชน์จากฟังก์ชั่นที่มีอยู่เดิมได้ เพื่อให้เหมาะสมกับงาน ของผู้ใช้แต่ละกลุ่มสำหรับผู้ใช้ที่ต้องการใช้งานเฉพาะทางขั้นสูง เช่น งานด้าน Control, Image Processing, Artificial Neural Networ หรืออื่น ๆ Matlab ก็มี toolbox หรือชุด function พิเศษ เพื่อทำงานเฉพาะทางนั้น ๆ ด้วย
- Matlab สามารถเชื่อมโยงหรือส่งข้อมูลแบบ Dynamic Link กับโปรแกรมอื่น ๆ ได้ เช่น Excel หรือโปรแกรมที่เขียนขึ้นเองจากภาษา C หรือ Visual Basic ที่ร่วมทำงานอยู่บนปฏิบัติการ Windows

การเขียนคำสั่งที่ใช้วิเคราะห์ผลในวิทยานิพนธ์นี้จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงค่าเฉลี่ยรายปี รายเดือน และค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างข้อมูลที่เก็บกับข้อมูลจาก IRI model

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลการเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ความถี่สูงสุดที่สามารถใช้งาน ได้ระยะทาง 3,000 กิโลเมตร และความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของชั้นบรรยากาศ ไอโอโนเพียร์เทียบกับแบบจำลอง IRI-2016

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลของการเปลี่ยนแปลงที่ได้จากวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2 และ ค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์ โดยทำงานวิเคราะห์ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี ค.ศ 2010 ถึงเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 2018 เพื่อทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงแบบรายวัน รายฤดูกาล และรายปี โดยที่พารามิเตอร์ M(3000)F2 สามารถหาได้จากการเก็บข้อมูลจากภาพไอโนแกรมที่บันทึกด้วย เครื่อง Ionosonde จากสถานีเชียงใหม่ สถานีชุมพร สถานีโกโตตาบัง

ในขณะที่ค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 หรือ hmF2 หมายถึงบริเวณ ที่แสดงความสูงสูงที่สุดของ ชั้น F2 และเป็นบริเวณที่มีความหนาแน่นของอิเล็กตรอนสูงที่สุดเช่นเดียวกัน ตัวแปร hmF2 นี้ได้มาจากการ คำนวณตามสมการของ Shimazaki โดยอาศัยตัวแปร M(3000)F2 ซึ่งทำการเก็บวัดได้จากภาพ ไอโอโนแกรมที่ถูกบันทึกด้วยเครื่องไอโอโนซอนด์ดังแสดงในสมการที่ 4.1 และค่าเปอร์เซ็นต์ส่วนเบี่ยงเบน PD_{hmF2} (%) ระหว่างค่าที่สังเกตได้กับค่าแบบจำลอง IRI-2016 คำนวณได้จากสมการที่ 4.2

hmF2=[1490/M(3000)F2]-176

(4.1)

 $PD_{hmF2} (\%) = [(hmF2_{IRI} hmF2_{obs})/hmF2_{obs}] \times 100\%$ (4.2)

โดยที่ hmF2_{IRI} คือค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 ที่ได้จากแบบจำลอง IRI-2016ในขณะที่ ค่า hmF2_{obs} คือค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 ที่ได้จากการคำนวณตามสมการที่ 4.2

4.1 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของชั้นบรรยากาศ ไอโอโนสเฟียร์

ค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 หรือ hmF2 ของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์สามารถคำนวณหาได้ จาก สมการที่ 4.2 ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 โดยทำการ เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ. 2010 จนถึงเดือนธันวาคม ค.ศ. 2018 และทำการศึกษาจากสถานี ไอโอโนซอนด์ทั้งหมด 3 สถานีคือ สถานีเชียงใหม่ สถานีชุมพร ประเทศไทย และสถานีโกโตตาบัง ประเทศอินโดนีเซีย

4.1.1 สถานีเชียงใหม่

สถานีเซียงใหม่เป็นสถานีไอโอโนซอนที่อยู่เหนือเส้นศูนย์สูตรแม่เหล็กประมาณ 10-15 องศา ชื่อย่อ สถานีคือ CMU โดยเป็นสถานีไอโอโนซอนด์ที่ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย ที่ ตำแหน่งเส้นรุ้ง 18.76 องศาเหนือ เส้นแวง 98.93 องศาตะวันออก และตำแหน่งเส้นรุ้ง แม่เหล็ก 12.7 องศา เหนือ โดยทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเป็นแบบชั่วโมง รายวัน รายเดือน รายปี รวมถึงความแตกต่าง ระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำและสูง

4.1.1.1. เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายชั่วโมงของสถานีเชียงใหม่

ผลการเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายชั่วโมง ซึ่งกำหนดเลือกปีในช่วงปีที่มี ปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำ (ปี ค.ศ. 2010) และปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์สูง (ปี ค.ศ. 2015) แสดงความผันแปรรายชั่วโมงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่สังเกตได้เปรียบเทียบกับค่าที่คาดการณ์ได้ จาก 3 ตัวเลือก BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 ของแบบจำลอง IRI-2016 ที่สถานีเชียงใหม่ ประเทศไทย ในปี ค.ศ. 2010 แสดงดังรูปที่ 4.1 และ ปี ค.ศ. 2015 ได้แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ hmF2 ในช่วงพระอาทิตย์ขึ้น (06LT), เวลาเที่ยงวัน (12LT), พระอาทิตย์ตก (18LT) และเที่ยงคืน (00LT) ตามลำดับ hmF2 ที่สังเกตพบจะแสดงโดยเส้นทีบสีดำ ในขณะที่ตัวเลือก hmF2 ที่คาดการณ์ไว้โดย AMTB-2013, SHU-2015 และ BSE-1979 จะแสดงตามลำดับสำหรับเส้นประสีน้ำเงิน เส้นประสีม่วงแดง และเส้นประสีแดง แสดงจากรูปที่ 4.1 ผลลัพธ์ในช่วงพระอาทิตย์ขึ้น (06LT) แสดงว่าตัวเลือก AMTB-2013 อยู่ใกล้กับ พารามิเตอร์ hmF2 ที่สังเกตได้ ในขณะที่ทั้งตัวเลือก SHU-2015 และ BSE-1979 ประเมินค่าที่ วัดต่ำเกินไป ค่าพารามิเตอร์ hmF2 อยู่ระหว่าง 230-450 กม. ในเวลาเที่ยงวัน (12LT) ผลลัพธ์แสดงว่า ตัวเลือก BSE-1979 AMTB-2013 และSHU-2015 ใกล้เคียงกับที่สังเกตได้ แสดงค่าที่ต่ำกว่าจากวันที่ 90 ถึง 100 ค่า hmF2 แตกต่างกันไปตั้งแต่ 230 กม. ถึง 430 กม. ในช่วงพระอาทิตย์ตก (18LT) ทั้งตัวเลือก AMTB-2013 และ SHU-2015 คาดการณ์ hmF2 ให้ใกล้เคียงกับข้อมูลที่วัดได้ แต่ตัวเลือก BSE-1979 แสดง การประมาณค่าต่ำไปในระหว่างวันที่ 1 ถึงวันที่ 180 ค่า hmF2 จะแตกต่างกันไปในช่วง 220 กม. ถึง 360 กม. สำหรับเที่ยงคืน (00LT หรือ 24LT) ตัวเลือก 3 เหล่านี้คาดการณ์ hmF2 สูงเกินไปเมื่อเทียบกับ hmF2 ที่สังเกตได้ ค่า hmF2 แตกต่างกันไปตั้งแต่ 200 กม. ถึง 380 กม. ผลลัพธ์ในปี ค.ศ. 2015 แสดงดังภาพี่ 4.2 ผลลัพธ์เมื่อพระอาทิตย์ขึ้น (06LT) แสดงว่าตัวเลือก AMTB-2013 อยู่ใกล้กับ hmF2 ที่สังเกตได้ ในขณะที่ ทั้งตัวเลือก SHU-2015 และ BSE-1979 ประเมินค่าที่วัดต่ำเกินไปค่าพารามิเตอร์ hmF2 อยู่ระหว่าง 250 กม. ถึง 400 กม. ในเวลาเที่ยงวัน (12LT) ผลลัพธ์แสดงว่าตัวเลือก BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 ใกล้เคียงกับที่สังเกตได้ แสดงค่าที่ต่ำกว่าจากวันที่ 100 ถึงวันที่ 250 ค่าพารามิเตอร์ hmF2 แตกต่างกันไปตั้งแต่ 230 กม. ถึง 450 กม. ใช่วงพระอาทิตย์ตก (18LT) ทั้งตัวเลือก AMTB-2013 และ SHU-2015 คาดการณ์ hmF2 ให้ใกล้เคียงกับข้อมูลที่วัดได้ แต่ตัวเลือก BSE-1979 แสดงการประมาณค่าต่ำ ไปในระหว่างวันที่ 1 ถึงวันที่ 200 ค่า hmF2 จะแตกต่างกันไปในช่วง 260 กม. ถึง 400 กม. สำหรับเที่ยงคืน (00LTหรือ 24LT) 3 ตัวเลือกเหล่านี้คาดการณ์ hmF2 สูงเกินไปเมื่อเทียบกับ hmF2 ที่สังเกตได้ ค่า hmF2 แตกต่างกันไปตั้งแต่ 200 กม. ถึง 380 กม.

รูปที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{obs}* กับค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{IRI}* แบบรายชั่วโมง ของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ.2010

รูปที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{OBS}$ กับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$ แบบรายชั่วโมง ของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ.2010 (ต่อ)

รูปที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} กับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายชั่วโมง ของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ.2015

4.1.1.2. เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายวันของสถานีเชียงใหม่

แสดงให้เห็นถึงรูปแบบรายวันของการสังเกต hmF2 และการทำนายแบบจำลอง IRI-2016 จากแผงซ้ายไปขวาของรูปที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบ hmF2 ในวันที่ 21 มีนาคม 2010, 20 มิถุนายน 2010, 15 กันยายน 2010และ 22 ธันวาคม 2010 ตามลำดับ hmF2 ที่สังเกตได้จะแสดงเป็นของแข็งสีดำ ตัวเลือก AMTB-2013, SHU-2015 และ BSE-1979 ที่คาดการณ์ไว้จะแสดงด้วยเส้นเครื่องหมายบวกสีน้ำ เงิน เส้นประสีม่วงแดง และเส้นประ กากบาทสีแดงต่อเนื่องกัน ผลลัพธ์ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นความผันแปรที่ คล้ายคลึงกันระหว่างการสังเกตและการคาดการณ์ว่าค่า hmF2 เพิ่มขึ้นก่อนเวลาพระอาทิตย์ขึ้น 06.00 น ความสูงสูงสุดจะเกิดขึ้นในเวลาเที่ยง 12.00 น. หลังจากนั้นค่า hmF2 จะลดลงจนกระทั่งระดับต่ำสุดเกิดขึ้น ประมาณ 05.00 น. ผลลัพธ์ในวันที่ 21 มีนาคม 2010 แสดง 3 ตัวเลือกของแบบจำลองที่ประเมินค่าต่ำไป ในช่วงกลางวันและประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืนเมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่สังเกตได้ ในวันอื่น ๆ ผลลัพธ์จะ คล้ายกับผลลัพธ์ในวันที่ 21 มีนาคม 2010 แต่ส่วนสูงจริงมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ผลลัพธ์ในปี ค.ศ.2015 ดังรูปที่ 4.4 ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นความผันแปรที่คล้ายคลึงกันกับปี ค.ศ.2010 กล่าวคือค่าพารามิเตอร์ hmF2 เพิ่มขึ้นเวลาพระอาทิตย์ขึ้นความผูงสูงสุดจะเกิดขึ้นในเวลาเที่ยงวันหลังจากนั้นค่าพารามิเตอร์ hmF2 เพิ่มขึ้นเวลาพระอาทิตย์ขึ้นความผูงสูงสุงสุดจะเกิดขึ้นในเวลาเที่ยงวันหลังจากนั้นค่าพารามิเตอร์ hmF2 จะลดลงจนถึงจุดต่ำสุดก่อนพระอาทิตย์ขึ้น ผลลัพธ์ส่วนใหญ่จะแสดงแนวโน้มที่คล้ายคลึงกันแสดง ทั้ง 3 ตัวเลือกของแบบจำลองที่ประเมินค่าต่ำไปในช่วงกลางวันและประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืนเมื่อ เปรียบเทียบกับค่าที่สังเกตได้

รูปที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายวัน ของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010

รูปที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{obs}$ เทียบกับค่าพารามิเตอร์ $hmF2_{IRI}$ แบบรายวัน ของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010 (ต่อ)

รูปที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายวัน ของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2015

4.1.1.3. เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายเดือนของสถานีเชียงใหม่

รูปที่ 4.5 ผลลัพธ์จะคล้ายกับผลลัพธ์ของการเปรียบเทียบรายวัน โดยที่ค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่คาดการณ์ไว้จะต่ำกว่าในช่วงกลางวันและจะประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืน ค่า hmF2 ในเดือนมีนาคม จะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 240 กม.ถึง 400 กม. ในขณะที่ในเดือนมิถุนายนจะเปลี่ยนระหว่าง 260 กม. ถึง 360 กม. ระดับ hmF2 ในเดือนกันยายน ปรับเปลี่ยนในช่วง 230 กม. ถึง 360 กม. ในเดือนธันวาคม ข้อมูลค่าพารามิเตอร์ hmF2 จะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 240 กม. ถึง 300 กม. รูปที่ 4.6 โดยที่ค่า hmF2 ที่คาดการณ์ไว้จะคาดการณ์ผิดพลาดในช่วงกลางวันและจะประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืน ค่า hmF2 ในเดือนมีนาคมจะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 250 ถึง 430 กม. ในขณะที่ในเดือนมิถุนายนจะเปลี่ยน ระหว่าง 260 กม. ถึง 440 กม. ระดับ hmF2 ในเดือนกันยายน ปรับเปลี่ยนในช่วง 240 กม. ถึง 400 กม. ใน เดือนธันวาคม ข้อมูล hmF2 จะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 245 กม. ถึง 360 กม.อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่จะแสดง แนวโน้มที่คล้ายคลึงกันกับทั้ง 3 ตัวเลือก

รูปที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายเดือนของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010

4.1.1.4. เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายฤดูกาล สถานีเชียงใหม่

โดยแบ่งออกเป็นฤดูตามตำแหน่งของพระอาทิตย์เป็นหลักออกมาเป็น 4 ฤดู ได้แก่ March Equinox (มีนาคม เมษายน), June Solstice (พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม), September Equinox (กันยายน ตุลาคม) และ December Solstice (พฤศจิกายา ธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์) โดยแสดงผลการเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แสดงดังรูปที่ 4.7 และ แสดงดังรูปที่ 4.8

ร**ูปที่ 4.7** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{iRi} แบบรายฤดูกาลของสถานีใหม่ปี ค.ศ. 2010

จากรูปที่ 4.7 ผลลัพธ์ในเดือนมีนาคมปี ค.ศ. 2010 บ่งชี้ว่า %PD ตัวเลือกของ BSE-1979 และ AMTB-2015 มีค่าใกล้เคียงกันอยู่ที่ -20% และ SHU-2015 มีค่าอยู่ที่ -15% ในช่วงเวลากลางวัน ในช่วงเวลากลางคืนทั้ง 3 ตัวเลือกจะมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ที่ 20% กล่าวคือ ทั้ง 3 ตัวเลือกจะคาดการณ์ต่ำไป ในช่วงเวลากลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืน จากรูปที่ 4.8 ผลลัพธ์ในเดือนมีนาคม ปี ค.ศ. 2015 บ่งชี้ว่า ตัวเลือกทั้ง 3 ตัวเลือกมีแนวโน้มที่ใกล้เคียงกันทั้งในเวลากลางวันและในช่วงเวลา กลางคืน กล่าวคือ จะคาดการณ์ต่ำไปในช่วงเวลากลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืนค่า เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงที่ประมาณ -20% ถึง 20% เช่นเดียวกับเดือน มิถุนายน และกันยายน เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงที่ประมาณ ±15% ในเดือนธันวาคมว่าจะมีค่าเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง ±20% เฉพาะ BSE-1979 และ SHU-2015 ซึ่ง AMTB-2015 จะคาดการณ์ค่อนข้างผิดพลาดในช่วงเวลา กลางคืน เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงที่ประมาณ 40%

ร**ูปที่ 4.8** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hmF*2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hmF*2_{IRI} แบบรายฤดูกาลของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2015

แสดงค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีเชียงใหม่ ตั้งแต่เวลา 06.00 น. จนถึงเวลา 05.00 น. แบบรายฤดูกาลในช่วงปี ค.ศ. 2010 ซึ่งจะแสดงในตารางที่ 4.1 และ ปี ค.ศ. 2015 แสดงในตารางที่ 4.2 พบว่าค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่ได้จากการเก็บข้อมูลที่สถานีเชียงใหม่ ซึ่งเก็บค่าได้ เฉพาะช่วงฤดู March Equinox และ June Solstice ในปี ค.ศ. 2010 เนื่องจาก M(3000)F2 ไม่สามารถ เก็บค่าได้ในช่วงเวลาดังกล่าว ผลลัพธ์ในตารางที่ 4.1 และ ตารางที่ 4.2 จะแสดงค่าของพารามิเตอร์ hmF2 จะมีค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงแต่ละฤดูกาลเทียบกับค่าเฉลี่ยของแต่ละแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก พบว่ามีรูปแบบการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกัน ในที่ละรายชั่วโมงคือ hmF2 ที่ได้จาก แบบจำลองทั้ง 3 ตัวเลือกจะทำนายได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลากลางวันหรือประมาณ 6.00 น.จนถึง 17.00 หรือก่อนช่วงพระอาทิตย์ตกและทำนายสูงไปในช่วงเวลาพระอาทิตย์ตก สังเกตให้เห็นว่าในปี ค.ศ. 2010 และปี ค.ศ. 2015 ในเวลากลางวันช่วงฤดูการ June Solstice จะมีค่าที่สูงกว่าในฤดูกาลอื่น ๆ

					ค่าเฉ	ลี่ยรายฤดูก	าลของค่าพ	ารามิเตอร์ H	าmF2 ของสถา	นีเชียงใหม่	ในปี ค.ศ.201	10				
_		March E	quinox			June So	olstice		S	eptembe	r Equinox		[December	r Solstice	
ราย ชั่วโมง		(มีนาคม-เ	มษายน)		(พฤษภาคม	-สิงหาคม)			(กันยายน	-ตุลาคม)		(1	เฤศจิกายน	-กุมภาพันธ์	
(u.)		IR	I-2016 mod	del		IR	I-2016 mo	del		IR	RI-2016 mod	del		IR	I-2016 mod	del
	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-
		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015	_	1979	2013	2015
06.00	282	322	327	345	395	368	327	371	NaN	343	327	357	NaN	306	301	299
07.00	302	310	315	339	377	361	315	366	NaN	327	321	346	NaN	301	306	297
08.00	301	296	303	327	350	349	303	353	NaN	308	313	328	NaN	288	304	290
09.00	301	285	296	312	324	334	296	335	NaN	293	306	309	NaN	276	300	280
10.00	286	277	295	300	305	317	295	317	NaN	281	298	295	NaN	269	293	270
11.00	263	272	300	292	291	298	300	303	NaN	273	292	288	NaN	268	287	265
12.00	238	273	310	290	291	285	310	296	NaN	274	294	291	NaN	271	295	265
13.00	228	281	315	293	279	285	315	296	NaN	284	300	299	NaN	270	320	269
14.00	257	292	311	298	259	295	311	302	NaN	300	301	309	NaN	271	345	274
15.00	266	305	318	304	280	311	318	313	NaN	319	312	318	NaN	276	353	279
16.00	238	310	327	307	306	325	327	324	NaN	329	322	323	NaN	281	350	282
17.00	252	301	317	306	305	330	317	330	NaN	322	315	320	NaN	282	352	282
18.00	270	286	296	299	301	324	296	328	NaN	303	299	311	NaN	277	356	280
19.00	277	273	280	287	263	313	280	316	NaN	286	286	295	NaN	269	353	275
20.00	268	268	279	272	229	303	279	297	NaN	276	283	275	NaN	265	349	269
21.00	247	271	288	256 9	244	293	288	276	NaN	271	289	256	NaN	266	346	260
22.00	229	272	292	243	253	283	292	257	NaN	266	291	241	NaN	270	338	252
23.00	221	270	281	238	286	271	281	248	NaN	260	283	235	NaN	274	324	245
24.00	NaN	256	263	243	257	252	263	252	NaN	246	271	241	NaN	268	305	242
1.00	249	247	254	258	257	257	254	269	NaN	249	268	259	NaN	255	283	245
2.00	234	259	266	281	298	280	266	294	NaN	267	279	286	NaN	254	267	254
3.00	252	281	292	306	319	308	292	323	NaN	295	298	315	NaN	263	261	267
4.00	244	306	317	327	349	337	317	348	NaN	326	316	341	NaN	280	268	281
5.00	249	322	329	341	386	361	329	365	NaN	345	326	355	NaN	298	286	293

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีเชียงใหม่ ในปี ค.ศ.2010

ตารางที่	4.2 ค่าเฉล็	ขี้ยรายฤดูก	าารของการ	รเปลี่ยนเ	เปลงค่าพ	ารามิเตอร์	hmF2 ข	องสถานีเ	ชียงใหม่
	ในปี ค	.ศ.2015							

					ค่าเฉ	ลี่ยรายฤดูก	าาลของค่าพา	ารามิเตอร์ H	nmF2 ของสถา	เนีเชียงใหม่	ในปี ค.ศ.201	15				
		March E	quinox			June S	olstice		5	eptembe	r Equinox		C	ecember	Solstice	
ราย ชั่วโมง		(มีนาคม-เ	เมษายน)		(พฤษภาคม	ม-สิงหาคม)			(กันยายน	-ตุลาคม)		(พ	ฤศจิกายน	-กุมภาพันธ์	
(u.)		IR	RI-2016 mo	del		IF	RI-2016 mod	del		IF	l-2016 mod	del		IR	I-2016 mod	lel
	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-
		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015
06.00	419	333	344	364	419	365	369	395	386	337	339	359	361	306	309	320
07.00	420	320	339	353	401	357	362	378	372	319	334	342	364	293	309	313
08.00	404	311	335	339	392	345	355	361	366	305	329	324	350	282	307	304
09.00	383	306	330	329	371	331	347	348	333	295	322	312	331	276	300	297
10.00	363	303	331	326	350	315	342	341	302	289	320	309	305	275	292	294
11.00	332	304	348	329	328	306	345	340	279	291	328	314	266	277	299	295
12.00	331	310	363	333	307	309	348	342	270	300	336	323	246	276	326	297
13.00	302	317	355	335	306	318	340	344	254	314	327	330	239	277	351	298
14.00	296	324	347	332	310	329	337	348	266	330	327	332	259	282	359	295
15.00	288	324	347	323	303	336	344	351	273	336	332	329	253	287	358	290
16.00	299	312	337	310	319	333	338	353	303	327	325	320	256	288	363	283
17.00	295	295	317	297	311	325	322	352	309	308	308	309	263	282	366	278
18.00	280	284	300	285	296	315	310	345	274	292	296	297	276	274	362	275
19.00	263	283	297	276	293	308	308	331	261	284	293	283	276	269	355	273
20.00	252	289	304	268	299	300	314	312	243	280	299	269	243	271	350	271
21.00	283	294	309	262	321	291	313	293	271	276	301	257	259	275	341	266
22.00	296	291	301	259	328	278	301	281	303	270	294	251	286	277	327	261
23.00	303	277	285	262	294	265	286	282	288	255	281	253	301	272	307	257
24.00	265	269	278	273	298	273	284	297	242	256	275	266	251	259	286	257
1.00	272	278	289	293	327	296	302	325	281	275	284	290	253	258	270	265
2.00	307	298	311	317	365	324	332	358	320	303	302	319	273	267	264	279
3.00	327	323	333	342	417	350	360	386	363	333	322	347	272	285	272	296
4.00	361	340	346	360	427	366	374	403	387	353	336	365	295	303	289	311
5.00	397	342	349	368	435	370	375	405	403	352	342	369	335	311	304	320

4.1.1.5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกที่สถานีเชียงใหม่

ผลการเปรียบเทียบแบบ Contour plot แสดงดังรูปที่ 4.9 ความแตกต่างของค่าความสูง (กิโลเมตร)พารามิเตอร์ hmF2 ระหว่างค่าที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากภาพไอโนแกรมของสถานีเซียงใหม่กับ แบบจำลองทั้ง 3 ตัวเลือก(BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015) ของแบบจำลอง IRI-2016 ตั้งแต่ มกราคมปี ค.ศ. 2010 จนถึงเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2018 ผลวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าได้จากการเก็บข้อมูล ของสถานีเซียงใหม่จะมีค่าขาดหายไปในบางปีเนื่องจากไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ในช่วงเวลาดังกล่าว ในช่วงปี ค.ศ. 2010 ตั้งแต่เดือน เมษายนจนถึงเดือนธันวาคม ในช่วงปี ค.ศ. 2011 เดือนมิถุนายน ในช่วงปี ค.ศ. 2012 เดือนพฤศจิกายน ในช่วงปี ค.ศ. 2014 เดือนตุลาคม

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของพารามิเตอร์ hmF2 แสดงในรูปที่ 4.9 ของตัวเลือก BSE-1979 บ่งชี้ว่ามีแนมโน้มใกล้เคียงกับค่าที่เก็บวัดได้จากสถานีเชียงใหม่ จะมีค่าที่เริ่มสูงขึ้นเกิดขึ้นในช่วงพระอาทิตย์ ขึ้นและจะถึงจุดสูงสุดในช่วงเวลาประมาณเที่ยงวัน 11.00 น.ถึง 13.00 น. และค่อยๆลดต่ำลงจนถึงจุดต่ำสุด หรือก่อนช่วงพระอาทิตย์ขึ้น พบว่าค่าที่คาดการณ์จากแบบจำลองจะคาดการณ์ได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลา กลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืน ต่อมาตัวเลือก AMTB-2015 แสดงในรูปที่ 4.10 พบว่า จะมีแนวโน้มใกล้เคียงกันกับตัวเลือก BSE-1979 เฉพาะเดือนธันวาคมจะสังเกตเห็นว่าในช่วงเวลากลางคืน ค่าของ AMTB-2013 คาดการณ์ค่อนข้างผิดพลาดในช่วงเวลาดังกล่าวและตัวเลือก SHU-2015 แสดงดังรูปที่ 4.11 พบว่ามีแนวโน้มเช่นเดียวกับตัวเลือก BSE-1979

รูปที่ 4.9 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์ hmF2_{obs} เทียบกับ ค่าพารามิเตอร์ hmF2_{IRI} ตัวเลือก BSE-1979 ของสถานีเชียงใหม่

รูปที่ 4.10 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{obs}* เทียบกับ ค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{IRI}* ตัวเลือก AMTB-2013 ของสถานีเชียงใหม่

4.1.1.6. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยรายปีระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีเชียงใหม่

ผลการเปรียบเทียบแบบ Contour plot แสดงรูปที่ 4.12 ผลค่าเฉลี่ยรายปีระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกได้แก่ BSE-1979,AMTB-2013 และ SHU-2015 ตั้งแต่มกราคมปี ค.ศ. 2010 จนถึงเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2018 พบว่าทั้ง 3 ตัวเลือกจะแสดงแนวโน้มและมี ลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกันระหว่างการค่าที่สังเกตได้กับแบบจำลอง IRI พบว่าการ ทั้ง 3 ตัวเลือกจะคาดการณ์ได้แนวโน้มที่ใกล้เคียงกัน ที่ทำนายได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลากลางวันและทำนายสูง ไปในช่วงเวลากลางคืน ตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุดคือตัวเลือก SHU-2015 ซึ่งจะแสดงผลได้ใกล้เคียงกับค่าที่วัด ได้จริงมากที่สุด

รูปที่ 4.12 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{obs}* เทียบกับ ค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{IRI}* ตัวเลือก ทั้ง 3 ของสถานีเชียงใหม่

4.1.1.7. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ ต่ำและสูง ระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีเชียงใหม่

ผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำ(ในปี ค.ศ. 2010) และสูง (ในปี ค.ศ. 2010) พบว่าในปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์สูงจะมีค่าความสูงของ hmF2 ที่สูงกว่าปีที่ ปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำสังเกตเห็นได้ว่า ค่าที่ทำการเก็บวัดได้จากสถานีเชียงใหม่แสดงดังในตารางที่ 4.3 พบว่าในช่วงเวลาพระอาทิตย์ขึ้น (06.00-7.00 น.) ค่าที่ได้จากการวัดจะเห็นได้ว่าปีที่มีปฏิกิริยาสูงจะมีค่า ของพารามิเตอร์ hmF2 ที่สูงกว่าปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำในทำนองเดียวกันกับแบบจำลอง ทั้ง 3 ตัวเลือกที่มีแนวโน้มที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ hmF2 มีการเปลี่ยนแปลงแปรผันตามปริมาณจุดดับบน ดวงอาทิตย์หรือปีที่มีปฏิกิริยาสูงและต่ำที่มีผลต่อขนาดความสูงของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์

				ผลการเ	ปลี่ยนแปลงข	องความเ	เตกต่างระห	เว่างปีที่มีเ	ปฏิกิริยาจากด	าวงอาทิตย์	์เต่ำและสูงข	เองสถานีเ	ชียงใหม่			
	l	วลาพระอ	าทิตย์ขึ้น			เวลาเทื	ยงวัน	ใเล่	92.1	วลาพระอ	าทิตย์ตก			เวลากล	างคืน	
ปี		(06.00-	-7.00)			(11.00-	13.00)			(17.00-	19.00)			(20.00-	05.00)	
ค.ศ. -		IR	I-2016 mod	del		IR	I-2016 mod	del		IR	I-2016 mod	lel		IR	I-2016 mod	jel
	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-
		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015
2010	273	255	274	242	339	332	325	337	296	279	298	288.	297	309	321	307
2015	290	275	294	269	330	354	346	367	303	312	337	332	284	324	347	317

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำและสูง ของสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010 และ ปี ค.ศ. 2015

4.1.2 สถานีเชียงชุมพร

สถานีชุมพรเป็นสถานีไอโอโนซอนด์ที่อยู่บริเวณเหนือเส้นศูนย์สูตรแม่เหล็ก ชื่อย่อสถานีคือ CPN โดยเป็นสถานีไอโอโนซอนด์ที่ตั้งอยู่ที่อยู่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร ประเทศไทย ที่ตำแหน่งเส้นรุ้ง 10.7 องศาเหนือ เส้นแวง 99.37 องศาตะวันออก และ ตำแหน่งเส้นรุ้งแม่เหล็ก 3.22 องศาเหนือ โดยทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเป็นแบบชั่วโมง รายวัน ราย เดือน รายปี รวมถึงความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำและสูงเปรียบเทียบกับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกได้แก่ BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 แสดงดังหัวข้อต่อไปนี้

4.1.2.1. เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายชั่วโมง สถานีชุมพร

ได้กำหนดเลือกวันเวลาเช่นเดียวกันกับสถานีเชียงใหม่ซึ่งกำหนดเลือกปีในช่วงปีที่มีปฏิกิริยาจาก ดวงอาทิตย์ต่ำ (ปี ค.ศ. 2010) และปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์สูง (ปี ค.ศ. 2015) แสดงความผันแปร รายชั่วโมงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่สังเกตได้เปรียบเทียบกับค่าที่คาดการณ์ได้จาก 3 ตัวเลือก BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 ของแบบจำลอง IRI-2016 ที่สถานีชุมพร ประเทศไทย ในปี ค.ศ. 2010 แสดงดังรูปที่ 4.1 และ ปี ค.ศ. 2015 ได้แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ hmF2 ในช่วงพระอาทิตย์ขึ้น (06LT), เวลาเที่ยงวัน (12LT), พระอาทิตย์ตก (18LT) และเที่ยงคืน (00LT) ตามลำดับ ผลลัพธ์ของการเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายชั่วโมงมีผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกัน กับสถานีเชียงใหม่ซึ่งจะทำนายได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลากลางวันและจะทำนายสูงเกิดไปในช่วงเวลากลางคืน จะมีค่าที่สูงขึ้นในช่วงเวลา 06.00 น.จนถึงจุดสูงสุดในช่วงเวลาเที่ยงวันหรือประมาณ 11.00 น.ถึง 13.00 น. จะค่อยๆลดต่ำลงจนถึงจุดต่ำสุดในช่วงเวลาก่อนพระอาทิตย์ขึ้นอีกครั้งในเช้าวันถัดไป แสดงดังรูปที่ 4.13 (ปี ค.ศ. 2010) และแสดงในรูปที่ 4.14 (ปี ค.ศ. 2015)

รูปที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{0BS} กับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายชั่วโมง ของสถานีชุมพรในปี ค.ศ.2010

ร**ูปที่ 4.14** ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{obs}* กับค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{IRI}*แบบรายชั่วโมง ของสถานีชุมพรในปี ค.ศ.2015

4.1.2.2. เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายวัน สถานีชุมพร

แสดงให้เห็นถึงรูปแบบรายวันของการสังเกตค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีชุมพรและ การทำนายแบบจำลอง IRI-2016 ในปี ค.ศ. 2010 และปี ค.ศ. 2015 จากแผงซ้ายไปขวาของรูปที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบ hmF2 ในวันที่ 21 มีนาคม 2010, 20 มิถุนายน 2010, 15 กันยายน 2010 และ 22 อันวาคม 2010 ตามลำดับเช่น เดียวกับปี ค.ศ. 2015 hmF2 ที่สังเกตได้จะแสดงเป็นของแข็งสีดำ ตัวเลือก AMTB-2013, SHU-2015 และ BSE-1979 ที่คาดการณ์ไว้จะแสดงด้วยเส้นเครื่องหมายบวก สีน้ำเงิน เส้นประสีม่วงแดง และเส้นประกากบาทสีแดงต่อเนื่องกัน ผลลัพธ์ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นความผัน แปรที่คล้ายคลึงกันระหว่างการสังเกตและการคาดการณ์ว่าค่า hmF2 เพิ่มขึ้นก่อนเวลาพระอาทิตย์ขึ้น 06.00 น ความสูงสูงสุดจะเกิดขึ้นในเวลาเที่ยง 12.00 น. หลังจากนั้นค่า hmF2 จะลดลงจนกระทั่งระดับ ต่ำสุดเกิดขึ้นประมาณ 05.00 น. ผลลัพธ์ในวันที่ 21 มีนาคม 2010 แสดง 3 ตัวเลือกของแบบจำลองที่ ประเมินค่าต่ำไปในช่วงกลางวันและประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืนเมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่สังเกตได้ในวัน อื่น ๆ ผลลัพธ์จะคล้ายกับผลลัพธ์ในวันที่ 21 มีนาคม 2010 แต่ส่วนสูงจริงมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ผลลัพธ์ในปี ค.ศ.2015 ดังรูปที่ 4.16 ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นความผันแปรที่คล้ายคลึงกันกับปี ค.ศ.2010 กล่าวคือค่าพารามิเตอร์ hmF2 เพิ่มขึ้นเวลาพระอาทิตย์ขึ้นความสูงสูงสุดจะเกิดขึ้นในเวลาเที่ยงวันหลังจาก นั้นค่าพารามิเตอร์ hmF2 จะลดลงจนถึงจุดต่ำสุดก่อนพระอาทิตย์ขึ้น ผลลัพธ์ส่วนใหญ่จะแสดงแนวโน้มที่ คล้ายคลึงกันแสดงทั้ง 3 ตัวเลือกของแบบจำลองที่ประเมินค่าต่ำไปในช่วงกลางวันและประเมินค่าสูงไปใน ตอนกลางคืนเมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่สังเกตได้

รูปที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{0BS}* กับค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{IRI}* แบบรายวัน ของสถานีชุมพรในปี ค.ศ.2010

รูปที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{obs}* กับค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{IRI}* แบบรายวัน ของสถานีชุมพรในปี ค.ศ.2015

4.1.2.3. เปรียบเทียบผลของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบเดือน สถานีชุมพร

รูปที่ 4.17 ผลลัพธ์จะคล้ายกับผลลัพธ์ของการเปรียบเทียบรายวัน โดยที่ค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่ คาดการณ์ไว้จะต่ำกว่าในช่วงกลางวันและจะประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืน ค่า hmF2 ในเดือนมีนาคมจะ แตกต่างกันไปตั้งแต่ 240 ถึง 400 กม. ในขณะที่ในเดือนมิถุนายนจะเปลี่ยนระหว่าง 280 กม. ถึง 360 กม. ระดับ hmF2 ในเดือนกันยายน ปรับเปลี่ยนในช่วง 260 กม. ถึง 400 กม. ในเดือนธันวาคม ข้อมูลค่าพารามิเตอร์ hmF2 จะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 240 กม. ถึง 300 กม. รูปที่ 4.16 โดยที่ค่า hmF2 ที่คาดการณ์ไว้จะคาดการณ์ผิดพลาดในช่วงกลางวันและจะประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืน ค่า hmF2 ในเดือนมีนาคมจะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 250 ถึง 430 กม. ในขณะที่ในเดือนมิถุนายนจะเปลี่ยน ระหว่าง 260 กม. ถึง 440 กม. ระดับ hmF2 ในเดือนกันยายนปรับเปลี่ยนในช่วง 240 กม. ถึง 400 กม. ในเดือนธันวาคม ข้อมูล hmF2 จะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 245 กม. ถึง 360 กม.อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ จะแสดงแนวโน้มที่คล้ายคลึงกันกับทั้ง 3 ตัวเลือก

ร**ูปที่ 4.17** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายเดือนของสถานีชุมพรสถานีเชียงใหม่ในปี ค.ศ. 2010

ร**ูปที่ 4.18** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายเดือนของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2015

4.1.2.4. เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายฤดูกาล สถานีชุมพร

ได้กำหนดเลือกวันเวลาเช่นเดียวกันกับสถานีเชียงใหม่ โดยแบ่งออกเป็นฤดูตามตำแหน่งของพระ อาทิตย์เป็นหลักออกมาเป็น 4 ฤดูได้แก่ March Equinox (มีนาคม เมษายน), June Solstice (พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม), September Equinox (กันยายน ตุลาคม) และ December Solstice (พฤศจิกายา ธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์) โดยแสดงผลการเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แสดง ดังรูปที่ 4.18 และ แสดงดังรูปที่ 4.19

ร**ูปที่ 4.19** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายฤดูกาลของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2010

จากรูปที่ 4.19 ผลลัพธ์ในเดือนมีนาคม กันยายน และธันวาคมในปี ค.ศ. 2010 บ่งชี้ว่า %PD ตัวเลือกของ BSE-1979, AMTB-2015 และ SHU-2015 มีค่าอยู่ที่ -20% ในช่วงเวลากลางวัน ในช่วงเวลา กลางคืนทั้ง 3 ตัวเลือกจะมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ที่ 10% กล่าวคือ ทั้ง 3 ตัวเลือกจะคาดการณ์ต่ำไป ในช่วงเวลากลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืน จากรูปที่ 4.20 ผลลัพธ์ในเดือนมีนาคม ปี ค.ศ. 2015 บ่งชี้ว่า ตัวเลือกทั้ง 3 ตัวเลือกมีแนวโน้มที่ใกล้เคียงกันทั้งในเวลากลางวันและในช่วง เวลากลางคืน กล่าวคือ จะคาดการณ์ต่ำไปในช่วงเวลากลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืนค่า เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงที่ประมาณ -20% ถึง 10% เช่นเดียวกับเดือน มิถุนายน และกันยายน เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงที่ประมาณ ±15% ในเดือนธันวาคมว่าจะมีค่าเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง -10% ถึง 8% เฉพาะ BSE-1979 และ SHU-2015 ซึ่ง AMTB-2015 จะคาดการณ์ค่อนข้างผิดพลาด ในช่วงเวลากลางคืน เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงที่ประมาณ 40%

ร**ูปที่ 4.20** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายฤดูกาลของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2015

แสดงค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีชุมพร ตั้งแต่เวลา 06.00 น.จนถึง เวลา 05.00 น. แบบรายฤดูกาลในช่วงปี ค.ศ. 2010 ซึ่งจะแสดงในตารางที่ 4.4 และ ปี ค.ศ. 2015 แสดงในตารางที่ 4.5 พบว่าค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่ได้จากการเก็บข้อมูลที่สถานีชุมพร ผลลัพธ์ใน ตารางที่ 4.4 และ ตารางที่ 4.5 จะแสดงค่าของพารามิเตอร์ hmF2 จะมีค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการ เปลี่ยนแปลงแต่ละฤดูกาลเทียบกับค่าเฉลี่ยของแต่ละแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก พบว่ามีรูปแบบ การเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกันในแต่ละรายชั่วโมงคือ hmF2 ที่ได้จากแบบจำลองทั้ง 3 ตัวเลือกจะทำนาย ได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลากลางวันหรือประมาณ 6.00 น.จนถึง 17.00 หรือก่อนช่วงพระอาทิตย์ตกและทำนาย สูงไปในช่วงเวลากลางคืน สังเกตให้เห็นว่าในปี ค.ศ. 2010 และปี ค.ศ. 2015 ในเวลากลางวันช่วงฤดูกาล June Solstice จะมีค่าที่สูงกว่าในฤดูกาลอื่น ๆ

					ค่าเ	ฉลี่ยรายฤดู	กาลของค่าท	งารามิเตอร์	hmF2 ของสถ	าานีชุมพรใง	มปี ค.ศ.2010	D				
		March E	quinox			June Sc	lstice		S	ieptembe	r Equinox		C)ecember	Solstice	
ราย สั่วโมเว		(มีนาคม-เ	มษายน)		(พฤษภาคม	สิงหาคม)			(กันยายน	-ตุลาคม)		(1)	เฤศจิกายน [.]	-กุมภาพันธ์	
.0.11214		IR	I-2016 mod	del		IRI	-2016 mod	del		IR	I-2016 mo	del		IR	l-2016 mod	del
	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-
	275	1979	2013	2015	415	1979	2013	2015	400	1979	2013	2015	N-N	1979	2013	2015
06.00	515	571	229	326	415	364	35Z	528	400	571	549	222	Nan	364	540	<i>352</i>
07.00	382	353	328	320	445	356	346	325	402	355	342	321	NaN	355	346	344
08.00	385	342	317	316	416	353	340	326	398	346	337	314	NaN	344	347	338
09.00	374	339	311	319	405	349	333	325	378	341	333	313	NaN	334	341	332
10.00	369	339	314	325	358	337	325	321	342	333	328	316	NaN	327	327	321
11.00	363	334	322	332	358	319	317	310	324	322	326	319	317	322	317	311
12.00	367	327	329	334	346	302	310	295	319	314	331	319	301	321	328	308
13.00	378	315	332	330	317	291	308	281	329	312	337	316	300	304	351	310
14.00	380	315	331	321	282	291	311	275	338	312	332	311	297	304	369	314
15.00	352	314	322	310	281	298	307	279	315	317	320	307	289	294	383	315
16.00	310	309	320	300	284	305	307	291	299	317	318	305	258	285	383	312
17.00	295	295	309	292	309	306	303	302	307	305	309	303	260	276	379	311
18.00	289	277	287	285	308	298	294	306	312	287	290	297	NaN	269	376	302
19.00	270	263	273	277	266	288	292	298	276	274	278	284	NaN	265	371	287
20.00	247	258	275	265	230	280	301	280	244	268	280	265	NaN	264	366	275
21.00	234	261	288	252 9	256	275	313	259	246	268	289	244	NaN	266	356	271
22.00	237	265	295	241	NaN	271	314	247	247	265	291	229	NaN	267	337	270
23.00	240	266	288	239	NaN	271	302	248	238	263	283	228	NaN	270	313	263
24.00	268	268	297	268	257	273	302	264	256	271	293	260	NaN	262	374	277
1.00	255	268	267	267	304	281	280	288	255	268	276	271	NaN	278	282	277
2.00	283	294	278	291	334	311	291	311	301	301	295	302	NaN	300	287	307
3.00	345	331	303	314	402	343	317	328	388	343	322	328	NaN	326	298	341
4.00	406	364	330	327	413	364	343	334	408	375	344	342	NaN	350	313	353
5.00	385	378	342	331	425	369	355	332	408	383	353	342	NaN	363	328	359

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีชุมพร ในปี ค.ศ. 2010

					ค่าเ	ฉลี่ยรายฤดู	กาลของค่าง	พารามิเตอร์	hmF2 ของสถ	านีชุมพรใง	มปี ค.ศ.2015 -	5				
		March E	quinox			June So	olstice		S	eptembe	r Equinox		[December	Solstice	
ราย		(มีนาคม-เ	มษายน)		(พฤษภาคม	สิงหาคม)			(กันยายน	-ตุลาคม)		()	เฤศจิกายน	-กุมภาพันธ์	
.0.11214		IR	I-2016 mod	del		IR	-2016 mo	del		IR	I-2016 mod	del		IR	l-2016 mod	Jel
	Observe	BSE-	AMTB- 2013	SHU- 2015	Observe	BSE-	AMTB- 2013	SHU- 2015	Observe	BSE-	AMTB- 2013	SHU- 2015	Observe	BSE-	AMTB- 2013	SHU- 2015
06.00	375	371	339	326	415	364	352	328	400	371	349	333	NaN	364	340	352
07.00	382	353	328	320	445	356	346	325	402	355	342	321	NaN	355	346	344
08.00	385	342	317	316	416	353	340	326	398	346	337	314	NaN	344	347	338
09.00	374	339	311	319	405	349	333	325	378	341	333	313	NaN	334	341	332
10.00	369	339	314	325	358	337	325	321	342	333	328	316	NaN	327	327	321
11.00	363	334	322	332	358	319	317	310	324	322	326	319	317	322	317	311
12.00	367	327	329	334	346	302	310	295	319	314	331	319	301	321	328	308
13.00	378	315	332	330	317	291	308	281	329	312	337	316	300	304	351	310
14.00	380	315	331	321	282	291	311	275	338	312	332	311	297	304	369	314
15.00	352	314	322	310	281	298	307	279	315	317	320	307	289	294	383	315
16.00	310	309	320	300	284	305	307	291	299	317	318	305	258	285	383	312
17.00	295	295	309	292	309	306	303	302	307	305	309	303	260	276	379	311
18.00	289	277	287	285	308	298	294	306	312	287	290	297	NaN	269	376	302
19.00	270	263	273	277	266	288	292	298	276	274	278	284	NaN	265	371	287
20.00	247	258	275	265	230	280	301	280	244	268	280	265	NaN	264	366	275
21.00	234	261	288	252	256	275	313	259	246	268	289	244	NaN	266	356	271
22.00	237	265	295	241	S NaN	271	314	247	247	265	291	229	NaN	267	337	270
23.00	240	266	288	239	SNaN	271	302	248	238	263	283	228	NaN	270	313	263
24.00	268	268	297	268	257	273	302	264	256	271	G ₂₉₃	260	NaN	262	374	277
1.00	255	268	267	267	304	281	280	288	255	268	276	271	NaN	278	282	277
2.00	283	200	278	201	334	311	291	311	301	301	295	302	NaN	300	287	307
3.00	345	331	303	314	402	343	317	328	388	343	322	328	NaN	326	298	341
4.00	406	364	330	327	413	364	3/13	334	408	375	344	342	NaN	350	313	353
5.00	385	378	342	331	425	369	355	332	408	383	353	342	NaN	363	328	359

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีชุมพร ในปี ค.ศ. 2015

4.1.2.5. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีชุมพร

ผลการเปรียบเทียบแบบ Contour plot แสดงดังรูปที่ 4.21 ความแตกต่างของค่าความสูง (กิโลเมตร)พารามิเตอร์ hmF2 ระหว่างค่าที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากภาพไอโนแกรมของสถานีชุมพรกับ แบบจำลองทั้ง 3 ตัวเลือก(BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015) ของแบบจำลอง IRI-2016 ตั้งแต่ มกราคมปี ค.ศ. 2010 จนถึงเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2018 ผลวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าได้จากการเก็บข้อมูล ของสถานีชุมพรจะมีค่าขาดหายไปในบางปีเนื่องจากไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ในช่วงเวลาดังกล่าว ในช่วงปี ค.ศ. 2010 เดือน เมษายน พฤษภาคม และปี ค.ศ. 2011 จนถึงต้นปี ค.ศ. 2012 และช่วงปี ค.ศ. 2014 เดือนเมษายน และช่วงปลายปี ค.ศ. 2016 จนถึงปี ค.ศ. 2018

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของพารามิเตอร์ hmF2 แสดงในรูปที่ 4.21 ของตัวเลือก BSE-1979 บ่งชี้ว่ามีแนมโน้มใกล้เคียงกับค่าที่เก็บวัดได้จากสถานีชุมพร จะมีค่าที่เริ่มสูงขึ้นเกิดขึ้นในช่วงพระอาทิตย์ขึ้น และจะถึงจุดสูงสุดในช่วงเวลาประมาณเที่ยงวัน 11.00 น.ถึง 13.00 น. และค่อยๆลดต่ำลงจนถึงจุดต่ำสุด หรือก่อนช่วงพระอาทิตย์ขึ้น พบว่าค่าที่คาดการณ์จากแบบจำลองจะคาดการณ์ได้ต่ำเกินไป ในช่วงเวลากลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืน ต่อมาตัวเลือก AMTB-2015 แสดงในรูปที่ 4.22 พบว่าจะมีแนวโน้มใกล้เคียงกันกับตัวเลือก BSE-1979 เฉพาะเดือนธันวาคมจะสังเกตเห็น ว่าในช่วงเวลากลางคืนค่าของ AMTB-2013 คาดการณ์ค่อนข้างผิดพลาดในช่วงเวลาดังกล่าวและตัวเลือก SHU-2015 แสดงดังรูปที่ 4.23 พบว่ามีแนวโน้มเช่นเดียวกับตัวเลือก BSE-1979

รูปที่ 4.21 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์ hmF2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ hmF2_{IRI} ตัวเลือก BSE-1979 ของสถานีชุมพร

ร**ูปที่ 4.22** เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์ hmF2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ hmF2_{IRI} ตัวเลือก AMTB-2013 ของสถานีชุมพร

รูปที่ 4.23 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{obs}* เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{IRI}* ตัวเลือก SHU-2015 ของสถานีชุมพร

4.1.2.6. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยรายปีระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีชุมพร

ผลการเปรียบเทียบแบบ Contour plot แสดงผลค่าเฉลี่ยรายปีระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับ แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกได้แก่ BSE-1979,AMTB-2013 และ SHU-2015 ตั้งแต่มกราคมปี ค.ศ. 2010 จนถึงเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2018 พบว่าทั้ง 3 ตัวเลือกจะแสดงแนวโน้มและมีลักษณะ การเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกันระหว่างการค่าที่สังเกตได้กับแบบจำลอง IRI พบว่าการทั้ง 3 ตัวเลือก จะคาดการณ์ได้แนวโน้มที่ใกล้เคียงกัน ที่ทำนายได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลากลางวันและทำนายสูงไปในช่วงเวลา กลางคืน ตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุดคือตัวเลือก BSE-1979 และ SHU-2015 ซึ่งจะแสดงผลได้ใกล้เคียงกับ ค่าที่วัดได้จริงมากที่สุด

4.1.2.7. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ ต่ำและสูง ระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับแบบจำลอง JRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีชุมพร

ผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำ(ในปี ค.ศ. 2010) และสูง (ในปี ค.ศ. 2010) พบว่าในปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์สูงจะมีค่าความสูงของ hmF2 ที่สูงกว่าปีที่ ปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำสังเกตเห็นได้ว่า ค่าที่ทำการเก็บวัดได้จากสถานีเชียงใหม่แสดงดังในตารางที่ 4.6 พบว่าในช่วงเวลาพระอาทิตย์ขึ้น (06.00-7.00 น.) ค่าที่ได้จากการวัดจะเห็นได้ว่าปีที่มีปฏิกิริยาสูงจะมีค่า ของพารามิเตอร์ hmF2 ที่สูงกว่าปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำในทำนองเดียวกันกับแบบจำลอง ทั้ง 3 ตัวเลือกที่มีแนวโน้มที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ hmF2 มีการเปลี่ยนแปลงแปรผันตามปริมาณจุดดับบน ดวงอาทิตย์หรือปีที่มีปฏิกิริยาสูงและต่ำที่มีผลต่อขนาดความสูงของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์

						6 10				0.1						
				ผลกา	รเปลี่ยนแปลง	เของความ	แตกต่างระ	หว่างปีที่มี	ปฏิกิริยาจาก	เดวงอาทิต	าย์ต่ำและสูง	งของสถาเ	ใชุมพร			
	ľ	วลาพระอ	าทิตย์ขึ้น			เวลาเที่	ยงวัน	เโลโ	32.1	วลาพระอ	าทิตย์ตก			เวลากล	กงคืน	
ปี		(06.00-	7.00)			(11.00-	13.00)			(17.00-	19.00)			(20.00-	05.00)	
<u>ค.ศ.</u> –		IR	I-2016 mod	del		IR	I-2016 mod	del		IR	I-2016 mod	del		IR	I-2016 mod	del
	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-
		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015
2010	279	261	279	253	390	375	344	330	343	323	320	315	282	293	318	289
2015	282	273	290	270	385	403	363	367	357	351	358	357	284	311	339	298

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำและสูง ของสถานีชุมพรในปี ค.ศ. 2010 และ ปี ค.ศ. 2015

4.1.3 สถานีเชียงโกโตตาบัง

สถานีโกโตตาบังเป็นสถานีไอโอโนซอนด์ที่อยู่เหนือเส้นศูนย์สูตรแม่เหล็กประมาณ 10-15 องศา ชื่อย่อสถานีคือ KTT โดยเป็นสถานีไอโอโนซอนด์ที่ตั้งอยู่ที่สถานีสถาบันการบินและอวกาศแห่งชาติ National Institute of Aeronautics and Space (LAPAN) โกโตตาบัง ประเทศอินโดนีเซีย ที่ตำแหน่ง เส้นรุ้ง -0.20 องศาเหนือ เส้นแวง 100.32 องศาตะวันออก และตำแหน่งเส้นรุ้งแม่เหล็ก -10.1 องศาเหนือ โดยทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเป็นแบบชั่วโมง รายวัน รายเดือน รายปี รวมถึงความแตกต่างระหว่าง ปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำและสูงเปรียบเทียบกับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก ได้แก่ BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 แสดงดังหัวข้อต่อไปนี้

4.1.3.1. เปรียบเทียบผลของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายชั่วโมง สถานีโกโตตาบัง

ได้กำหนดเลือกวันเวลาเช่นเดียวกันกับสถานีเชียงใหม่และสถานีชุมพรซึ่งกำหนดเลือกปีในช่วงปี ที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำ (ปี ค.ศ. 2010) และปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์สูง (ปี ค.ศ. 2015) แสดงความผันแปรรายชั่วโมงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่สังเกตได้เปรียบเทียบกับค่าที่คาดการณ์ ได้จาก 3 ตัวเลือก BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 ของแบบจำลอง IRI-2016 ที่สถานีโกโตตาบัง ในปี ค.ศ. 2010 แสดงดังรูปที่ 4.45 และ ปี ค.ศ. 2015 ได้แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ hmF2 ในช่วงพระอาทิตย์ขึ้น (06LT), เวลาเที่ยงวัน (12LT), พระอาทิตย์ตก (18LT) และเที่ยงคืน (00LT) ตามลำดับ ผลลัพธ์ของการเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายชั่วโมงมีผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกัน กับสถานีเชียงใหม่และสถานีโกโตตาบังซึ่งจะทำนายได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลากลางวันและจะทำนายสูงเกิดไป ในช่วงเวลากลางคืน จะมีค่าที่สูงขึ้นในช่วงเวลา 06.00 น.จนถึงจุดสูงสุดในช่วงเวลาเที่ยงวันหรือ ประมาณ 11.00 น.ถึง 13.00 น. จะค่อย ๆ ลดต่ำลงจนถึงจุดต่ำสุดในช่วงเวลาก่อนพระอาทิตย์ขึ้นอีกครั้งใน เช้าวันถัดไป แสดงในรูปที่ 4.25 (ปี ค.ศ. 2010) และแสดงในรูปที่ 4.26 (ปี ค.ศ. 2015)

ร**ูปที่ 4.25** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{obs}* เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{IRI}* แบบรายชั่วโมงของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2010

ร**ูปที่ 4.26** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{obs}* เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hmF2_{IRI}* แบบรายชั่วโมงของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2015

4.1.3.2. เปรียบเทียบของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายวัน สถานีโกโตตาบัง

แสดงให้เห็นถึงรูปแบบรายวันของการสังเกตค่าพารามิเตอร์ hmF2 ได้จากสถานีโกโตตาบังและ การทำนายแบบจำลอง IRI-2016 ในปี ค.ศ. 2010 และปี ค.ศ. 2015 จากแผงซ้ายไปขวาของรูปที่ 4.27 แสดงการเปรียบเทียบ hmF2 ในวันที่ 21 มีนาคม 2010, 20 มิถุนายน 2010, 15 กันยายน 2010 และ 22 ธันวาคม 2010 ตามลำดับ hmF2 ที่สังเกตได้จะแสดงเป็นของแข็งสีดำ ตัวเลือก AMTB-2013, SHU-2015 และ BSE-1979 ที่ คาดการณ์ไว้ จะแสดงด้ วยเส้นเครื่องหมายบวกสีน้ำเงิน เส้นประสีม่ วงแดง และเส้นประ กากบาทสีแดงต่อเนื่องกัน ผลลัพธ์ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นความผันแปรที่คล้ายคลึงกันระหว่าง การสังเกตและการคาดการณ์ว่าค่า hmF2 เพิ่มขึ้นก่อนเวลาพระอาทิตย์ขึ้น 06.00 น ความสูงสูงสุดจะ เกิดขึ้นในเวลาเที่ยง 12.00 น. หลังจากนั้นค่า hmF2 จะลดลงจนกระทั่งระดับต่ำสุดเกิดขึ้นประมาณ 05.00 น. ผลลัพธ์ในวันที่ 21 มีนาคม 2010 แสดง 3 ตัวเลือกของแบบจำลองที่ประเมินค่าต่ำไปในช่วงกลางวันและ ประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืนเมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่สังเกตได้ ในวันอื่น ๆ ผลลัพธ์จะคล้ายกับผลลัพธ์ใน วันที่ 21 มีนาคม 2010 แต่ส่วนสูงจริงมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ผลลัพธ์ในปี ค.ศ.2015 ดังรูปที่ 4.28 ส่วน ใหญ่แสดงให้เห็นความผันแปรที่คล้ายคลึงกันกับปี ค.ศ.2010 กล่าวคือค่าพารามิเตอร์ hmF2 เพิ่มขึ้นเวลา พระอาทิตย์ขึ้นความสูงสูงสุดจะเกิดขึ้นในเวลาเที่ยงวันหลังจากนั้นค่าพารามิเตอร์ hmF2 จะลดลงจนถึงจุด ต่ำสุดก่อนพระอาทิตย์ขึ้น ผลลัพธ์ส่วนใหญ่จะแสดงแนวโน้มที่คล้ายคลึงกันแสดงทั้ง 3 ตัวเลือกของ แบบจำลองที่ประเมินค่าต่ำไปในช่วงกลางวันและประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืนเมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่ สังเกตได้

ร**ูปที่ 4.27** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายวันของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2010

รูปที่ 4.28 แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายวันของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2015

4.1.3.3. เปรียบเทียบผลของค่าพารามิเตอร์ hmF2 แบบเดือน สถานีโกโตตาบัง

รูปที่ 4.29 ผลลัพธ์จะคล้ายกับผลลัพธ์ของการเปรียบเทียบรายวัน โดยที่ค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่ คาดการณ์ไว้จะต่ำกว่าในช่วงกลางวันและจะประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืน ค่า hmF2 ในเดือนมีนาคมจะ แตกต่างกันไปตั้งแต่ 250 ถึง 450 กม. ในขณะที่ในเดือนมิถุนายนจะเปลี่ยนระหว่าง 260 กม. ถึง 380 กม. ระดับ hmF2 ในเดือนกันยายน ปรับเปลี่ยนในช่วง 230 กม. ถึง 430 กม. ในเดือนธันวาคม ข้อมูลค่าพารามิเตอร์ hmF2 จะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 230 กม. ถึง 470 กม. รูปที่ 4.30 โดยที่ค่า hmF2 ที่คาดการณ์ไว้จะคาดการณ์ผิดพลาดในช่วงกลางวันและจะประเมินค่าสูงไปในตอนกลางคืน ค่า hmF2 ในเดือนมีนาคมจะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 250 ถึง 450 กม. ในขณะที่ในเดือนมิถุนายนจะเปลี่ยนระหว่าง 260 กม. ถึง 440 กม. ระดับ hmF2 ในเดือนกันยายน ปรับเปลี่ยนในช่วง 240 กม. ถึง 440 กม. ในเดือน ธันวาคม ข้อมูล hmF2 จะแตกต่างกันไปตั้งแต่ 250 กม. ถึง 530 กม.อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่จะแสดง แนวโน้มที่คล้ายคลึงกันกับทั้ง 3 ตัวเลือก

ร**ูปที่ 4.29** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายเดือนของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2010

ร**ูปที่ 4.30** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายเดือนของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2015

4.1.3.4. เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงพารามิเตอร์ hmF2 แบบรายฤดูกาล สถานีโกโตตาบัง

ได้กำหนดเลือกวันเวลาเช่นเดียวกันกับสถานีเชียงใหม่และสถานีชุมพร โดยแบ่งออกเป็นฤดูตาม ตำแหน่งของพระอาทิตย์เป็นหลักออกมาเป็น 4 ฤดูได้แก่ March Equinox (มีนาคม เมษายน), June Solstice (พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม), September Equinox (กันยายน ตุลาคม) และ December Solstice (พฤศจิกายา ธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์) โดยแสดงผลการเปลี่ยนแปลงของ ค่าพารามิเตอร์ hmF2 แสดงดังรูปที่ 4.31 และ แสดงดังรูปที่ 4.32

ร**ูปที่ 4.31** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายฤดูกาลของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2010

จากรูปที่ 4.31 ผลลัพธ์ในเดือนมีนาคม กันยายน และธันวาคมในปี ค.ศ. 2010 บ่งชี้ว่า %PD ตัวเลือกของ BSE-1979, AMTB-2015 และ SHU-2015 มีค่าอยู่ที่ -30% ในช่วงเวลากลางวัน ในช่วงเวลา กลางคืนทั้ง 3 ตัวเลือกจะมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ที่ 30% กล่าวคือ ทั้ง 3 ตัวเลือกจะคาดการณ์ต่ำไปในช่วงเวลา กลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืน จากรูปที่ 4.32 ผลลัพธ์ในเดือนมีนาคมปี ค.ศ. 2015 บ่งชี้ว่า ตัวเลือกทั้ง 3 ตัวเลือกมีแนวโน้มที่ใกล้เคียงกันทั้งในเวลากลางวันและในช่วงเวลากลางคืน กล่าวคือ จะคาดการณ์ต่ำไปในช่วงเวลากลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืน กล่าวคือ จะคาดการณ์ต่ำไปในช่วงเวลากลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืนค่าเปอร์เซ็นต์ การเปลี่ยนแปลงที่ประมาณ -20% ถึง 20% เช่นเดียวกับเดือน มิถุนายน และกันยายน เปอร์เซ็นต์ การเปลี่ยนแปลงที่ประมาณ ±30% ในเดือนธันวาคมว่าจะมีค่าเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง -30% ถึง 10% เฉพาะ BSE-1979 และ SHU-2015 ซึ่ง AMTB-2015 จะคาดการณ์ค่อนข้างผิดพลาดในช่วงเวลากลางคืน เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงที่ประมาณ 40%

ร**ูปที่ 4.32** แสดงการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{obs} เทียบกับค่าพารามิเตอร์ *hm*F2_{IRI} แบบรายฤดูกาลของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2015

แสดงค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีโกโตตาบัง ตั้งแต่เวลา 06.00 น. จนถึงเวลา 05.00 น. แบบรายฤดูกาลในช่วงปี ค.ศ. 2010 ซึ่งจะแสดงในตารางที่ 4.7 และ ปี ค.ศ. 2015 แสดงในตารางที่ 4.8 ค่าพารามิเตอร์ hmF2 ที่ได้จากการเก็บข้อมูลที่สถานีโกโตตาบัง ผลลัพธ์ ในตารางที่ 4.7 และ ตารางที่ 4.8 จะแสดงค่าของพารามิเตอร์ hmF2 จะมีค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการ เปลี่ยนแปลงแต่ละฤดูกาลเทียบกับค่าเฉลี่ยของแต่ละแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก พบว่ามีรูปแบบ การเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกันในแต่ละรายชั่วโมงคือ hmF2 ที่ได้จากแบบจำลองทั้ง 3 ตัวเลือกจะทำนาย ได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลากลางวันหรือประมาณ 6.00 น.จนถึง 17.00 หรือก่อนช่วงพระอาทิตย์ตกและทำนาย สูงไปในช่วงเวลากลางคืน สังเกตให้เห็นว่าในปี ค.ศ. 2010 และปี ค.ศ. 2015 ในเวลากลางวัน ช่วงฤดูกาล June Solstice จะมีค่าที่สูงกว่าในฤดูกาลอื่น ๆ เช่นเดียวกับสถานีเชียงใหม่ และ สถานีชุมพร

		••••	-													
					ค่าเฉ	เลี่ยรายฤดูก	าาลของค่าพา	รามิเตอร์ h	mF2 ของสถาร่	นีโกโตตาบัง	ในปี ค.ศ.20:	10				
		March E	Equinox			June S	olstice		0	Septembe	r Equinox			December	r Solstice	
ราย ชั่วโมง		(มีนาคม-เ	เมษายน)			(พฤษภาคม	ม-สิงหาคม)			(กันยายน	-ตุลาคม)		(1	งฤศจิกายน	-กุมภาพันธ์	
(u.)		IF	RI-2016 mod	del		IF	RI-2016 moc	lel		IF	I-2016 mod	del		IR	I-2016 moc	Jel
	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-
		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015
06.00	474	327	327	353	439	301	301	330	482	340	340	356	532	368	368	377
07.00	466	320	320	336	438	302	302	323	445	334	334	341	501	367	367	364
08.00	454	311	311	320	441	300	300	311	432	329	329	328	494	361	361	350
09.00	420	305	305	314	420	294	294	296	422	327	327	324	484	347	347	345
10.00	411	305	305	322	380	288	288	282	400	326	326	330	447	333	333	349
11.00	404	305	305	336	341	283	283	269	367	325	325	338	407	331	331	356
12.00	394	300	300	346	319	281	281	259	352	324	324	341	389	343	343	358
13.00	399	301	301	343	301	287	287	254	332	327	327	333	391	357	357	349
14.00	405	321	321	325	286	303	303	254	301	340	340	314	399	366	366	329
15.00	353	335	335	297	266	316	316	258	287	341	341	291	365	376	376	305
16.00	316	324	324	272	273	309	309	266	259	323	323	274	311	389	389	285
17.00	283	310	310	259	286	303	303	273	257	306	306	269	285	386	386	276
18.00	283	295	295	259	292	301	301	278	281	291	291	274	292	374	374	278
19.00	300	287	287	267	276	307	307	277	290	286	286	282	318	364	364	283
20.00	305	292	292	275	271	321	321	271	283	295	295	285	308	355	355	284
21.00	301	303	303	273	274	334	334	262	283	306	306	279	277	340	340	276
22.00	289	307	307	262	283	337	337	253	277	301	301	265	275	315	315	262
23.00	272	300	300	248	285	326	326	249	268	284	284	253	299	287	287	250
24.00	272	285	285	243	292	306	306	253	278	267	267	251	284	270	270	250
1.00	266	272	272	254	283	286	286	266	267	265	265	266	285	275	275	268
2.00	291	271	271	281	302	275	275	284	307	282	282	294	332	302	302	301
3.00	351	287	287	316	338	278	278	304	340	311	311	327	419	333	333	338
4.00	411	310	310	345	369	288	288	320	389	335	335	352	475	356	356	368

5.00 463

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยรายฤดูกาลของการเปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีโกโตตาบัง ในปี ค.ศ. 2010

ตารางที่	4.8	ค่าเฉลี่เ	ยรายฤ	ดูกาลข	องการ	เปลี่ยเ	แปลงเ	จ่าพาร	กามิเตอร์	hmF2	ของสถ	านีโกโ	์ตตาบัง
		ในปี ค.เ	ศ. 201:	5									

					ค่าเฉ	เลี่ยรายฤดูก	าาลของค่าพ	ารามิเตอร์ h	mF2 ของสถาข์	มีโกโตตาบัง	ในปี ค.ศ.201	15				
		March E	quinox			June S	olstice			Septembe	r Equinox		I	December	Solstice	
ราย ชั่วโมง		(มีนาคม-	เมษายน)			(พฤษภาคม	ม-สิงหาคม)			(กันยายน	-ตุลาคม)		()	งฤศจิกายน	-กุมภาพันธ์	
(u.)		IF	RI-2016 mod	del		IF	RI-2016 mo	del		IF	I-2016 mod	del		IR	I-2016 moc	jel
	Observe	BSE- 1979	AMTB- 2013	SHU- 2015	Observe	BSE- 1979	AMTB- 2013	SHU- 2015	Observe	BSE- 1979	AMTB- 2013	SHU- 2015	Observe	BSE- 1979	AMTB- 2013	SHU- 2015
06.00	407	406	374	359	339	399	377	369	367	397	365	354	372	372	345	348
07.00	418	386	372	350	361	391	375	364	378	378	362	342	393	363	353	340
08.00	421	373	369	348	383	384	371	361	401	366	359	335	357	351	358	331
09.00	412	371	364	355	367	378	363	358	371	359	356	338	363	341	353	325
10.00	403	373	363	366	355	367	355	356	351	352	353	346	356	334	337	326
11.00	392	371	374	375	317	348	352	353	340	342	357	352	342	330	326	330
12.00	383	366	396	373	292	332	356	349	312	335	369	350	319	328	339	334
13.00	399	359	412	359	268	324	361	344	326	331	377	339	310	321	366	332
14.00	390	352	405	335	277	323	359	340	313	333	366	322	323	311	387	323
15.00	351	347	376	311	250	328	344	338	302	336	341	307	294	302	400	307
16.00	315	336	357	294	267	331	337	335	296	332	330	297	294	293	400	289
17.00	286	316	336	286	271	325	327	330	298	317	316	295	278	283	398	274
18.00	269	293	309	286	270	313	311	319	293	296	297	296	270	275	393	266
19.00	263	278	291	286	262	301	302	302	268	282	285	292	266	270	384	262
20.00	254	274	291	281	275	293	306	283	250	276	287	281	260	268	374	262
21.00	270	278	303	270	283	288	316	267	262	276	296	263	265	270	361	262
22.00	272	282	309	258	280	284	318	260	275	274	298	247	266	272	341	262
23.00	267	282	302	253	256	282	308	265	242	271	291	241	274	275	317	263
24.00	272	279	289	262	262	279	296	283	298	265	282	252	275	277	296	269
1.00	280	284	286	284	243	293	293	309	277	277	284	280	290	282	288	282
2.00	298	311	301	315	304	324	308	335	306	310	302	314	292	303	294	301
3.00	339	352	329	344	341	361	335	356	355	355	328	345	320	330	305	322
4.00	400	393	355	362	376	390	362	368	350	394	351	363	359	355	319	340
5.00	406	413	370	365	381	402	375	371	364	408	363	364	339	371	333	349

4.1.3.5. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับ แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีโกโตตาบัง

ผลการเปรียบเทียบแบบ Contour plot แสดงความแตกต่างของค่าความสูง (กิโลเมตร) พารามิเตอร์ hmF2 ระหว่างค่าที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากภาพไอโนแกรมของสถานีโกโตตาบังกับ แบบจำลองทั้ง 3 ตัวเลือก(BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015) ของแบบจำลอง IRI-2016 ตั้งแต่ มกราคมปี ค.ศ. 2010 จนถึงเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2018 ผลวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าได้จากการเก็บข้อมูล ของสถานีโกโตตาบังจะมีค่าขาดหายไปในบางปีเนื่องจากไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ในช่วงเวลาดังกล่าว ในช่วงปี 2013 ช่วงเดือน กันยายน และธันวาคม ในปี ค.ศ. 2014 ไปจนถึงต้นปี ค.ศ. 2015 และ ปี ค.ศ. 2016 ช่วงเดือนเมษายนจนถึงเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2018

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของพารามิเตอร์ hmF2 แสดงในรูปที่ 4.33 ของตัวเลือก BSE-1979 บ่งชี้ว่ามีแนมโน้มใกล้เคียงกับค่าที่เก็บวัดได้จากสถานีชุมพร จะมีค่าที่เริ่มสูงขึ้นเกิดขึ้นในช่วงพระอาทิตย์ขึ้น และจะถึงจุดสูงสุดในช่วงเวลาประมาณเที่ยงวัน 11.00 น.ถึง 13.00 น. และค่อยๆลดต่ำลงจนถึงจุดต่ำสุด หรือก่อนช่วงพระอาทิตย์ขึ้น พบว่าค่าที่คาดการณ์จากแบบจำลองจะคาดการณ์ได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลา กลางวันและจะคาดการณ์สูงไปในช่วงเวลากลางคืน ต่อมาตัวเลือก AMTB-2015 แสดงในรูปที่ 4.34 พบว่า จะมีแนวโน้มใกล้เคียงกันกับตัวเลือก BSE-1979 เฉพาะเดือนธันวาคมจะสังเกตเห็นว่าในช่วงเวลากลางคืน ค่าของ AMTB-2013 คาดการณ์ค่อนข้างผิดพลาดในช่วงเวลาดังกล่าวและตัวเลือก SHU-2015 แสดงดังรูปที่ 4.35 พบว่ามีแนวโน้มเช่นเดียวกับตัวเลือก BSE-1979

รูปที่ 4.33 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์ hmF2_{obs} เทียบ กับค่าพารามิเตอร์ hmF2_{IRI} ตัวเลือก BSE-1979 ของสถานีโกโตตาบัง

รูปที่ 4.34 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์ hmF2_{obs} เทียบ กับค่าพารามิเตอร์ hmF2_{IRI} ตัวเลือก AMTB-2013 ของสถานีโกโตตาบัง

รูปที่ 4.35 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์ hmF2_{obs} เทียบ กับค่าพารามิเตอร์ hmF2_{IRI} ตัวเลือก BSE-1979 ของสถานีโกโตตาบัง

4.1.3.6. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยรายปีระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีโกโตตาบัง

ผลการเปรียบเทียบแบบ Contour plot แสดงผลค่าเฉลี่ยรายปีระหว่างค่าที่สังเกตุได้ของสถานีโก โตตาบังพารามิเตอร์ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกได้แก่ BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015 ตั้งแต่มกราคมปี ค.ศ. 2010 จนถึงเดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2018 พบว่าทั้ง 3 ตัวเลือกจะแสดง แนวโน้มและมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกันระหว่างการค่าที่สังเกตได้กับแบบจำลอง IRI พบว่าการทั้ง 3 ตัวเลือกจะคาดการณ์ได้แนวโน้มที่ใกล้เคียงกัน ที่ทำนายได้ต่ำเกินไปในช่วงเวลากลางวันและ ทำนายสูงไปในช่วงเวลากลางคืน ตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุดคือตัวเลือก BSE-1979 และ SHU-2015 ซึ่งจะแสดงผลได้ใกล้เคียงกับค่าที่วัดได้จริงมากที่สุด

รูปที่ 4.36 เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของเฉลี่ยแบบรายปีของค่าที่ค่าพารามิเตอร์ hmF2_{obs} เทียบ กับค่าพารามิเตอร์ hmF2_{IRI} ตัวเลือก ทั้ง 3 ของสถานีโกโตตาบัง

4.1.3.7. เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ ต่ำและสูง ระหว่างค่าที่สังเกตุได้ hmF2 กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือก สถานีโกโตตาบัง ผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำ(ในปี ค.ศ. 2010) และสูง (ในปี ค.ศ. 2015) พบว่าในปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์สูงจะมีค่าความสูงของ hmF2 ที่สูงกว่าปีที่ ปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำสังเกตเห็นได้ว่า ค่าที่ทำการเก็บวัดได้จากสถานีโกโตตาบัง แสดงดังในตารางที่
4.9 พบว่าในช่วงเวลาพระอาทิตย์ขึ้น (06.00 น.-7.00 น.) ค่าที่ได้จากการวัดจะเห็นได้ว่าปีที่มีปฏิกิริยาสูงจะ มีค่าของพารามิเตอร์ hmF2 ที่สูงกว่าปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำในทำนองเดียวกันกับแบบจำลอง ทั้ง 3 ตัวเลือกที่มีแนวโน้มที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ hmF2 มีการเปลี่ยนแปลงแปรผันตามปริมาณจุดดับบน ดวงอาทิตย์หรือปีที่มีปฏิกิริยาสูงและต่ำที่มีผลต่อขนาดความสูงของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำและสูง ของสถานีโกโตตาบังในปี ค.ศ. 2010 และ ปี ค.ศ. 2015

	ผลการเปลี่ยนแปลงของความแตกต่างระหว่างปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำและสูงของสถานีโกโตตาบัง															
ปี ค.ศ	เวลาพระอาทิตย์ขึ้น				เวลาเที่ยงวัน				เวลาพระอาทิตย์ตก				เวลากลางคืน			
	(06.00-7.00)				(11.00-13.00)				(17.00-19.00)				(20.00-05.00)			
	IRI-2016 model					IRI-2016 model			IRI-2016 model					IRI-2016 model		
	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-	Observe	BSE-	AMTB-	SHU-
		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015		1979	2013	2015
2010	279	261	279	253	390	375	344	330	343	323	320	315	282	293	318	289
2015	282	273	290	270	385	403	363	367	357	351	358	357	284	311	339	298

4.2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของชั้นบรรยากาศ ไอโอโนสเฟียร์ทั้ง 3 สถานีแบบรายปี

ในหัวข้อนี้แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะการเปลี่ยนความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของทั้ง 3 สถานี ได้แก่ สถานีเชียงใหม่ (เส้นประสีน้ำเงิน), สถานีชุมพร (เส้นประสีม่วงแดง) และสถานีโกโตตาบัง (เส้นประสีแดง) จะแสดงค่าเฉลี่ยพารามิเตอร์ hmF2 เป็นค่าเฉลี่ยรายปีโดยจะยกตัวอย่างในปีที่มีปฏิกิริยา พระอาทิตย์ต่ำและสูงหรือในปี ค.ศ.2010 และ ปี ค.ศ. 2015 เมื่อทำการเปรียบเทียบของสถานีทั้ง 3 พบว่า ค่าพารามิเตอร์ hmF2 ของสถานีโกโตตาบังมีค่าพารามิเตอร์ที่สูงที่สุดในช่วงเวลาเที่ยงวัน ต่อมาเป็น สถานีซุมพร และท้ายสุดสถานีใหม่ ตามลำดับ เนื่องจากอาจจะเกิดความแปรปรวนบริเวณ EIA (Equatorial Ionization Anomaly) และ ปริมาณจุดดับบนดวงอาทิตย์จึงมีผลต่อการแปรปรวนของอิเล็กตรอน ในชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ กล่าวคือพารามิเตอร์ hmF2 จะมีการเปลี่ยนแปลงแปรผันตามปริมาณจุด ดับบนดวงอาทิตย์ซึ่งในปีที่มีปฏิกิริยาพระอาทิตย์สูงค่าพารามิเตอร์จะสูงกว่าที่มีปฏิกิริยาพระอาทิตย์ต่ำ นั้นเอง

ร**ูปที่ 4.37** การเปรียบเทียบค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์ทั้ง 3 สถานี ในปี ค.ศ. 2010 และ ปี ค.ศ. 2015

4.3 สรุป

ผลการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงค่าความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ หรือ hmF2 ของทั้ง 3 สถานี ได้แก่ สถานีเซียงใหม่ สถานีชุมพร และสถานีโกโตตาบัง กับทั้ง 3 ตัวเลือก (BSE-1979, AMTB-2013 และ SHU-2015) ของแบบจำลอง IRI-2016 พบว่าจะมีลักษณะแนวโน้มการ เปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือจะมีค่าเริ่มสูงขึ้นช่วงเวลาพระอาทิตย์ขึ้นหรือประมาณ 06.00 น.จนถึง จุดสูงสุดในช่วงเวลาประมาณเที่ยงวันหรือ 11.00-13.00 น. จะค่อยๆลดต่ำลงจนถึงระดับต่ำสุดในช่วงพระ อาทิตย์ตก 18.00-20.00 น.และจะมีค่าเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงพระอาทิตย์ขึ้นหรือในช่วงเช้าวันถัดไป โดยที่การทำนายทั้ง 3 ตัวเลือกจะคาดการณ์ได้ต่ำเกินไปในเวลากลางวันและจะประเมินค่าสูงเกินไปใน ช่วงเวลากลางคืน พบว่าค่าที่วัดได้จากสถานีเซียงใหม่ ตัวเลือกที่เหมาะสมในการใช้งานเพื่อใช้ในการ เปรียบเทียบได้ใกล้เคียงค่าจริงมากที่สุดคือ SHU-2015 สถานีชุมพรตัวเลือกที่เหมาะสมมีตัว 2 ตัวเลือก ได้แก่ SHU-2015 และ BSE-1979 สามารถใช้งานได้ตามความเหมาะสม และสถานีโกโตตาบัง ตัวเลือกที่ เหมาะสม ได้แก่ SHU-2015 และ BSE-1979 เช่นเดียวกับสถานีชุมพร

จากงานวิจัยที่ผ่านมาในช่วงปี 2000-2007 Thu et al.[5] ได้ศึกษาข้อมูล foF2 และ hmF2 จากสถานีไอโอโนซอน 2 แห่งในเวียดนาม ได้แก่ Phu Thuy และ Bac Lieu เปรียบเทียบกับแบบจำลอง IRI-hmF2 (AMTB-2013 และ SHU-2015) สองรุ่นในช่วงกิจกรรมแสงอาทิตย์ที่สูงสุดและต่ำ โดยตัวเลือกที่ ดีที่สุดของสถานีเวียดนามในช่วงกิจกรรมแสงอาทิตย์ที่สูงสุดและต่ำ คือตัวเลือก SHU-2015 ในบริเวณ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งจะสรอดคล้องกับงานวิจัยที่เราได้จัดทำขึ้น

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การสื่อสารทางโทรคมนาคมปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการสื่อสารทำให้ มนุษย์ในปัจจุบันสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้แม้ว่าจะอยู่ห่างไกลกัน จึงได้มีการศึกษาการส่งสัญญาณ ผ่านชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ เพื่อใช้ในการแพร่การะจายคลื่นวิทยุในระยะทางไกล ตลอดจนนำมาใช้ใน การสื่อสารผ่านดาวเทียม โดยที่การส่งสัญญาณบางช่วงอาจเกิดความแปรปรวนของอิเล็กตรอนภายในชั้น บรรยากาศ และเพื่อนำไปออกแบบและพัฒนาเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านชั้นบรรยากาศไฮโอโนสเพียร์ ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้จึงมีวัตถุประสงค์ ในการศึกษาและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อชั้นบรรยากาศไอโอโนสเพียร์ในบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยทำการศึกษาค่าพารามิเตอร์ M(3000)F2 และ hmF2 ในเวลาที่ต่าง ๆ กันเป็นรายชั่วโมงได้มาจากการเก็บข้อมูลจากสถานีไอโอโนซอนด์ ทั้งหมด 3 สถานีคือ สถานีชุมพร สถานีเชียงใหม่ ประเทศไทย และสถานีโกโตตาบัง ประเทศอินโดนีเชีย โดยการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมปี ค.ศ.2010 จนถึงเดือนธันวาคมปี ค.ศ.2018 ทำศึกษาและวิเคราะห์ การเปลี่ ยนแปลงของพารามิเตอร์ที่สังเกตุได้เทียบกับ แบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกได้แก่ AMTB-2013 SHU-2015 และ BSE-1979 ตั้งแต่มกราคมปี ค.ศ. 2010 จนถึงเดือนงันวาคมปี ค.ศ. 2018 แบบรายชั่วโมง รายวัน รายฤดูกาล รายปี รวมถึงความแตกต่างระหว่างปี ที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำ และสูง ซึ่งได้ยกตัวอย่างผลของปี ค.ศ. 2010 เป็นปีที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์ต่ำ และ ปี ค.ศ.2015 เป็นปี ที่มีปฏิกิริยาจากดวงอาทิตย์สูง ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1 ผลลัพธ์ของสถานีเซียงใหม่ สถานีชุมพร และสถานีโกโตตาบัง กับแบบจำลอง IRI-2016 ทั้ง 3 ตัวเลือกจะแสดงแนวโน้มและมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกันระหว่างการค่าที่สังเกตได้กับ แบบจำลอง IRI พบว่าการเปลี่ยนแปลงของพารามิเตอร์ hmF2 จะค่อยๆสูงขึ้นในช่วงพระอาทิตย์ขึ้น หรือตั้งแต่ช่วง 6.00 น. จนมีค่าสูงสุดในช่วงกลางวันเวลาประมาณ 11.00น. ถึง 13.00 น.จากนั้นพารามิเตอร์ hmF2 จะค่อย ๆ ลดลงจนมีค่าต่ำสุดในช่วงก่อนพระอาทิตย์ขึ้น

5.2 จากผลการวิเคราะห์ตัวเลือกที่เหมาะสมกับสถานีทั้ง 3 สถานี สถานีเชียงใหม่ ตัวเลือกที่ เหมาะสมกับการคาดการที่ดีที่สุดคือ SHU-2015 สถานีชุมพรตัวเลือกที่ดีที่สุดคือ ตัวเลือกของ BSE-1979 และ SHU-2015 สุดท้ายสถานีโกโตตาบัง ตัวเลือกที่เหมาะสมคือตัวเลือก BSE-1979 และ SHU-2015 ข้อเสนอแนะข้อมูลไอโอโนสเพียร์ในพื้นที่ EIA ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้เพื่อสร้างแบบจำลอง IRI จึงทำ ให้แบบจำลองมีความผิดพลาดในการทำนายพารามิเตอร์ hmF2 ในพื้นที่บริเวณ EIA อยู่จึงเหมาะแก่การ สร้างแบบจำลองเฉพาะถิ่นขึ้นมาเพื่อให้มีความแม่นยำในการทำนายมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- [1] Oocities "ชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ (The Ionosphere)"[Online].Available : https://www.oocities.org/ten_2548/chapter8.html
- [2] Oocities "International Union of Radio Science (URSI)" [Online]. Available: https://council.science/member/international-union-radio-science-ursi/
- [3] X., Zhao, B., Ning, M.L., Zhang, L., Hu, "Comparison of the ionospheric F2 peak height between ionosonde measurements and IRI2016 predictions over China," Adv. Space Res., Vol. 60, No. 7, pp. 1524–1531, 2017.
- [4] O.S., Oyekola, "Comparison of IRI-2016 model-predictions of F2- layer peak density height options with the ionosonde derived-hmF2 at the equatorial station during different phases of solar cycle," Adv. Space Res., Vol. 64, pp. 2064–2076, 2019.
- [5] H.P.T., Thu, C.A., Mazaudier, M.L., Huy, D.N., Thanh, H.L., Viet, N.L., Thi, K., Hozumi, T.L., Truong, "Comparison between IRI-2012, IRI-2016 models and F2 peak parameters in two stations of the EIA in Vietnam during different solar activity periods," Adv. Space Res., In Press, Corrected Proof, 2020.
- [6] Oocities "ขบวนการการไอออไนซ์เซชั่น" [Online].Available: https://www.oocities.org/thana755/index2.html
- [7] Oocities "เส้นรุ้งแม่เหล็กบนแผนที่ตำแหน่งพิกัดทางภูมิศาสตร์" [Online].Available: http://elsd.ssru.ac.th/araya_pa/pluginfile.php/610/block_html/content/พิกัดทาง ภูมิศาสตร์.pdf
- [8] Oocities "การศึกษาคุณลักษณะของขั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์" [Online].Available: https://www.thaiscience.info/Journals/Article/NETC/10438511.pdf
- [9] Oocities "ວັฏจักรสุริยะ" [Online].Available:

https://paipibat.com/?p=3237

บรรณานุกรม (ต่อ)

- [10] Oocities "การแบ่งฤดูกาล"[Online].Available : http://www.lesa.biz/astronomy/astro-events/seasons
- [11] Oocities "Ionosonde & Ionogram"[Online]. Available : <u>https://www.electronics-notes.com/articles/antenna-spropagation/</u> ionospheric/ionosonde-ionogram.php
- [12] Oocities "บริเวณที่ตั้งสถานี Ionosonde ทั่วโลก"[Online].Available : https://www.researchgate.net/figure/Global-map-of-used-ionosonde-stationsincluding-15-verification-stations_fig1_233399592
- [13] Oocities "สถานีไอโอโนซอนด์ในบริเวณเอเซียตะวันออกเฉียงใต้"[Online].Available : https://www.researchgate.net/figure/The-location-of-the-ionosonde-stationsover-Southeast-Asia_fig1_313712298
- [14] T., Shimazaki, "World-wide variations in the height of the maximum electron density of the ionospheric F2 layer," J. Radio Res. Labs. Japan, Vol. 2, No. 7, pp. 85-97, 1955.
- [15] Oocities "IRI-2016 model"[Online].Available : https://ccmc.gsfc.nasa.gov/modelweb/models/iri2016_vitmo.php
- [16] D., Bilitza, N.M., Sheikh, R., Eyfrig, "A global model for the height of the F2-peak using M(3000)F2 values from the CCIR numerical map," Telecommun. J., Vol. 46, pp. 549–553, 1979.
- [17] D., Altadill, S., Magdaleno, J.M., Torta, E., Blanch, "Global empirical models of the density peak height and of the equivalent scale height for quiet conditions," Adv. Space Res., Vol. 52, pp. 1756–1769, 2013.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- [18] V.N., Shubin, "Global median model of the F2-layer peak height based on ionospheric radio-occultation and ground-based digisonde observations," Adv. Space Res., Vol. 56, pp. 916–928, 2015.
- [19] นรเสฏฐ์ วิชัยพาณิชย์. "การศึกษาการเปลี่ยนแปลงความสูงของชั้น F ค่าความถี่วิกฤตของชั้น F2 ค่าแฟคเตอร์ M(3000)F2 และความสูงสูงสุดของชั้น F2 ของชั้นบรรยากาศไอโอโนส เฟียร์ บริเวณละติจูดต่ำ" ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2551
- [20] Prof.Dr.Pornchai Supnithi "Ionospheric Observatory station at Chumphon, Thailand" [Online]. Available : http://iono-gnss.kmitl.ac.th/?page_id=668
- [21] NICT "SouthEast Asia Low-latitude IOnospheric Network (SEALION)" [Online]. Available : https://aer-nc-web.nict.go.jp/sealion/
- [22] Oocities "Committee on Space Research (COSPAR)" [Online]. Available : https://council.science/what-we-do/affiliated-bodies/committee-on-spaceresearch-cospar/
- [23] K., Davies. Ionospheric Radio. London : Peter Peregrinus, Ltd. 1990.
- [24] M., Nakamura "Quick Reference of Manual Scaling for SPECIAL scaling from Manual of lonogram Scaling," Comunications Research laboratory. Tokyo, Japan, 2003.
- [25] S. Khuangsatung, N., Wichaipanich, K., Hozumi, "Comparison of ionospheric F2-layer peak height (hmF2) derived by ionosonde with IRI-2016 model at Chumphon, Thailand," Adv. Space Res., Vol., 52, pp. 1748-1755, 2013.
- [26]] T. Maruyama, M. Kawamura, S. Saito, K. Nozaki, H. Kato, N. Hemmakorn, T. Boonchuk, T. Komolmis and C. Ha Duyen, "Low latitude ionosphere-thermosphere dynamics studies with ionosonde chain in Southeast Asia," Ann. Geophys., Vol. 25, pp. 1596-1577, 2007.

บรรณานุกรม (ต่อ)

[27] Oocities, "International Reference Ionosphere (IRI)" [Online].Available : https://irimodel.org

ภาคผนวก ก. ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

 N. Sakkrapop, N. Wichaipanich, K. Hozumi, "20 May 2021 "Comparison of ionospheric F2-layer peak height (hmF2) derived by ionosonde with IRI-2016 model at Chumphon, Thailand, "The 2021 18th International Conference on Electrical Engineering/Electronics,Computer, Telecommunications and Information Technology (ECTI-CON),pp,2021

Comparison of ionospheric F2-layer peak height (hmF2) derived by ionosonde with IRI-2016 model at Chumphon, Thailand

1st Sakkrapop Khuangsatung Department of Electronics and Telecommunication Engineering, Faculty of Engineering, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Pathum Thani, Thailand

1163604210075@mail.rmutt.ac.th

^{2nd} Noraset Wichaipanich Department of Electronics and Telecommunication Engineering, Faculty of Engineering, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Pathum Thani, Thailand

noraset.w@en.rmutt.ac.th

3rd Kornyanat Hozumi Space Environment Laboratory, Applied Electromagnetic Research Institute, National Institute of Information and Communications Technology Tokyo, Japan kukkai@nict.go.jp

Abstract-In this paper, the ionospheric F2-layer peak height (hmF2) is investigated and compared with the International Reference Ionosphere 2016 (IRI-2016) model over Thailand equatorial latitude station, namely Chumphon (10.72°N, 99.37°E, dip angle 3.0°N). The hmF2 values are derived from M(3000)F2 values that are manually scaled from the ionograms recorded by the ionosconde measurement. The the ionograms recorded by the ionosonde measurement. The hmF2 values predicted by IRI-2016 model are 3 options as (1) BSE-1979, (2) AMTB-2013, and (3) SHU-2015. The monthly hourly median of hmF2 values in March, June, September, and December of the year 2009 are analyzed the hourly, daily and monthly variations during low solar activity. The results show similar trends between observed and modeled in that they increase from sunrise to noontime hours and decrease from afternoon to pre-sunrise hours. Three options of the IRI-2016 model predicts hmF2 values underestimate for daytime and overestimate for nighttime. The BSE-1979 option shows the best agreement while the AMTB-2013 option shows the worst over Chumphon equatorial latitude station. The hmF2 percentage deviation (%PD) changes from -20% to 10% at daytime and varies among 0% and 30% for nighttime. These comparative results are used to improve the IRI model in the future.

Keywords— Ionosonde, hmF2, IRI-2016 model, Solar activity

I. INTRODUCTION

The F layer is the highest electron density (10^5 cm⁻³ to 10^6 cm⁻³) and is the highest layer (140 km to 1,000 km or more) of the ionosphere [1]. It separates into F1 and F2 layers during the daytime and combines as the F layer during the nighttime. The F2 layer is the most important layer for HF communication since its altitude allows the longest communication paths, and it is present 24 hours of the day, and it can refract the frequency in the HF propagation. However, the variability of the F2 layer depends on time, location, and solar activity. Therefore, accurate characterization of the F2 layer is necessary to ionospheric understanding and HF communications designing and has been widely studied with the ionosonde.

Ionosonde is a special radar system used to measure the altitude and frequency of E, F1, and F2 layers. This technique employs a radio transceiver to transmit and receive in near-vertical incident skywave (NVIS). The Frequency Modulated-Continuous Wave (FM/CW) ionosonde is one type of ionosondes that continuously transmits the radio frequency signal from 2 MHz to 30 MHz with increases the frequency to $100 \, kHz/s$. Every 5 minutes, the signal reflects the ionosphere and returns to the receiver is transfer to the image, called the

978-0-7381-1127-8/21/\$31.00 ©2021 IEEE

ionogram. The ionogram is illustrated the altitude (h'), the critical frequency (fo), and the extra frequency (fx) of the E, F1, and F2 layers [2]. Many parameters obtained by the ionograms are widely used to examine the ionospheric models, i.e. the E-layer critical frequency (foE) and F2-layer critical frequency (foF2), the propagation factor at a distance 3,000 km (M(3000)F2), the F2-layer peak hight (hmF2), etc.

The F2-layer peak height (hmF2) is the maximum altitude of the F2 layer and is the highest electron density region. The hmF2 value can derive from the ionospheric propagation factor M(3000)F2 using the Shimazaki's formula [3] as follows

$$hmF2 = \frac{1490}{M(3000)F2 - 176},\tag{1}$$

where the M(3000)F2 values are manually scaled from the ionograms recorded by the ionosonde [3]. The hmF2 is one of the most widely used in ionospheric understanding and modeling.

The International Reference Ionosphere (IRI) is one of the most widely recommended ionospheric empirical models. It is the standard model sponsored by the Committee on Space Research and the International Union of Radio Science (URSI) [4]. The data source of the IRI model are the worldwide network of ionosondes/Digisondes, the incoherent scatter radars, the topside sounder, the in-situ measurements (Rockets and satellites). This model is yearly updated and the last version occurs in 2016, called the IRI-2016 model [5]. This model has 3 options to predicts the hmF2 values consist of the BSE-1979 option, the AMTB-2013 option, and the SHU-2015 option. The BSE-1979 option is the oldest version was proposed by Bilitza et al., [6] that uses the relationship between hmF2, M(3000)F2 and the ccir-1965 model. The AMTB-2013 option was presented by Altadill et al., [7] that uses the data from 26 digisonde stations of the Global Ionospheric Radio Observatory (GIRO) network during 1998-2006. The SHU-2015 option is the lastest version was proposed by Shubin [8] that uses the CHAMP, GRACE, and COSMIC satellites and 62 digisonde station during 1987-2012.

Many publications have compared the hmF2 observations with 3 options of the IRI-2016 model predictions [9]-[12]. The hmF2 derived by 3 ionosonde stations over China, namely Mohe, Beijing, Sanya, and Wuhan, during 2007-2016 compared with the IRI-2016 model was presented by Zhao et

629

al., [9]. Oyekola [10] was proposed the three IRI-hmF2 models compared with the observed hmF2 at equatorial latitude station in Burkina Faso, namely Ouagadougou. The data used ranging from January to May 1986, and during 1987-1990. In [11], the hmF2 data at Milestone Hill compared with three IRI-hmF2 models during low and high solar activity of the 24th solar cycle was presented. In [12], the foF2 and hmF2 data from 2 ionosonde stations in Viet Nam, namely Phu Thuy and Bac Lieu, compared with two IRI-hmF2 (AMTB-2013 and SHU-2015) models during high (2000) and low (2007) solar activity was investigated. Although the hmF2 data compared with the IRI model in Thailand was proposed by Wichaipanich et al., [13], however, only compared with the IRI-2007 model while the three IRI-hmF2 2016 models have been lack. Therefore, the hmF2 derived by the ionosonde compared with three IRI-hmF2 2016 models are examined in this paper. The data and analysis methods, the results and discussions, and the conclusions are illustrated in Sections II, III, and IV, respectively.

II. DATA AND ANALYSIS METHODS

A. Data used

In this work, the hmF2 data derived by Shimazaki's formula was obtained from the M(3000)F2 data recorded by the ionosonde at Chumphon (10.72°N, 99.38°E, Dip 3.0°), Thailand. The hourly hmF2 data in March, June, September and December in 2009 are investigated the hourly, daily, and monthly variations during low solar activity. Chumphon station is one of six ionosonde stations under the Southeast Asia Low-latitude Ionospheric Network (SEALION) project sponsored by the National Institute of Information and Communications Technology (NICT), Japan [14]. This station was installed at King Mongkut's Institute Technology Ladkrabang (KMITL), Chumphon campus, Thailand. This location is located near the magnetic equator. The M(3000)F2 data are manually scaled from the ionograms by using the special-10C-2000-eng.exe program as illustrated in Fig. 1. The sunspot number during the 19-24 solar cycle (from 1950 to 2020) is shown in Fig. 1. The data in 2009 indicated the low solar activity

Fig. 1. Solar cycle sunspot number from 1950 to 2020 [15].

B. Analysis methods

The percentage deviation (%PD) is examine the error between the observed hmF2 and three IRI-hmF2 2016 models. The %PD is computed from

$$\%PD = \left(\frac{hmF2_{IRI} - hmF2_{OBS}}{hmF2_{OBS}}\right) x100, \tag{2}$$

where the hmF2_{OBS} values are the observed data of hmF2 from Chumphon station. The hmF2_{IR1} values refer to the hmF2 predicted by the BSE-1979 (BSE-1979), the AMTB-2013 (AMTB-2013), and the SHU-2015 (SHU-2015) options, respectively.

III. RESULTS AND DISCUSSIONS

The results and discussions can divide into 3 parts in that Hourly variations, Dairy variations, and Monthly variations as follows. The data in March and September refer to March and September equinox seasons while the data in June and December refer to June and December solstice seasons.

A. Hourly variations

Fig. 2 shows the comparison between the observed hmF2 and three IRI-hmF2 2016 model over Chumphon station at 12LT (Top-left), 18LT (Top-right), 00LT (Bottom-left), and 06LT (Bottom-right), respectively. The black solid line is the hmF2 derived by the ionosonde (Observed), the blue dashed line is the AMTB-2013 (AMTB-2013) option, the magenta dotted line for the SHU-2015 (SHU-2015) option, and the red dash-dotted line for the BSE-1979 (BSE-1979) option, consecutively. The observed hmF2 values are lack during sometime since the M(3000)F2 data cannot scaled from the ionograms during these time. The results at noontime (12LT) show the observed hmF2 are higher than those three options of the IRI-2016 model, similarly at sunset (18LT). The results at midnight (00LT) and sunrise (06LT) are similar in that the observed is lower than those three options. Although three options of the IRI-2016 model predicts hmF2 values underestimate during daytime and overestimate during nighttime, however, the BSE-1979 show the best agreement when compared with the observed values. Besides, the hmF2 values during daytime hours (about 300-450 km) are higher than that during nighttime hours (about 220-350 km).

B. Daily variations

The example of the daily variations on 25th March 2009 and 5th December 2009 is illustrated in the left and right panels of Fig. 3, respectively. The observed hmF2 is the black solid line, while the AMTB-2013 option is the blue plus signdashed line, the SHU-2015 is the magenta circle dashed line, and the BSE-1979 show by the red cross dash-dotted line. Most of the results show a similar trend between the observed and modeled in that they increase after sunrise with the maximum values occur at pre-noontime (10-11LT) hours. After noontime hours, they decrease until the minimum levels occur at pre-sunrise (3-6LT) hours. Most of the results show three options of the model underestimate the observed during daytime and overestimate during nighttime. The BSE-1979 show good agreement for all of the days.

C. Monthly variations

The hourly monthly median of hmF2 observations compared with the IRI-hmF2 model predictions in March, June, September, and December 2009 over Chumphon is shown in Fig. 4. Similarly, most of the results indicate that three options underestimate at daytime for all months except in December when the BSE-1979 option is close to the measured ones. During nighttime, they overestimate the derived data. However, both SHU-2015 and BSE-1979 options show agreement while the AMTB-2013 option is the worst especial in December. The highest value of the observed hmF2 occurs in June while the lowest level appears in September.

General Systems & Technology

Fig. 2. Hourly variations of the observed hmF2 compared with the IRI model over Chumphon at 12, 18, 00, and 06 LT.

Fig. 3. Daily variations of the observed hmF2 compared with the IRI model over Chumphon on 25th March 2009 and 5th December 2009.

Fig. 4. Monthly comparison between the observed hmF2 and the IRI-2016 model over Chumphon at March, June, September, and December 2009.

D. Comparison of the hmF2 percentage deviation

Fig. 5 show the hmF2 percentage deviation (%PD) between the ATMB-2013 (Blue plus sign-dashed line), SHU-2015 (Magenta circle dashed line), and BSE-1979 (Red cross dash-dotted line) options in March, June, September, and December 2009 over Chumphon. The results in March indicates the %PD of AMTB-2013 and SHU-2015 options are similar values in that they change between -20% and 25%, except at pre-sunrise hours, vary

from -25% to 0% for the SHU-2015 and 0% to 15% for the AMTB-2013. The %PD of the BSE-1979 option varies during $\pm 10\%$ except at 21-23LT (10-25%) and 6LT (-20%). In June, three options change between -25 and 0% for daytime while they vary from 0-10% for nighttime. The results in September are similar in March. In December, the worst values appear in the SHU-2015 option during daytime and occur at the AMTB-2013 option during nighttime. The best agreement appears at the BSE-1979 option.

Fig. 5. Comparison of the hmF2 percentage deviation over Chumphon at March, June, September, and December 2009.

When compare with previous works, our results are similar to the results in [9]-[12] in that three options of the IRI model and the calculated hmF2 show similar trends. Most of studies show the worst agreement predicts by the AMTB-2013 except the results in [10] when the worst provides by the SHU-2015 option. Furthermore, our works differ from [9], [11] in that they found the best provides by the SHU-2015 option, followed by the BSE-1979 and the AMTB options. However, our results show the best prediction provides by the BSE-1979 option, followed by the SHU-2015 option. Moreover, our results show three options underestimate during daytime and overestimate during nightime, while other works show these options are close to the observed hmF2.

IV. CONCLUSIONS

The hmF2 derived from ionosonde at Chumphon equatorial latitude station during low solar activity in 2009 are analyzed the hourly, daily, and monthly variations and compared with three options (AMTB-2013, SHU-2015, BSE-1979) provides by the IRI-2016 model. The results show similar trends in variation between the observed and the modeled. However, the model predicts hmF2 values underestimate during daytime and overestimate during nighttime. The best agreement provides by the BSE-1979 option, followed by the SHU-2015 and the AMTB-2013 options, respectively. The %PD changes between -20% and 5% for daytime while varies from 0% to 25% for nighttime. The accuracy of hmF2 predictions recommended improving the IRI model, especial over equatorial latitude regions.

ACKNOWLEDGMENT

We would like to thanks the Rajamangala University of Technology Thanyaburi (RMUTT), and King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL), Thailand and National Institute of Information and Communications Technology (NICT), Japan, for the data supported.

REFERENCES

- [1] K., Davies. Ionospheric Radio. London : Peter Peregrinus, Ltd. 1990.
- [2] M., Nakamura "Quick Reference of Manual Scaling for SPECIAL scaling from Manual of Ionogram Scaling," Comunications Research laboratory. Tokyo, Japan, 2003.

- [3] T., Shimazaki, "World-wide variations in the height of the maximum electron density of the ionospheric F2 layer," J. Radio Res. Labs. Japan, Vol. 2, No. 7, pp. 85-97, 1955.
- [4] D., Bilitza, "International Reference Ionosphere 1990", National Space Science Data Center, Report 90-22, Greenbelt, Maryland, USA, 1990.
- [5] D., Bilitza, D., Altadill, V., Truhlik, V.N., Shubin, I., Galkin, B., Reinisch, X., Huang, "International Reference Ionosphere 2016: from ionospheric climateto real-time weather predictions," Space weather, Vol. 15, pp. 418-429, 2017.
- [6] D., Bilitza, N.M., Sheikh, R., Eyfrig, "A global model for the height of the F2-peak using M(3000)F2 values from the CCIR numerical map," Telecommun. J., Vol. 46, pp. 549–553, 1979.
- [7] D., Altadill, S., Magdaleno, J.M., Torta, E., Blanch, "Global empirical models of the density peak height and of the equivalent scale height for quiet conditions," Adv. Space Res., Vol. 52, pp. 1756–1769, 2013.
- [8] V.N., Shubin, "Global median model of the F2-layer peak height based on ionospheric radio-occultation and ground-based digisonde observations," Adv. Space Res., Vol. 56, pp. 916–928, 2015.
- [9] X., Zhao, B., Ning, M.L., Zhang, L., Hu, "Comparison of the ionospheric F2 peak height between ionosonde measurements and IR12016 predictions over China," Adv. Space Res., Vol. 60, No. 7, pp. 1524–1531, 2017.
- [10] O.S., Oyekola, "Comparison of IRI-2016 model-predictions of F2layer peak density height options with the ionosonde derived-hmF2 at the equatorial station during different phases of solar cycle," Adv. Space Res., Vol. 64, pp. 2064–2076, 2019.
- [11] C.K. Mengist, S. Yadav, K. Kotulak, A. Bahar, S.-R. Zhang, K.-H. Seo, "Validation of International Reference Ionosphere model (IRI-2016) for F-region peak electron density height (hmF2): Comparison with Incoherent Scatter Radar (ISR) and ionosonde measurements at Millstone Hill," Adv. Space Res., Vol., 65, pp. 2773–2781, 2020.
- [12] H.P.T., Thu, C.A., Mazaudier, M.L., Huy, D.N., Thanh, H.L., Viet, N.L., Thi, K., Hozumi, T.L., Truong, "Comparison between IRI-2012, IRI-2016 models and F2 peak parameters in two stations of the EIA in Vietnam during different solar activity periods," Adv. Space Res., In Press, Corrected Proof, 2020.
- [13] N., Wichaipanich, P., Supnithi, T., Tsugawa, T., Maruyama, T., Nagatsuma, "Comparison of ionosphere characteristic parameters obtained by ionosonde with IRI-2007 model over Southeast Asia," Adv. Space Res., Vol., 52, pp. 1748-1755, 2013.
- [14] T. Maruyama, M. Kawamura, S. Saito, K. Nozaki, H. Kato, N. Hemmakorn, T. Boonchuk, T. Komolmis and C. Ha Duyen, "Low latitude ionosphere-thermosphere dynamics studies with ionosonde chain in Southeast Asia," Ann. Geophys., Vol. 25, pp. 1596-1577, 2007.
- [15] http://sidc.be/silso/monthlyssnplot.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ–นามสกุล วัน–เดือน–ปีเกิด ที่อยู่

ประวัติผู้เขียน

เบอร์โทรศัพท์ อีเมล์ นายศักรถพน์ เขื่องสตุ่ง 11 มกราคม 2536 บ้านเลขที่ 123 หมู่ 9 ต.ปอแดง อ.ชนบท จ. ขอนแก่น ตปณ.40180 จบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยราชมงคลธัญบุรี คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาฟิสิกส์ประยุกต์ 0969478463 bush_sp@hotmail.com